

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 26

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

26 stycznia 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2013/C 26/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 9 z 12.1.2013. 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 26/02

Sprawa C-457/10 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. — AstraZeneca AB, AstraZeneca plc przeciwko Komisji Europejskiej, przy udziale European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Odwołanie — Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek leków na chorobę wrzodową — Nadużywanie procedur wydawania dodatkowych świadectw ochronnych dla produktów leczniczych oraz procedur wydawania pozwoleń na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych — Oświadczenia wprowadzające w błąd — Cofnięcie pozwoleń na dopuszczenie do obrotu — Przeszkody w dopuszczaniu do obrotu leków generycznych oraz w imporcie równoległym) 2

2013/C 26/03

Sprawa C-552/10 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. — Usha Martin Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej (Odwołanie — Dumping — Rozporządzenie (WE) nr 121/2006 — Przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Indii — Decyzja 2006/38/WE — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 8 ust. 9 — Zobowiązania złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym) 2

PL

Cena:
4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2013/C 26/04	Sprawa C-566/10 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 27 listopada 2012 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej, Republice Litewskiej, Republice Greckiej (Odwołanie — System językowy — Ogłoszenia o konkursach otwartych mających na celu nabór administratorów i asystentów — Publikacja pełnej treści w trzech językach urzędowych — Język egzaminów — Wybór drugiego języka spośród trzech języków urzędowych)	3
2013/C 26/05	Sprawa C-600/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Opodatkowanie dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz funduszy emerytalnych i kas emerytalnych — Traktowanie dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz podmiotów niebędących rezydentami — Odliczenie kosztów działalności bezpośrednio związanych z uzyskaniem dochodu w formie dywidend i odsetek — Ciężar dowodu)	3
2013/C 26/06	Sprawa C-89/11 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. — E.ON Energie AG przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o nałożeniu grzywny za złamanie pieczęci — Ciężar dowodu — Przeinaczenie dowodów — Obowiązek uzasadnienia — Kwota grzywny — Nieograniczone prawo orzekania — Zasada proporcjonalności)	4
2013/C 26/07	Sprawa C-116/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu — Polska) — Bank Handlowy w Warszawie SA, PPHU „ADAX” Ryszard Adamiak przeciwko Christianapol sp. z o.o. (Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Pojęcie ukończenia postępowania — Możliwość dokonania przez sąd rozpoznający wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego oceny niewypłacalności dłużnika — Możliwość wszczęcia postępowania likwidacyjnego jako wtórnego postępowania upadłościowego, w razie gdy postępowanie główne jest postępowaniem sauvegarde)	4
2013/C 26/08	Sprawy połączone C-124/11, C-125/11 i C-143/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Bundesrepublik Deutschland przeciwko Karen Dittrich (C-124/11), Bundesrepublik Deutschland przeciwko Robertowi Klinkemu (C-125/11) i Jörg-Detlef Müller przeciwko Bundesrepublik Deutschland (C-143/11) (Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Uregulowanie krajowe — Pomoc przyznawana urzędnikom w przypadku choroby — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 3 — Zakres stosowania — Pojęcie wynagrodzenia)	5
2013/C 26/09	Sprawa C-136/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schienen-Control Kommission — Austria) — Westbahn Management GmbH przeciwko ÖBB Infrastruktur AG (Transport — Transport kolejowy — Spoczywający na zarządcy infrastruktury kolejowej obowiązek przekazania przedsiębiorstwu kolejowym wszystkich informacji w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu pociągów, a w szczególności tych dotyczących ewentualnych opóźnień pociągów przesiadkowych)	5
2013/C 26/10	Sprawa C-139/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona — Hiszpania) — Joan Cuadrench Moré przeciwko Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Transport lotniczy — Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów — Odmowa przyjęcia na pokład, odwołanie lub duże opóźnienie lotów — Termin na wytoczenie powództwa)	6
2013/C 26/11	Sprawa C-152/11: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht München — Niemcy) — Johann Odar przeciwko Baxter Deutschland GmbH (Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyrektywa 2000/78/WE — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek i niepełnosprawność — Odprawa pieniężna z tytułu rozwiązania stosunku pracy — Program socjalny przewidujący obniżenie wysokości odprawy pieniężnej z tytułu rozwiązania stosunku pracy przysługującej pracownikom niepełnosprawnym)	6

2013/C 26/12	Sprawy połączone C-182/11 i C-183/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Consiglio di Stato — Włochy) — Econord Spa przeciwko Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese (Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Instytucja zamawiająca sprawująca nad odrębnym od niej pod względem prawnym wykonawcą kontrolę analogiczną do kontroli, jaką sprawuje nad swymi własnymi służbami — Brak obowiązku organizacji postępowania przetargowego według przepisów prawa Unii (tzw. udzielenie zamówienia „in house”) — Wykonawca kontrolowany łącznie przez liczne jednostki samorządu terytorialnego — Warunki stosowania udzielenia zamówienia „in house”)	7
2013/C 26/13	Sprawa C-219/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Brain Products GmbH przeciwko BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn (Odesłanie prejudycjalne — Wyroby medyczne — Dyrektywa 93/42/EWG — Zakres stosowania — Wykładnia pojęcia „wyrób medyczny” — Produkt wprowadzany do obrotu z przeznaczeniem do celów niemedycejskich — Badanie procesu fizjologicznego — Swobodny przepływ towarów)	7
2013/C 26/14	Sprawa C-257/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București — Rumunia) — SC Gran Via Moinești Srl przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București (Dyrektywa 2006/112/WE — Podatek od wartości dodanej — Artykuły 167, 168 i 185 — Prawo do odliczenia — Korekta odliczeń — Nabycie działki i stojących na niej budynków w celu rozebrania tychże budynków i realizacji projektu budowlanego na tejże działce)	8
2013/C 26/15	Sprawa C-262/11: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija grad — Bułgaria) — Kremikowci AD przeciwko Ministyr na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministyr na ikonomikata, energetikata i turizma (Przystąpienie Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej — Układ stowarzyszeniowy WE–Bułgaria — Sektor hutnictwa żelaza i stali — Pomoc publiczna na restrukturyzację przyznana przed przystąpieniem — Przesłanki — Żywotność gospodarcza beneficjentów po zakończeniu okresu restrukturyzacji — Stwierdzenie niewypłacalności beneficjenta po przystąpieniu — Odpowiednie kompetencje organów krajowych i Komisji Europejskiej — Decyzja krajowa stwierdzająca istnienie publicznoprawnej wiarygodności z tytułu pomocy, która stała się niezgodna z prawem — Decyzja UE–BG nr 3/2006 — Załącznik V do aktu przystąpienia — Pomoc mająca zastosowanie po przystąpieniu — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Istniejąca pomoc)	8
2013/C 26/16	Sprawa C-277/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — M przeciwko Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlandia, Attorney General (Odesłanie prejudycjalne — Wspólny europejski system azylowy — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznawania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Artykuł 4 ust. 1 zdanie drugie — Współpraca państw członkowskich z wnioskodawcą w celu oceny istotnych elementów jego wniosku — Zakres — Zgodność z prawem krajowej procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej po oddaleniu wniosku o przyznanie statusu uchodźcy — Przestrzeganie praw podstawowych — Prawo do bycia wysłuchanym)	9
2013/C 26/17	Sprawa C-285/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna Bułgaria) — Bonik (EOOD) przeciwko Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpylnienieto” — Warna, pri centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prichodite (Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia — Odmowa).....	10

2013/C 26/18	Sprawy połączone C-320/11, C-330/11, C-382/11 i C-383/11: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — DIDŽITAŁNET OOD (C-320/11 i C-383/11), Cifrowa kompanija OOD (C-330/11), M SAT KEJBYŁ AD (C-382/11) przeciwko Naczelnik na Mitniczeski punkt — Warna Zapad pri mitnica Warna (Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Urządzenia umożliwiające odbiór sygnałów telewizyjnych wyposażone w modem dostępu do Internetu zapewniający funkcję interaktywnej wymiany informacji) 10	10
2013/C 26/19	Sprawy połączone C-356/11 i C-357/11: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — O.S. przeciwko Maahanmuuttovirasto (C-356/11) i Maahanmuuttovirasto przeciwko L. (C-357/11) (Obywatelstwo Unii — Artykuł 20 TFUE — Dyrektywa 2003/86/WE — Prawo do łączenia rodzin — Obywatele Unii będący małymi dziećmi, zamieszkujący na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami, wraz z matkami będącymi obywatelkami państwa trzeciego — Prawo matek, którym przyznano wyłączną pieczę nad obywatelami Unii, do stałego pobytu w tym państwie członkowskim — Rekonstrukcja rodzin w następstwie ponownego zawarcia przez matki związków małżeńskich z obywatelami państw trzecich oraz urodzenia w tych związkach dzieci będących również obywatelami państw trzecich — Wnioski o łączenie rodzin w państwie członkowskim pochodzenia obywateli Unii — Odmowa prawa pobytu na rzecz nowych małżonków z powodu braku wystarczających środków — Prawo do poszanowania życia rodzinnego — Uwzględnienie nadrzędnego interesu dziecka) 11	11
2013/C 26/20	Sprawa C-385/11: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Barcelona — Hiszpania) — Isabel Elbal Moreno przeciwko Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Artykuł 157 TFUE — Dyrektywa 79/7/EWG — Dyrektywa 97/81/WE — Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy — Dyrektywa 2006/54/WE — Emerytura z systemu o charakterze składkowym — Równe traktowanie pracowników płci męskiej i pracowników płci żeńskiej — Dyskryminacja pośrednia ze względu na płeć) 12	12
2013/C 26/21	Sprawa C-410/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona — Hiszpania) — Pedro Espada Sánchez, Alejandra Oviedo Gonzales, Lucía Espada Oviedo, Pedro Espada Oviedo przeciwko Iberia Líneas Aéreas de España SA (Transport lotniczy — Konwencja montrealaska — Artykuł 22 ust. 2 — Odpowiedzialność przewoźników w zakresie bagażu — Ograniczenie w przypadku zniszczenia, utraty, uszkodzenia lub opóźnienia bagażu — Wspólny bagaż kilkorga pasażerów — Zarejestrowanie tylko przez jednego z nich)..... 12	12
2013/C 26/22	Sprawa C-416/11 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2012 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na śródziemnomorski region biogeograficzny — Włączenie do wykazu terenu zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii — Teren obejmujący rzekomo strefę brytyjskich wód terytorialnych Gibraltaru i strefę morza pełnego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt wyłącznie potwierdzający) 13	13
2013/C 26/23	Sprawa C-430/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Rovigo — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Mdowi Sagorowi (Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Wspólne normy i procedury stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Uregulowanie krajowe przewidujące karę grzywny, którą można zamienić na karę wydalenia lub karę aresztu domowego) 13	13
2013/C 26/24	Sprawa C-441/11 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Verhuizingen Coppens NV (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 EOG — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Porozumienie ogólne składające się z trzech porozumień szczególnych — Jednolite i ciągłe naruszenie — Brak dowodu na wiedzę uczestnika kartelu biorącego udział w jednym porozumieniu szczególnym o istnieniu pozostałych porozumień szczególnych — Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w całości lub w części — Artykuły 263 TFUE i 264 TFUE) 14	14

2013/C 26/25	Sprawa C-562/11: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 11 — Refundacje wywozowe — Wniosek o refundację dotyczący wywozu niedającego prawa do refundacji — Sankcja administracyjna) 14
2013/C 26/26	Sprawa C-119/12: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Josef Probst przeciwko mr.nexnet GmbH (Łączność elektroniczna — Dyrektywa 2002/58/WE — Artykuł 6 ust. 2 i 5 — Przetwarzanie danych osobowych — Dane o ruchu niezbędne do celów obliczenia i pobierania opłat — Windykacja wierzytelności przez spółkę zewnętrzną — Osoby działające z upoważnienia dostawców publicznych sieci łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej) 15
2013/C 26/27	Sprawa C-370/12: Wyrok Trybunału (pełny skład) z dnia 27 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court — Irlandia) — Thomas Pringle przeciwko Government of Ireland, Ireland and the Attorney General (Mechanizm stabilności dla państw, których walutą jest euro — Decyzja 2011/199/UE — Zmiana art. 136 TFUE — Ważność — Artykuł 48 ust. 6 TUE — Uproszczona procedura zmiany traktatu — Traktat EMS — Polityka gospodarcza i pieniężna — Kompetencje państw członkowskich) 15
2013/C 26/28	Sprawa C-446/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 3 października 2012 r. — W. P. Willems; druga strona postępowania: Burgemeester van Nuth 16
2013/C 26/29	Sprawa C-447/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 5 października 2012 r. — H. J. Kooistra; druga strona postępowania: Burgemeester van Skarsterlân 16
2013/C 26/30	Sprawa C-448/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 8 października 2012 r. — M. Roest; druga strona postępowania: Burgemeester van Amsterdam 17
2013/C 26/31	Sprawa C-449/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 8 października 2012 r. — L. J. A. van Luijk; druga strona postępowania: Burgemeester van Den Haag 18
2013/C 26/32	Sprawa C-452/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Krefeld (Niemcy) w dniu 9 października 2012 r. — NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd przeciwko Inter-Zuid Transport BV 18
2013/C 26/33	Sprawa C-456/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 10 października 2012 r. — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel i O, druga strona postępowania: B 19
2013/C 26/34	Sprawa C-457/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 10 października 2012 r. — S i Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, druga strona postępowania: G 19
2013/C 26/35	Sprawa C-469/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgesicht Wien (Austria) w dniu 22 października 2012 r. — Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH przeciwko Olbrich Transport und Logistik GmbH 19
2013/C 26/36	Sprawa C-473/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 22 października 2012 r. — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) przeciwko Geoffrey'owi Englebertowi, Immo 9 SPRL, Grégory'emu Francotte 20

2013/C 26/37	Sprawa C-474/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 22 października 2012 r. — Schiebel Aircraft GmbH	20
2013/C 26/38	Sprawa C-475/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 22 października 2012 r. — UPC DTH SárI przeciwko Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese	20
2013/C 26/39	Sprawa C-477/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 24 października 2012 r. — Hogan Lovells International LLP przeciwko Bayer CropScience K.K.	21
2013/C 26/40	Sprawa C-478/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Feldkirch (Austria) w dniu 24 października 2012 r. — Armin Maletic, Marianne Maletic przeciwko lastminute.com GmbH i TUI Österreich GmbH	22
2013/C 26/41	Sprawa C-480/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 października 2012 r. — Minister van Financiën, druga strona postępowania: X	22
2013/C 26/42	Sprawa C-483/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwetelijk Hof (Belgia) w dniu 29 października 2012 r. — Pelckmans Turnhout NV przeciwko Walter Van Gastel Balen NV i in.	22
2013/C 26/43	Sprawa C-484/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 31 października 2012 r. — Georgetown University przeciwko Octrooicentrum Nederland, działającemu pod firmą NL Octrooicentrum	23
2013/C 26/44	Sprawa C-485/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 31 października 2012 r. — Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie	23
2013/C 26/45	Sprawa C-486/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 31 października 2012 r. — X przeciwko Poborcy skarbowemu gminy Z	24
2013/C 26/46	Sprawa C-487/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense (Hiszpania) w dniu 2 listopada 2012 r. — Vueling Airlines S.A. przeciwko Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia	24
2013/C 26/47	Sprawa C-492/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 5 listopada 2012 r. — Conseil national de l'ordre des médecins przeciwko Ministère des affaires sociales et de la santé	24
2013/C 26/48	Sprawa C-494/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2012 r. — Dixons Retail Plc przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2013/C 26/49	Sprawa C-497/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Włochy) w dniu 7 listopada 2012 r. — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas przeciwko Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania	25
2013/C 26/50	Sprawa C-498/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Tivoli (Włochy) w dniu 7 listopada 2012 r. — Antonella Pedone przeciwko Maria Adele Corrao ...	26

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2013/C 26/51	Sprawa C-499/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Tivoli (Włochy) w dniu 7 listopada 2012 r. — Elisabetta Gentile przeciwko Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli i in.	26
2013/C 26/52	Sprawa C-500/12: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	26
2013/C 26/53	Sprawa C-501/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Thomas Specht przeciwko Land Berlin	27
2013/C 26/54	Sprawa C-502/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Jens Schombera przeciwko Land Berlin	28
2013/C 26/55	Sprawa C-503/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Alexander Wieland przeciwko Land Berlin.	28
2013/C 26/56	Sprawa C-504/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Uwe Schönefeld przeciwko Land Berlin ...	29
2013/C 26/57	Sprawa C-505/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Antje Wilke przeciwko Land Berlin	30
2013/C 26/58	Sprawa C-506/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Gerd Schini przeciwko Land Berlin	31
2013/C 26/59	Sprawa C-507/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 8 listopada 2012 r. — Jessy Saint Prix przeciwko Secretary of State for Work and Pensions	32
2013/C 26/60	Sprawa C-511/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalia) w dniu 12 listopada 2012 r. — Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David, Joaquim Albino Moreira David przeciwko Fundo de Garantia Salarial, IP	32
2013/C 26/61	Sprawa C-512/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 13 listopada 2012 r. — Octapharma France przeciwko Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé	32
2013/C 26/62	Sprawa C-515/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausybės administracinis teismas (Litwa) w dniu 14 listopada 2012 r. — UAB 4finance przeciwko Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba i Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	33
2013/C 26/63	Sprawa C-516/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 listopada 2012 r. — CTP przeciwko Regione Campania, Provincia di Napoli	34
2013/C 26/64	Sprawa C-517/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 listopada 2012 r. — CTP przeciwko Regione Campania	34
2013/C 26/65	Sprawa C-518/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 listopada 2012 r. — CTP przeciwko Regione Campania, Provincia di Napoli	34

2013/C 26/66	Sprawa C-520/12 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 13 września 2012 r. w sprawie T-369/11 Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE przeciwko Komisji Europejskiej, Delegatura Unii Europejskiej w Turcji, Central Finance & Contracts Unit (CFCU), wniesione w dniu 16 listopada 2012 r. przez Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE	35
2013/C 26/67	Sprawa C-525/12: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec	35
2013/C 26/68	Sprawa C-527/12: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec	36
2013/C 26/69	Sprawa C-530/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 września 2012 r. w sprawie T-404/10 National Lottery Commission przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 21 listopada 2012 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).....	36
2013/C 26/70	Sprawa C-532/12: Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	37
2013/C 26/71	Sprawa C-538/12: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii	38
2013/C 26/72	Sprawa C-547/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 10 października 2012 r. w sprawie T-158/09 Grecja przeciwko Komisji, wniesione w dniu 28 listopada 2012 r. przez Republikę Grecką	38

Sąd

2013/C 26/73	Sprawa T-491/07: Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. — CB przeciwko Komisji (Konkurencja — Decyzja związku przedsiębiorstw — Rynek wydawania kart płatniczych we Francji — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Przepisy taryfowe mające zastosowanie do „nowych członków” — Opłata za przystąpienie i mechanizmy zwane „regulacją funkcji nabywcy” i „budzikiem dla śpiących” — Rynek właściwy — Cel spornych przepisów — Ograniczenie konkurencji ze względu na cel — Artykuł 81 ust. 3 WE — Oczywiste błędy w ocenie — Zasada dobrej administracji — Proporcjonalność — Pewność prawa)	39
2013/C 26/74	Sprawa T-42/09: Wyrok Sądu z dnia 7 grudnia 2012 r. — A. Loacker przeciwko OHIM — Editrice Quadratum (QUADRATUM) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego QUADRATUM — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy LOACKER QUADRATINI — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009] — Artykuł 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009) — Artykuł 74 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 76 rozporządzenia nr 207/2009))	39
2013/C 26/75	Sprawa T-167/10: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2012 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji (Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wnioski o kosztorys — Odmowa dostępu — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Dopuszczalność — Wyjątek dotyczący ochrony polityki ekonomicznej Unii Europejskiej — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osób trzecich — Wyjątek dotyczący ochrony interesu publicznego w dziedzinie bezpieczeństwa publicznego — Obowiązek uzasadnienia)	40

2013/C 26/76	Sprawa T-390/10 P: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2012 r. — Fuller-Tomlinson przeciwko Parlamentowi (Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Zabezpieczenie społeczne — Choroba zawodowa — Ustalenie stopnia niezdolności do pracy będącej następstwem choroby zawodowej — Zastosowanie europejskiej skali oceny niezdolności do pracy dla celów medycznych — Przeinaczenie okoliczności faktycznych — Rozsądny termin) 40	40
2013/C 26/77	Sprawy T-537/10 i T-538/10: Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. — Adamowski przeciwko OHIM — Fagumit (FAGUMIT) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy Fagumit i graficzny wspólnotowy znak towarowy FAGUMIT — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy FAGUMIT — Względna podstawa unieważnienia — Artykuł 8 ust. 3 i art. 165 ust. 4 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009)..... 40	40
2013/C 26/78	Sprawa T-590/10: Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. — Thesing i Bloomberg Finance przeciwko EBC (Dostęp do dokumentów — Decyzja 2004/258/WE — Dokumenty dotyczące długu publicznego i deficytu publicznego państwa członkowskiego — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący polityki gospodarczej Unii i państwa członkowskiego — Częściowa odmowa dostępu) 41	41
2013/C 26/79	Sprawa T-15/11: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2012 r. — Sina Bank przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia) 41	41
2013/C 26/80	Sprawa T-143/11: Wyrok Sądu z dnia 5 grudnia 2012 r. — Consorzio vino Chianti Classico przeciwko OHIM — FFR (F.F.R.) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego „F.F.R.” — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe CHIANTI CLASSICO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 201/2009)..... 42	42
2013/C 26/81	Sprawa T-171/11: Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. — Hopf przeciwko OHIM (Clampflex) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Clampflex — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009) 42	42
2013/C 26/82	Sprawa T-421/11: Wyrok Sądu z dnia 5 grudnia 2012 r. — Qualitest przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)..... 43	43
2013/C 26/83	Sprawa T-630/11 P: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2012 r. — Strobl przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Konkurs otwarty — Kandydat wpisany na listę odpowiednich kandydatów przed wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego — Ogłoszenie o wakacie — Powołanie — Zaszeregowanie do grupy zgodnie z nowymi, mniej korzystnymi zasadami — Artykuł 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego — Naruszenie prawa — Obowiązek uzasadnienia przez Sąd do spraw Służby Publicznej) 43	43
2013/C 26/84	Sprawa T-22/12: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2012 r. — Fomanu przeciwko OHIM (Qualität hat Zukunft) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego „Qualität hat Zukunft” — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 44	44

2013/C 26/85	Sprawa T-29/12: Wyrok Sądu z dnia 28 listopada 2012 r. — Bauer przeciwko OHIM — BenQ Materials (Daxon) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Daxon — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy DALTON — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	44
2013/C 26/86	Sprawa T-17/10: Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2012 r. — Steinberg przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty związane z decyzjami finansowymi dotyczącymi subwencji przyznanych pozarządowym organizacjom izraelskim i palestyńskim w ramach programu „Partnerstwo dla pokoju” oraz Europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka — Częściowa odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony interesu publicznego w dziedzinie bezpieczeństwa publicznego — Obowiązek uzasadnienia — Skarga częściowo oczywiście niedopuszczalna i częściowo oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)	44
2013/C 26/87	Sprawa T-302/10: Postanowienie Sądu z dnia 23 listopada 2012 r. — Crocs przeciwko OHIM — Holey Soles Holdings i PHI (Przedstawienie obuwia) (Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o unieważnienie prawa do wzoru — Wycofanie wniosku o unieważnienie — Umorzenie postępowania)	45
2013/C 26/88	Sprawa T-541/10: Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2012 r. — ADEDY i in. przeciwko Radzie (Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzje skierowane do państwa członkowskiego w celu likwidacji nadmiernego deficytu — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)	45
2013/C 26/89	Sprawa T-215/11: Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2012 r. — ADEDY i in. przeciwko Radzie (Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja skierowana do państwa członkowskiego w związku z nadmiernym deficytem — Decyzja nie dotycząca skarżących bezpośrednio — Niedopuszczalność)	45
2013/C 26/90	Sprawa T-278/11: Postanowienie Sądu z dnia 13 listopada 2012 r. — ClientEarth i in. przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dorozumiana odmowa dostępu — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Oczywiście niedopuszczalność)	46
2013/C 26/91	Sprawa T-466/11: Postanowienie Sądu z dnia 19 października 2012 r. — Ellinika Nafpigeia i Hoern przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Przemysł stoczniowy — Pomoc przyznana przez władze greckie na rzecz stoczni — Środki służące wykonaniu decyzji Komisji stwierdzającej niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem i nakazującej jej odzyskanie — Niedopuszczalność)	46
2013/C 26/92	Sprawa T-491/11 P: Postanowienie Sądu z dnia 20 listopada 2012 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Czas trwania postępowania w sprawie uznania częściowej trwałej niezdolności do pracy — Szkoda poniesiona jakoby przez wnoszącego odwołanie — Zwrot kosztów, których można było uniknąć — Oddalenie skargi w pierwszej instancji jako oczywiście pozbawionej podstawy prawnej — Artykuł 94 lit. a) regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej)	47
2013/C 26/93	Sprawa T-548/11: Postanowienie Sądu z dnia 26 listopada 2012 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Real Seguros (real,- QUALITY) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wygaśnięcie praw do wcześniejszych krajowych znaków towarowych — Umorzenie postępowania)	47
2013/C 26/94	Sprawa T-549/11: Postanowienie Sądu z dnia 26 listopada 2012 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Real Seguros (real,- BIO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wygaśnięcie praw do wcześniejszych krajowych znaków towarowych — Umorzenie postępowania)	47

2013/C 26/95	Sprawa T-616/11 P: Postanowienie Sadu z dnia 8 listopada 2012 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Odrzucenie skargi w pierwszej instancji jako oczywiście pozbawionej podstawy prawnej — Zarzucana szkoda poniesiona przez wnoszącego odwołanie — Zwrot kosztów, których można było uniknąć — Artykuł 94 lit. a) regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej)	48
2013/C 26/96	Sprawa T-672/11: Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2012 r. — H-Holding przeciwko Parlamentowi (Skarga o zaniechanie — Skarga odszkodowawcza — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna a w części oczywiście pozbawiona wszelkich podstaw prawnych)	48
2013/C 26/97	Sprawa T-120/12: Postanowienie Sądu z dnia 20 listopada 2012 r. — Shahid Beheshti University przeciwko Radzie (Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Niedopuszczalność)	48
2013/C 26/98	Sprawa T-138/12: Postanowienie Sądu z dnia 20 listopada 2012 r. — Geipel przeciwko OHIM — Reeh (BEST BODY NUTRITION) (Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	49
2013/C 26/99	Sprawa T-164/12 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. — Alstom przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Konkurencja — Decyzja Komisji o przekazaniu dokumentów sądowi krajowemu — Poufność — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych — Fumus boni iuris — Pilny charakter — Wyważenie interesów)	49
2013/C 26/100	Sprawa T-341/12 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 16 listopada 2012 r. — Evonik Degussa przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Konkurencja — Publikacja decyzji, w której Komisja stwierdza naruszenie przepisów zakazujących karteli — Oddalenie wniosku o zachowanie poufności informacji dostarczonych Komisji na podstawie komunikatu w sprawie współpracy — Wyważenie interesów — Pilny charakter — Fumus boni iuris)	49
2013/C 26/101	Sprawa T-343/12: Postanowienie Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Grupo T Diffusión przeciwko OHIM — ABR Producción Contemporánea (Lampe) (Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku — Umorzenie postępowania)	50
2013/C 26/102	Sprawa T-453/12: Skarga wniesiona w dniu 12 października 2012 r. — Zoo Sport przeciwko OHIM — K-2 (ZOOSPORT)	50
2013/C 26/103	Sprawa T-470/12: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2012 r. — Sothys Auriac przeciwko OHIM -Grand Hotel Primavera (BEAUTY GARDEN)	51
2013/C 26/104	Sprawa T-473/12: Skarga wniesiona w dniu 1 listopada 2012 r. — Aer Lingus przeciwko Komisji	51
2013/C 26/105	Sprawa T-480/12: Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2012 r. — Coca-Cola przeciwko OHIM — Mitico (Master)	52
2013/C 26/106	Sprawa T-482/12: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2012 r. — Internationaler Hilfsfonds przeciwko Komisji	53
2013/C 26/107	Sprawa T-483/12: Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2012 r. — Nestlé Unternehmungen Deutschland przeciwko OHIM — Lotte (LOTTE)	53

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2013/C 26/108	Sprawa T-484/12: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2012 r. — CeWe Color przeciwko OHIM (SMILECARD)	53
2013/C 26/109	Sprawa T-485/12: Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2012 r. — Grupo Bimbo przeciwko OHIM (SANISSIMO)	54
2013/C 26/110	Sprawa T-487/12: Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2012 r. — Eckes-Granini przeciwko OHIM — Panini (PANINI)	54
2013/C 26/111	Sprawa T-489/12: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2012 r. — Planet przeciwko Komisji	55
2013/C 26/112	Sprawa T-490/12: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2012 r. — Mondadori Editore przeciwko OHIM — Grazia Equity (GRAZIA)	55
2013/C 26/113	Sprawa T-493/12: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2012 r. — Sanofi przeciwko OHIM — GP Pharm (GEPRAL)	56
2013/C 26/114	Sprawa T-494/12: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2012 r. — Biscuits Poult przeciwko OHIM — Banketbakkerij Merba (Krucze ciastka)	56
2013/C 26/115	Sprawa T-495/12: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — European Drinks przeciwko OHIM — Alexandrion Grup Romania (Dracula Bite)	57
2013/C 26/116	Sprawa T-496/12: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — European Drinks przeciwko OHIM — Alexandrion Grup Romania (DRACULA BITE)	57
2013/C 26/117	Sprawa T-497/12: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — European Drinks przeciwko OHIM — Alexandrion Grup Romania (DRACULA BITE)	58
2013/C 26/118	Sprawa T-498/12: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou przeciwko Komisji	58
2013/C 26/119	Sprawa T-499/12: Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2012 r. — HSH Investment Holdings Coinvest-C und HSH Investment Holdings FSO przeciwko Komisji	59
2013/C 26/120	Sprawa T-500/12: Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2012 r. — Ryanair przeciwko Komisji Europejskiej	60
2013/C 26/121	Sprawa T-501/12: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Farmaceutisk Laboratorium Ferring przeciwko OHIM — Tillotts Pharma (OCTASA)	61
2013/C 26/122	Sprawa T-502/12: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Ferring przeciwko przeciwko OHIM — Tillotts Pharma (OCTASA)	62
2013/C 26/123	Sprawa T-503/12: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji	62
2013/C 26/124	Sprawa T-504/12: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Murnauer Markenvertrieb przeciwko OHIM (NOTFALL CREME)	63

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2013/C 26/125	Sprawa T-505/12: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Compagnie des montres Longines, Francillon przeciwko OHIM — Cheng (B)	63
2013/C 26/126	Sprawa T-508/12: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Automobile Association przeciwko OHIM — Duncan Petersen Publishing (Segregatory)	64
2013/C 26/127	Sprawa T-509/12: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — Advance Magazine Publishers przeciwko OHIM (TEEN VOGUE)	64
2013/C 26/128	Sprawa T-510/12: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2012 r. — Conrad Electronic przeciwko OHIM — Sky IP International (EuroSky)	65
2013/C 26/129	Sprawa T-513/12: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2012 r. — NCL przeciwko OHIM (NORWEGIAN GETAWAY)	65
2013/C 26/130	Sprawa T-514/12: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2012 r. — NCL przeciwko OHIM (NORWEGIAN BREAKAWAY)	66
2013/C 26/131	Sprawa T-515/12: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2012 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — English Cut (The English Cut)	66
2013/C 26/132	Sprawa T-519/12: Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2012 r. — mobile.international przeciwko OHIM — Komisja (PL mobile.eu)	67
2013/C 26/133	Sprawa T-527/12: Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2012 r. — DeMaCO Holland przeciwko Komisji	68
2013/C 26/134	Sprawa T-468/09: Postanowienie Sądu z dnia 3 grudnia 2012 r. — JSK International Architekten und Ingenieure przeciwko BCE	68
2013/C 26/135	Sprawa T-100/10: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2012 r. — Nordzucker przeciwko Komisji	69
2013/C 26/136	Sprawa T-364/11: Postanowienie Sądu z dnia 4 grudnia 2012 r. Arla Foods przeciwko OHIM — Artax (Lactofree)	69
2013/C 26/137	Sprawa T-590/11: Postanowienie Sądu z dnia 14 listopada 2012 r. — S & S Szlegiel Szlegiel i Wiśniewski przeciwko OHIM — Scotch & Soda (SODA)	69
2013/C 26/138	Sprawa T-77/12: Postanowienie Sądu z dnia 4 grudnia 2012 r. — Wahl przeciwko OHIM — Tenacta Group (bellissima)	69
2013/C 26/139	Sprawa T-200/12: Postanowienie Sądu z dnia 12 listopada 2012 r. — Shannon Free Airport Development przeciwko Komisji	69
2013/C 26/140	Sprawa T-230/12: Postanowienie Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Axa Belgium przeciwko Komisji	69

Sąd do spraw Służby Publicznej

2013/C 26/141	Sprawa F-103/12: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2012 r. — ZZ przeciwko Europolowi	70
2013/C 26/142	Sprawa F-104/12: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2012 r. — ZZ przeciwko Europolowi	70
2013/C 26/143	Sprawa F-105/12: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2012 r. — ZZ przeciwko Europolowi	70
2013/C 26/144	Sprawa F-113/12: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	71
2013/C 26/145	Sprawa F-114/12: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2012 — ZZ przeciwko Komisji	71
2013/C 26/146	Sprawa F-115/12: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji Europejskiej	71
2013/C 26/147	Sprawa F-122/12: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2012 r. — ZZ przeciwko Radzie	72
2013/C 26/148	Sprawa F-124/12: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2012 r. — ZZ przeciwko EMCDDA	72
2013/C 26/149	Sprawa F-125/12: Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko OHIM	72
2013/C 26/150	Sprawa F-128/12: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2012 r. — ZZ przeciwko Parlamentowi	73
2013/C 26/151	Sprawa F-129/12: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2012 r. — CH przeciwko Parlamentowi	73
2013/C 26/152	Sprawa F-132/12: Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2012 r. — ZZ i in. przeciwko Komisji	73
2013/C 26/153	Sprawa F-134/12: Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Radzie	74
2013/C 26/154	Sprawa F-135/12: Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko REA	74
2013/C 26/155	Sprawa F-136/12: Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Radzie	75
2013/C 26/156	Sprawa F-137/12: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	75
2013/C 26/157	Sprawa F-138/12: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	75
2013/C 26/158	Sprawa F-139/12: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	76
2013/C 26/159	Sprawa F-140/12: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	76
2013/C 26/160	Sprawa F-141/12: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	76
2013/C 26/161	Sprawa F-142/12: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji Europejskiej	77

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

*(2013/C 26/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej**

Dz.U. C 9 z 12.1.2013.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 399 z 22.12.2012.

Dz.U. C 389 z 15.12.2012.

Dz.U. C 379 z 8.12.2012.

Dz.U. C 373 z 1.12.2012.

Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Dz.U. C 355 z 17.11.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. — AstraZeneca AB, AstraZeneca plc przeciwko Komisji Europejskiej, przy udziale European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

(Sprawa C-457/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek leków na chorobę wrzodową — Nadużywanie procedur wydawania dodatkowych świadectw ochronnych dla produktów leczniczych oraz procedur wydawania pozwoleń na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych — Oświadczenia wprowadzające w błąd — Cofnięcie pozwoleń na dopuszczenie do obrotu — Przeszkody w dopuszczaniu do obrotu leków generycznych oraz w imporcie równoległym)

(2013/C 26/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: AstraZeneca AB, AstraZeneca plc (przedstawiciele: M. Brealey QC, M. Hoskins QC, D. Jowell, Barrister i F. Murphy, Solicitor)

Pozostałe strony postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier i J. Bourke, pełnomocnicy), European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (przedstawiciel: M. Van Kerckhove, advocaat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie T-321/05 AstraZeneca przeciwko Komisji, w którym stwierdził on częściową nieważność decyzji Komisji z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie postępowania na mocy art. 82 WE oraz art. 54 porozumienia EOG (sprawa COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca) nakładającej na wnoszące odwołanie grzywnę w kwocie 60 mln EUR za nadużycie systemu patentów oraz procedur zmierzających do wprowadzania do obrotu produktów leczniczych w celu opóźnienia wprowadzenia do obrotu konkurencyjnych leków generycznych — Definicja rynku — Wykładnia art. 19 rozporządzenia (EWG) nr 1768/92 dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych

Sentencja

- 1) Odwołania główne i wzajemne zostają oddalone.
- 2) AstraZeneca AB i AstraZeneca plc zostają obciążone kosztami postępowania związanymi z odwołaniem głównym.
- 3) European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) zostaje obciążona kosztami postępowania związanymi z odwołaniem wzajemnym i pokrywa własne koszty związane z odwołaniem głównym.
- 4) Komisja pokrywa własne koszty postępowania związane z jej odwołaniem wzajemnym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. — Usha Martin Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej

(Sprawa C-552/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Dumping — Rozporządzenie (WE) nr 121/2006 — Przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Indii — Decyzja 2006/38/WE — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 8 ust. 9 — Zobowiązania złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym)

(2013/C 26/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Usha Martin Ltd (przedstawiciele: V. Akritidis i E. Petrissi, dikigoroï, F. Crespo, advocat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen, pełnomocnik, G. Berrisch, Rechtsanwalt i N. Chesaites, Barrister), Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Scharf i S. Thomas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 9 września 2010 r. w sprawie T-119/06 Usha Martin przeciwko Radzie i Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji 2006/38/WE z dnia 22 grudnia 2005 r. zmieniającej decyzję 1999/572/WE przyjmującą zobowiązania złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu lin i kabli z drutu stalowego, pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 22, s.54) oraz, po drugie, rozporządzenia Rady (WE) nr 121/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1858/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli, pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 22, s.1)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Usha Martin Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 55 z 19.2.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 27 listopada 2012 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej, Republice Litewskiej, Republice Greckiej

(Sprawa C-566/10 P) (¹)

(Odwołanie — System językowy — Ogłoszenia o konkursach otwartych mających na celu nabór administratorów i asystentów — Publikacja pełnej treści w trzech językach urzędowych — Język egzaminów — Wybór drugiego języka spośród trzech języków urzędowych)

(2013/C 26/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: P. Gentili, pełnomocnik, G. Palmieri, avvocato dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy, wspierani przez A. Dal Ferro, avvocato), Republika Litewska, Republika Grecka (przedstawiciele: A. Samoni-Rantou, S. Vodina i G. Papagianni, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 13 września 2010 r. w sprawach połączonych T-166/07 i T-285/07 Włochy przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności ogłoszeń o konkursach otwartych EPSO/AD/94/07 (Dz.U. 2007, C 45 A, s. 3), EPSO/AST/37/07 (Dz.U. 2007, C 45 A, s. 15) i EPSO/AD/95/07 (Dz.U. 2007, C 103 A, s. 7)

Sentencja

- 1) *Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 13 września 2010 r. w sprawach połączonych T-166/07 i T-285/07 Włochy przeciwko Komisji zostaje uchylony.*
- 2) *Stwierdza się nieważność ogłoszeń o konkursach otwartych: EPSO/AD/94/07, mającym na celu ustanowienie rezerwy kadrowej dla naboru administratorów (AD 5) w dziedzinie informacji, komunikacji społecznej i mediów, EPSO/AST/37/07, mającym na celu ustanowienie rezerwy kadrowej dla naboru asystentów (AST 3) w dziedzinie komunikacji społecznej i informacji oraz EPSO/AD/95/07, mającym na celu ustanowienie rezerwy kadrowej dla naboru administratorów (AD 5) w dziedzinie informacji (biblioteka/dokumentacja).*
- 3) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami Republiki Włoskiej oraz pokrywa własne koszty w obu instancjach.*
- 4) *Republika Grecka i Republika Litewska pokrywają własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-600/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Opodatkowanie dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz funduszy emerytalnych i kas emerytalnych — Traktowanie dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz podmiotów niebędących rezydentami — Odliczenie kosztów działalności bezpośrednio związanych z uzyskaniem dochodu w formie dywidend i odsetek — Ciężar dowodu)

(2013/C 26/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i W. Mölls, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i N. Rouam, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i C. Schillemans, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciel: M. Pere, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i S. Johannesson, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: H. Walker, pełnomocnik, wspierany przez G. Facennę, barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 63 TFUE i art. 40 porozumienia EOG — Krajowe uregulowanie dotyczące opodatkowania dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz funduszy emerytalnych i kas emerytalnych, zastrzegające pewne korzyści podatkowe wyłącznie dla dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz podmiotów będących rezydentami.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Republikę Federalną Niemiec.
- 3) Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. — E.ON Energie AG przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-89/11 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o nałożeniu grzywny za złamanie pieczęci — Ciężar dowodu — Przeinaczenie dowodów — Obowiązek uzasadnienia — Kwota grzywny — Nieograniczone prawo orzekania — Zasada proporcjonalności)

(2013/C 26/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: E.ON Energie AG (przedstawiciele: A. Röhling, F. Dietrich i R. Pfromm, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, V. Bottka i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie T-141/08 E.ON Energie przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 377 wersja ostateczna z dnia 30 stycznia 2008 r. o nałożeniu grzywny na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 za złamanie pieczęci — Naruszenie ogólnych zasad prawa takich jak domniemanie niewinności, zasady „in dubio pro reo” oraz zasady proporcjonalności, a także zasad rządzących rozkładem ciężaru dowodu — Naruszenie obowiązku uzasadnienia

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.

- 2) E.ON Energie AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu — Polska) — Bank Handlowy w Warszawie SA, PPHU „ADAX” Ryszard Adamiak przeciwko Christianapol sp. z o.o.

(Sprawa C-116/11) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Pojęcie ukończenia postępowania — Możliwość dokonania przez sąd rozpoznający wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego oceny niewypłacalności dłużnika — Możliwość wszczęcia postępowania likwidacyjnego jako wtórnego postępowania upadłościowego, w razie gdy postępowanie główne jest postępowaniem sauvegarde)

(2013/C 26/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: Bank Handlowy w Warszawie SA, PPHU „ADAX” Ryszard Adamiak

Dłużnik: Christianapol sp. z o.o.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu — Wykładnia art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2 lit. j) oraz art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1) — Wtórne postępowania upadłościowe — Uprawnienie sądu właściwego do wszczęcia takiego postępowania w zakresie zbadania niewypłacalności dłużnika

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 2 lit. j) rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 788/2008 z dnia 24 lipca 2008 r., należy dokonywać w ten sposób, że to prawo państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie upadłościowe, rozstrzyga o tym, w którym momencie dochodzi do ukończenia tego postępowania.

- 2) Wykładni art. 27 rozporządzenia nr 1346/2000, zmienionego rozporządzeniem nr 788/2008, należy dokonywać w ten sposób, że pozwala on na wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego w państwie członkowskim, w którym znajduje się oddział dłużnika, gdy postępowanie główne realizuje cel ochronny. Sąd właściwy do wszczęcia postępowania wtórnego jest zobowiązany wziąć pod uwagę cele postępowania głównego i uwzględnić systematykę rozporządzenia z poszanowaniem zasady lojalnej współpracy.
- 3) Wykładni art. 27 rozporządzenia nr 1346/2000, zmienionego rozporządzeniem nr 788/2008, należy dokonywać w ten sposób, że sąd rozpoznający wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego nie może badać niewypłacalności dłużnika, wobec którego w innym państwie członkowskim wszczęto postępowanie główne, nawet jeśli to ostatnie postępowanie realizuje cel ochronny.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Bundesrepublik Deutschland przeciwko Karen Dittrich (C-124/11), Bundesrepublik Deutschland przeciwko Robertowi Klinkemu (C-125/11) i Jörg-Detlef Müller przeciwko Bundesrepublik Deutschland (C-143/11)

(Sprawy połączone C-124/11, C-125/11 i C-143/11) (¹)

(Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Uregulowanie krajowe — Pomoc przyznawana urzędnikom w przypadku choroby — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 3 — Zakres stosowania — Pojęcie wynagrodzenia)

(2013/C 26/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland (C-124/11 i C-125/11), Jörg-Detlef Müller (C-143/11)

Strona pozwana: Karen Dittrich (C-124/11), Robert Klinkem (C-125/11), Bundesrepublik Deutschland (C-143/11)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Przepisy krajowe przewidujące pomoc na rzecz urzędników w przypadku choroby wyłączające zarejestrowanych partnerów z członków rodziny, którzy mogą być objęci tą pomocą — Równość traktowania pracowników posiadających partnera życiowego w stosunku do pracowników pozostających w związku małżeńskim — Zakres stosowania dyrektywy 2000/78/WE — Pojęcie wynagrodzenia

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. c) i art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że pomoc przyznawana urzędnikom w przypadku choroby, taka jak ta przysługująca urzędnikom Bundesrepublik Deutschland na podstawie ustawy o urzędnikach federalnych (Bundesbeamtenengesetz), należy do zakresu stosowania wspomnianej dyrektywy, jeżeli finansowanie tej pomocy ciąży na państwie jako pracodawcy publicznym, która to okoliczność winna zostać zweryfikowana przez sąd krajowy.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schienen-Control Kommission — Austria) — Westbahn Management GmbH przeciwko ÖBB Infrastruktur AG

(Sprawa C-136/11) (¹)

(Transport — Transport kolejowy — Spoczywający na zarządcy infrastruktury kolejowej obowiązek przekazania przedsiębiorstwom kolejowym wszystkich informacji w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu pociągów, a w szczególności tych dotyczących ewentualnych opóźnień pociągów przesiadkowych)

(2013/C 26/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Schienen-Control Kommission

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Westbahn Management GmbH

Strona pozwana: ÖBB Infrastruktur AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Schienen-Control Kommission — Wykładnia art. 8 ust. 2 oraz części II załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz.U. L 315, s. 14), oraz art. 5 i załącznika II do dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej (Dz.U. L 75, s. 29) — Spoczywający na zarządcy infrastruktury kolejowej obowiązek przekazania przedsiębiorstwom kolejowym wszystkich informacji w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu pociągów, a w szczególności tych dotyczących ewentualnych opóźnień pociągów przesiadkowych

Sentencja

- 1) Przepisy art. 8 ust. 2 w związku z częścią II załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym należy interpretować w ten sposób, że informacje dotyczące głównych możliwości przesiadek obok planowych czasów odjazdu muszą obejmować również opóźnienia oraz odwołania pociągów przesiadkowych, niezależnie od tego, które przedsiębiorstwo kolejowe zapewnia te możliwości przesiadek.
- 2) Przepisy art. 8 ust. 2 w związku z częścią II załącznika II do rozporządzenia nr 1371/2007, a także art. 5 w związku z załącznikiem II do dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej, zmienionej dyrektywą 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, iż zarządca infrastruktury jest zobowiązany do przekazywania na niedyskryminujących zasadach przedsiębiorstwom kolejowym danych w czasie rzeczywistym dotyczących pociągów innych przedsiębiorstw kolejowych, jeśli stanowią one główne możliwości przesiadek w rozumieniu części II załącznika II do rozporządzenia nr 1371/2007.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona — Hiszpania) — Joan Cuadrench Moré przeciwko Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-139/11) (¹)

(Transport lotniczy — Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów — Odmowa przyjęcia na pokład, odwołanie lub duże opóźnienie lotów — Termin na wytoczenie powództwa)

(2013/C 26/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Joan Cuadrench Moré

Strona pozwana: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Barcelona — Wykładnia art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U.

L 46, s. 1) — Brak terminu na wytoczenie powództwa — Artykuł 35 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencja montrealaska), zatwierdzonej decyzją Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. (Dz.U. L 194, s. 38) — Prawo właściwe

Sentencja

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że termin na wytoczenie powództwa o odszkodowanie, o którym mowa w art. 5 i 7 tego rozporządzenia, jest ustalany zgodnie z przepisami każdego państwa członkowskiego w dziedzinie przedawnienia roszczeń.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht München — Niemcy) — Johann Odar przeciwko Baxter Deutschland GmbH

(Sprawa C-152/11) (¹)

(Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyrektywa 2000/78/WE — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek i niepełnosprawność — Odprawa pieniężna z tytułu rozwiązania stosunku pracy — Program socjalny przewidujący obniżenie wysokości odprawy pieniężnej z tytułu rozwiązania stosunku pracy przysługującej pracownikom niepełnosprawnym)

(2013/C 26/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Johann Odar

Strona pozwana: Baxter Deutschland GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht München — Wykładnia art. 1, art. 6 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 16 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t. 4, s. 79) — Uregulowanie krajowe umożliwiające wyłączenie ze świadczeń zakładowego programu socjalnego pracowników w przedziale wiekowym bliskim uzyskania prawa do świadczeń emerytalnych — Zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na wiek i na niepełnosprawność

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że przepisy te nie stoją na przeszkodzie istnieniu uregulowania wchodzącego w skład systemu ochrony socjalnej danego przedsiębiorstwa, zgodnie z którym wysokość odprawy pieniężnej przysługującej pracownikom, którzy ukończyli 54. rok życia i których stosunek pracy ulega rozwiązaniu z przyczyn ekonomicznych, jest wyliczana na podstawie pierwszego możliwego terminu przejścia na emeryturę, odmiennie niż w przypadku podstawowej metody wyliczania, zgodnie z którą podstawą wysokości odprawy jest między innymi staż pracy w przedsiębiorstwie, skutkiem czego kwota wypłaconej w ten sposób odprawy jest niższa w porównaniu z kwotą odprawy wyliczonej przy zastosowaniu owej metody podstawowej, przy tym co najmniej równa połowie tej kwoty.
- 2) Artykuł 2 ust. 2 dyrektywy 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten stoi na przeszkodzie istnieniu uregulowania wchodzącego w skład systemu ochrony socjalnej danego przedsiębiorstwa, zgodnie z którym wysokość odprawy pieniężnej przysługującej pracownikom, którzy ukończyli 54. rok życia i których stosunek pracy ulega rozwiązaniu z przyczyn ekonomicznych, jest wyliczana na podstawie pierwszego możliwego terminu przejścia na emeryturę, odmiennie niż w przypadku podstawowej metody wyliczania, zgodnie z którą podstawą wysokości odprawy jest między innymi staż pracy w przedsiębiorstwie, skutkiem czego kwota wypłaconej w ten sposób odprawy jest niższa w porównaniu z kwotą odprawy wyliczonej przy zastosowaniu owej metody podstawowej, przy tym co najmniej równa połowie tej kwoty, i zakłada, w przypadku zastosowania alternatywnej metody wyliczania, możliwość przejścia na wcześniejszą emeryturę ze względu na niepełnosprawność.

(¹) Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Consiglio di Stato — Włochy) — Econord Spa przeciwko Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese

(Sprawy połączone C-182/11 i C-183/11) (¹)

(Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Instytucja zamawiająca sprawująca nad odrębnym od niej pod względem prawnym wykonawcą kontrolę analogiczną do kontroli, jaką sprawuje nad swymi własnymi służbami — Brak obowiązku organizacji postępowania przetargowego według przepisów prawa Unii (tzw. udzielenie zamówienia „in house”) — Wykonawca kontrolowany łącznie przez liczne jednostki samorządu terytorialnego — Warunki stosowania udzielenia zamówienia „in house”)

(2013/C 26/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Econord Spa

Strona pozwana: Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 49 TFUE i art. 56 TFUE — Procedury udzielania zamówień publicznych na usługi — Udzielenie zamówienia bez zaproszenia do składania ofert — Udzielenie zamówienia na miejskie publiczne usługi sanitarne przez dwa organy publiczne, poza formalną procedurą udzielania zamówień publicznych, na rzecz spółki akcyjnej, w której udzielające organy publiczne mają udziały — Brak skutecznej kontroli jednego ze wspomnianych organów publicznych nad spółką otrzymującą zamówienie

Sentencja

Gdy liczne organy publiczne jako instytucje zamawiające tworzą wspólnie jednostkę odpowiedzialną za wypełnianie ich zadań w zakresie usług publicznych lub gdy organ publiczny przystępuje do takiej jednostki, ustanowiony w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej warunek, wedle którego aby organy te były zwolnione ze spoczywającego na nich obowiązku zorganizowania postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zgodnie z przepisami prawa Unii, muszą one łącznie sprawować nad tą jednostką kontrolę analogiczną do kontroli, jaką sprawują nad swymi własnymi służbami, jest spełniony, jeżeli każdy z tych organów uczestniczy zarówno w kapitale rzeczowej jednostki, jak też w jej organach kierowniczych.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Brain Products GmbH przeciwko BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

(Sprawa C-219/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wyroby medyczne — Dyrektywa 93/42/EWG — Zakres stosowania — Wykładnia pojęcia „wyrób medyczny” — Produkt wprowadzany do obrotu z przeznaczeniem do celów niemedycznych — Badanie procesu fizjologicznego — Swobodny przepływ towarów)

(2013/C 26/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brain Products GmbH

Strona pozwana: BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. a) tiret trzecie dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych (Dz.U. L 169, s. 1), zmienionej dyrektywą 2007/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. (Dz.U. L 247, s. 21) — Wykładnia pojęcia „wyrób medyczny” — Zastosowanie dyrektywy do artykułu przeznaczanego do badania procesu fizjologicznego, który wprowadzany jest do obrotu z przeznaczeniem do celów niemedycznych

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 lit. a) tiret trzecie dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych, zmienionej dyrektywą 2007/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „wyrób medyczny” obejmuje przedmiot stworzony przez producenta do stosowania u ludzi w celu badania procesu fizjologicznego, wyłącznie jeżeli jest on przeznaczony do celów medycznych.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București — Rumunia) — SC Gran Via Moinești Srl przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Sprawa C-257/11) (¹)

(Dyrektywa 2006/112/WE — Podatek od wartości dodanej — Artykuły 167, 168 i 185 — Prawo do odliczenia — Korekta odliczeń — Nabycie działki i stojących na niej budynków w celu rozebrania tychże budynków i realizacji projektu budowlanego na tejże działce)

(2013/C 26/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Gran Via Moinești Srl

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel București — Wykładnia art. 167, 168 i art. 185 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada

2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Prawo do odliczenia podatku VAT związanego z nabyciem budynków przeznaczonych do rozbiórki w celu realizacji projektu budowlanego — Działalność gospodarcza poprzedzająca realizację projektu budowlanego polegająca na dokonaniu pierwszych wydatków inwestycyjnych na cele realizacji tego projektu — Korekta odliczeń podatku VAT

Sentencja

- 1) Wykładni art. 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym spółka, która nabyła działkę i stojące na niej budynki w celu ich rozebrania i wzniesienia na tejże działce kompleksu mieszkaniowego, ma prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z nabyciem rzeczonych budynków.
- 2) Wykładni art. 185 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym rozbiórka budynków nabytych wraz z działką, na której one stały, dokonana w celu wzniesienia na ich miejscu kompleksu mieszkaniowego, nie powoduje obowiązku korekty pierwotnie dokonanego odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z nabyciem rzeczonych budynków.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija grad — Bułgaria) — Kremikowci AD przeciwko Ministyr na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministryr na ikonomikata, energetikata i turizma

(Sprawa C-262/11) (¹)

(Przystąpienie Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej — Układ stowarzyszeniowy WE–Bułgaria — Sektor hutnictwa żelaza i stali — Pomoc publiczna na restrukturyzację przyznana przed przystąpieniem — Przesłanki — Żywotność gospodarcza beneficjentów po zakończeniu okresu restrukturyzacji — Stwierdzenie niewypłacalności beneficjenta po przystąpieniu — Odpowiednie kompetencje organów krajowych i Komisji Europejskiej — Decyzja krajowa stwierdzająca istnienie publicznoprawnej wierzytelności z tytułu pomocy, która stała się niezgodna z prawem — Decyzja UE–BG nr 3/2006 — Załącznik V do aktu przystąpienia — Pomoc mająca zastosowanie po przystąpieniu — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Istniejąca pomoc)

(2013/C 26/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kremikowci AD

Strona pozwana: Ministyr na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministyr na ikonomikata, energetikata i turizma

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Sofija grad — Wykładnia Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Bułgarii z drugiej strony (Dz.U. L 358, s. 1) i załącznika V ust. 1 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii [do Unii Europejskiej] oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. 2005, L 157, s. 203) oraz art. 9 ust. 4 protokołu nr 2 w sprawie produktów objętych Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (EWWiS), art. 3 protokołu dodatkowego do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Bułgarii z drugiej strony (Dz.U. L 317, s. 25), jak również art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1) — Pomoc państwa na restrukturyzację przyznana przedsiębiorstwom hutniczym w ramach programu restrukturyzacji przed przystąpieniem Bułgarii do Unii Europejskiej — Decyzja stwierdzająca istnienie publicznoprawnej wiarytelności z tytułu pomocy państwa, która stała się niezgodna z prawem wskutek stwierdzenia niewypłacalności beneficjenta — Odpowiednie kompetencje organów krajowych i Komisji Europejskiej w zakresie stwierdzenia niezgodności ze wspólnym rynkiem pomocy państwa i zażądania jej zwrotu jako pomocy przyznanej bezprawnie

Sentencja

Postępowanie w sprawie odzyskania pomocy publicznej przyznanej Kremikowci AD przed przystąpieniem Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej — środków pomocy, które po tym przystąpieniu nie miały „zastosowania” w rozumieniu załącznika V do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii [do Unii Europejskiej] oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej — powinno w przypadku naruszenia warunków ustanowionych w art. 9 ust. 4 protokołu nr 2 do Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Bułgarii z drugiej strony, zawartego i zatwierdzonego w imieniu Wspólnoty decyzją Rady i Komisji 94/908/EWWiS, WE, Euratom z dnia 19 grudnia 1994 r., opierać się na art. 3 protokołu dodatkowego do tego układu europejskiego, zmienionym decyzją Rady Stowarzyszenia UE–Bułgaria nr 3/2006 z dnia 29 grudnia 2006 r. W takim kontekście zgodnie z akapitem trzecim tego artykułu właściwe organy krajowe Republiki Bułgarii mogą wydać decyzję w sprawie odzyskania pomocy publicznej, która nie spełnia wspomnianych warunków. Decyzja wydana przez Komisję na podstawie art. 3 akapit drugi tego protokołu dodatkowego nie stanowi wstępnego warunku odzyskania takiej pomocy przez te organy.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — M przeciwko Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlandia, Attorney General

(Sprawa C-277/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny europejski system azylowy — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznawania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Artykuł 4 ust. 1 zdanie drugie — Współpraca państw członkowskich z wnioskodawcą w celu oceny istotnych elementów jego wniosku — Zakres — Zgodność z prawem krajowej procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej po oddaleniu wniosku o przyznanie statusu uchodźcy — Przestrzeganie praw podstawowych — Prawo do bycia wysłuchanym)

(2013/C 26/16)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M

Strona pozwana: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlandia, Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Ireland — Wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osób, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 12) — Wniosek o udzielenie ochrony uzupełniającej złożony w następstwie odmowy przyznania statusu uchodźcy — Propozycja oddalenia wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej — Obowiązek przedstawienia wnioskodawcy wyników oceny jego wniosku przed podjęciem ostatecznej decyzji

Sentencja

Wymóg współpracy danego państwa członkowskiego z osobą ubiegającą się o azyl, taki jak ustanowiony w art. 4 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, nie może być interpretowany w ten sposób, że w przypadku gdy cudzoziemiec wnosi o udzielenie mu statusu ochrony uzupełniającej po tym, jak odmówiono mu przyznania statusu

uchodźcy oraz gdy właściwy organ krajowy zamierza również oddalić ten drugi wniosek, organ ten będzie musiał z tego tytułu przed wydaniem decyzji poinformować zainteresowanego o proponowanym negatywnym rozpatrzeniu jego wniosku, a także podać do jego wiadomości argumenty, na których zamierza oprzeć decyzję oddalającą ten wniosek, tak aby umożliwić owemu ubiegającemu się przedstawienie własnego stanowiska w tym zakresie.

Niemniej jednak, jeżeli chodzi o system taki jak system wdrożony przez uregulowanie sporne w postępowaniu głównym, charakteryzujący się istnieniem dwóch odmiennych i następujących postępowań w celu rozpatrzenia, odpowiednio, wniosku o udzielenie statusu uchodźcy i wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej, to do sądu odsyłającego należy czuwanie nad tym, aby w ramach każdego z tych postępowań przestrzegane były prawa podstawowe wnioskodawcy, a w szczególności prawo do bycia wysłuchanym w tym znaczeniu, że powinien on być w stanie skutecznie przedstawić jego uwagi przed wydaniem każdej decyzji odmawiającej mu korzystania z wnioskowanej ochrony. W takim systemie okoliczność, iż zainteresowany został już prawidłowo wysłuchany w trakcie postępowania w sprawie wniosku o udzielenie mu statusu uchodźcy, nie oznacza, że można pominąć tę formalność w ramach postępowania dotyczącego wniosku o udzielenie ochrony dodatkowej.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna Bułgaria) — Bonik (EOOD) przeciwko Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpylnenieto” — Warna, pri centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-285/11) (¹)

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia — Odmowa)

(2013/C 26/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bonik (EOOD)

Strona pozwana: Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpylnenieto” — Warna, pri centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prichodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd — Warna — Wykładnia art. 14, 62, 63, 167, 168 oraz art. 178 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Formalności państw członkowskich w zakresie prawa do

odliczenia podatku VAT — Środki podejmowane w celu zapobiegania niektórym formom przestępstw podatkowych lub unikania opodatkowania — Odmowa prawa do odliczenia podatku VAT względem podatnika będącego odbiorcą dostaw wewnątrzspółnotowych ze względu na brak dowodów co do realnego charakteru dostaw między poprzednimi dostawcami mimo istnienia dowodów świadczących o realizacji dostaw od bezpośredniego dostawcy na rzecz podatnika

Sentencja

Artykuły 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 i 178 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby w okolicznościach takich jak będące przedmiotem postępowania głównego odmówiono podatnikowi prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej z tytułu dostawy towarów z uwagi na fakt, że uwzględniając przestępstwa lub naruszenia popełnione na etapie obrotu poprzedzającym tę dostawę lub następującym po niej, uznane zostało, że dostawa ta nie została rzeczywiście zrealizowana, jeżeli nie wykazano na podstawie obiektywnych przesłanek, iż podatnik ten wiedział lub powinien był wiedzieć, że transakcja mająca stanowić podstawę prawa do odliczenia wiązała się z przestępstwem w dziedzinie podatku od wartości dodanej popełnionym na wcześniejszym lub dalszym odcinku łańcucha dostaw, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — DIDŽITAŁNET OOD (C-320/11 i C-383/11), Cifrowa kompanija OOD (C-330/11), M SAT KEJBYŁ AD (C-382/11) przeciwko Naczałnik na Mitniczeski punkt — Warna Zapad pri mitnica Warna

(Sprawy połączone C-320/11, C-330/11, C-382/11 i C-383/11) (¹)

(Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Urządzenia umożliwiające odbiór sygnałów telewizyjnych wyposażone w modem dostępu do Internetu zapewniający funkcję interaktywnej wymiany informacji)

(2013/C 26/18)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DIDŽITAŁNET OOD (C-320/11 i C-383/11), Cifrowa kompanija OOD (C-330/11), M SAT KEJBYŁ AD (C-382/11)

Strona pozwana: Naczałnik na Mitniczeski punkt — Warna Zapad pri mitnica Warna

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen Syd — Warna — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 291, s. 1) — Podpozycja nr 8528 71 13 Nomenklatury scalonej [Aparatura z urządzeniami opartymi na mikroprocesorach, zawierająca modem dostępu do Internetu i posiadająca funkcję wymiany interaktywnej, nadająca się do odbioru sygnałów telewizyjnych („set-top boksy z funkcją komunikacyjną”) lub nr 8521 90 00 (Aparaty do zapisu lub odtwarzania obrazu i dźwięku, nawet z wbudowanym urządzeniem do odbioru sygnałów wizyjnych i dźwiękowych) — Urządzenie umożliwiające odbiór sygnału telewizyjnego lub służące jako modem dostępu do Internetu zapewniający funkcję interaktywnej wymiany informacji — Znaczenie pojęć „Internet”, „modem” oraz „modułowanie i demodulowanie” w świetle not wyjaśniających do Nomenklatury scalonej

Sentencja

- 1) Nomenklatura scalona zawarta w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie Nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmieniona, odpowiednio, rozporządzeniami Komisji (WE): nr 1214/2007 r. z dnia 20 września 2007 r., nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r., nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r., powinna być interpretowana w ten sposób, że w celu zaklasyfikowania danego towaru do podpozycji 8528 71 13 modem dostępu do Internetu oznacza urządzenie, które jest w stanie samodzielnie, bez interwencji żadnego innego urządzenia lub mechanizmu, umożliwić dostęp do Internetu i zapewnić interaktywność i dwukierunkowość. Sama tylko możliwość dostępu do Internetu, a nie zastosowana w tym celu technika, ma znaczenie dla celów klasyfikacji do rzeczony podpozycji.
- 2) Rzeczona Nomenklatura scalona powinna być interpretowana w ten sposób, że odbiór sygnału telewizyjnego i obecność modemu umożliwiającego dostęp do Internetu są dwiema równorzędnymi funkcjami, jakie muszą posiadać urządzenia, aby można je było zaklasyfikować do podpozycji 8528 71 13. W braku jednej lub drugiej funkcji urządzenia należy zaklasyfikować do podpozycji 8528 71 19.
- 3) Artykuł 78 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny powinno się interpretować w ten sposób, że kontrola po zwolnieniu towarów i następująca po niej zmiana ich klasyfikacji taryfowej mogą zostać dokonane na podstawie pisemnych dokumentów, przy czym organy celne nie są zobowiązane do fizycznego zbadania rzeczonych towarów.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.
Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — O.S. przeciwko Maahanmuuttovirasto (C-356/11) i Maahanmuuttovirasto przeciwko L. (C-357/11)

(Sprawy połączone C-356/11 i C-357/11) (¹)

(Obywatelstwo Unii — Artykuł 20 TFUE — Dyrektywa 2003/86/WE — Prawo do łączenia rodzin — Obywatele Unii będący małymi dziećmi, zamieszkujący na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami, wraz z matkami będącymi obywatelkami państwa trzeciego — Prawo matek, którym przyznano wyłączną pieczę nad obywatelami Unii, do stałego pobytu w tym państwie członkowskim — Rekonstrukcja rodzin w następstwie ponownego zawarcia przez matki związków małżeńskich z obywatelami państw trzecich oraz urodzenia w tych związkach dzieci będących również obywatelami państw trzecich — Wnioski o łączenie rodzin w państwie członkowskim pochodzenia obywateli Unii — Odmowa prawa pobytu na rzecz nowych małżonków z powodu braku wystarczających środków — Prawo do poszanowania życia rodzinnego — Uwzględnienie nadrzędnego interesu dziecka)

(2013/C 26/19)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: O.S. (C-356/11) i Maahanmuuttovirasto (C-357/11)

Strona pozwana: Maahanmuuttovirasto (C-356/11) i L. (C-357/11)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 20 TFUE — Prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich — Prawo do łączenia rodzin — Zezwolenie na pobyt w państwie członkowskim wydawane obywatelowi państwa trzeciego zamieszkującemu w danym państwie członkowskim bez zezwolenia na pobyt stały, w sytuacji gdy małżonka zainteresowanego, mająca obywatelstwo państwa trzeciego, legalnie przebywa we wspomnianym państwie członkowskim i posiada dziecko mające obywatelstwo tego państwa członkowskiego, a zainteresowany nie jest ani jego ojcem, ani osobą sprawującą nad nim odpowiedzialność rodzicielską — Sytuacja, w której małżonkowie mają także wspólne dziecko posiadające obywatelstwo państwa trzeciego, które przebywa z nimi i z dzieckiem małżonki w danym państwie członkowskim

Sentencja

Wykładni art. 20 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie odmówiło obywatelowi państwa trzeciego wydania karty pobytu, o który wnosi na zasadzie łączenia rodzin, gdy ten obywatel zamierza zamieszkać ze swoją małżonką, również obywatelką państwa trzeciego, zamieszkującą

legalnie w tym państwie członkowskim i mającą z pierwszego małżeństwa dziecko, które jest obywatelem Unii, oraz z ich wspólnym dzieckiem, mającym także status obywatela państwa trzeciego, o ile taka odmowa nie doprowadzi do pozbawienia obywatela Unii, którego sprawa dotyczy, możliwości skutecznego korzystania z istoty praw przyznanych przez status obywatela Unii. Dokonanie stosownych ustaleń należy do sądu odsyłającego.

Wnioski o wydanie kart pobytu na zasadzie łączenia rodzin, takie jak rozpoznawane w postępowaniu głównym, wchodzą w zakres dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin. Wykładni jej art. 7 ust. 1 lit. c) należy dokonywać w ten sposób, że o ile państwa członkowskie są uprawnione do tego, by wymagać wykazania przez członka rodziny rozdzielonej, iż posiada stabilne i regularne środki wystarczające do utrzymania jego oraz członków jego rodziny, o tyle uprawnienie to powinno być wykonywane w świetle art. 7 i art. 24 ust. 2 i 3 karty, które nakazują państwom członkowskim badanie wniosków o łączenie rodzin w interesie dzieci, których to dotyczy, oraz w trosce o sprzyjanie życiu rodzinnemu, jak również w sposób nienaruszający celu tej dyrektywy oraz jej skuteczności (effet utile). Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy decyzje o odmowie wydania kart pobytu będące przedmiotem postępowania głównego zostały wydane z zachowaniem tych wymogów.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Barcelona — Hiszpania) — Isabel Elbal Moreno przeciwko Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-385/11) (¹)

(Artykuł 157 TFUE — Dyrektywa 79/7/EWG — Dyrektywa 97/81/WE — Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy — Dyrektywa 2006/54/WE — Emerytura z systemu o charakterze składkowym — Równe traktowanie pracowników płci męskiej i pracowników płci żeńskiej — Dyskryminacja pośrednia ze względu na płeć)

(2013/C 26/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Isabel Elbal Moreno

Strony pozwane: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Social de Barcelona — Wykładnia klauzuli 4 pkt 1 Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC

załączonego do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. (Dz.U. 1998 L 14, s. 9), art. 4 dyrektywy 79/7/EWG Rady z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 6, s. 24) oraz art. 4 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 204, s. 23) — Pojęcie warunków zatrudnienia — Emerytura z systemu o charakterze składkowym obliczona na podstawie przepisów hiszpańskich i składki uiszczanych przez pracownika i na jego rzecz — Dyskryminacja pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy

Sentencja

Artykuł 4 dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie — w okolicznościach takich jak będące przedmiotem postępowania głównego — uregulowaniu państwa członkowskiego, które wymaga od pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, z których znaczną większość stanowią kobiety, proporcjonalnie dłuższego okresu składkowego względem pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, aby uzyskać w danym wypadku prawo do emerytury z systemu o charakterze składkowym, której wysokość jest proporcjonalnie zmniejszona wedle ich czasu pracy.

(¹) Dz.U. C 290 z 1.10.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona — Hiszpania) — Pedro Espada Sánchez, Alejandra Oviedo Gonzales, Lucía Espada Oviedo, Pedro Espada Oviedo przeciwko Iberia Líneas Aéreas de España SA

(Sprawa C-410/11) (¹)

(Transport lotniczy — Konwencja montrealaska — Artykuł 22 ust. 2 — Odpowiedzialność przewoźników w zakresie bagażu — Ograniczenie w przypadku zniszczenia, utraty, uszkodzenia lub opóźnienia bagażu — Wspólny bagaż kilkorga pasażerów — Zarejestrowanie tylko przez jednego z nich)

(2013/C 26/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pedro Espada Sánchez, Alejandra Oviedo Gonzales, Lucía Espada Oviedo, Pedro Espada Oviedo

Strona pozwana: Iberia Líneas Aéreas de España SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Barcelona — Wykładnia art. 3 ust. 3 i art. 22 ust. 2 Konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencji montrealskiej) (decyzja Rady 2001/539/WE, Dz.U. L 194, s. 38) — Odpowiedzialność przewoźników lotniczych w zakresie przewozu lotniczego pasażerów i ich bagażu — Granice odpowiedzialności w wypadku zniszczenia, zagubienia, uszkodzenia lub opóźnienia bagażu

Sentencja

Artykuł 22 ust. 2 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego sporządzonej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r. w związku z jej art. 3 ust. 3 powinien być interpretowany w ten sposób, iż prawo do odszkodowania i granica odpowiedzialności przewoźnika w przypadku utraty bagażu mają zastosowanie również do pasażera, który dochodzi tego odszkodowania z tytułu utraty bagażu zarejestrowanego na nazwisko innego pasażera, o ile ów zagubiony bagaż rzeczywiście zawierał rzeczy pierwszego pasażera.

(¹) Dz.U. C 290 z 1.10.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2012 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-416/11 P) (¹)

(*Odwołanie — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na śródziemnomorski region biogeograficzny — Włączenie do wykazu terenu zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii — Teren obejmujący rzekomo strefę brytyjskich wód terytorialnych Gibraltaru i strefę morza pełnego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt wyłącznie potwierdzający*)

(2013/C 26/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Ossowski, pełnomocnik, wspierany przez D. Wyatta, QC, i V. Wakefielda, barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Interwenient popierający Komisję: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: N. Díaz Abad i A. Rubio González, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) z dnia 24 maja 2011 r. wydanego w sprawie T-115/10 Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Komisji Europejskiej, którym Sąd uznał za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji 2010/45/WE z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie przyjęcia

na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG trzeciego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na śródziemnomorski region biogeograficzny [notyfikowanej jako dokument nr C(2009) 10406], w zakresie, w jakim utrzymuje ona w wykazie obszar o nazwie „Estrecho Oriental” (ES6120032) zaproponowany przez Hiszpanię, który miałby obejmować strefę brytyjskich wód terytorialnych Gibraltaru i strefę morza pełnego

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.*
- 3) *Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Rovigo — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Mdowi Sagorowi

(Sprawa C-430/11) (¹)

(*Przeźrenie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Wspólne normy i procedury stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Uregulowanie krajowe przewidujące karę grzywny, którą można zamienić na karę wydalenia lub karę aresztu domowego*)

(2013/C 26/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Rovigo

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Md Sagor

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Rovigo — Wykładnia art. 2, 4, 6, 7, 8, 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98) oraz art. 4 ust. 3 TUE — Uregulowanie krajowe przewidujące karę grzywny w wysokości od 5 tys. do 10 tys. EUR na obcokrajowca, który nielegalnie wjechał na terytorium kraju lub nielegalnie na nim przebywał — Dopuszczalność uznania nielegalnego pobytu za występki — Dopuszczalność zastąpienia grzywny natychmiastowym wydaleniem na okres co najmniej pięciu lat lub karą ograniczenia

wolności („permanenza domiciliare”) — Zobowiązania państw członkowskich przed upływem terminu transpozycji dyrektywy

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że:

- nie sprzeciwia się ona przepisom państwa członkowskiego takim jak te znajdujące zastosowanie w postępowaniu głównym, które przewidują w przypadku nielegalnego pobytu obywateli państw trzecich karę grzywny, którą można zamienić na karę wydalenia; oraz
- sprzeciwia się ona przepisom państwa członkowskiego, które w przypadku nielegalnego pobytu obywateli państw trzecich pozwalają na orzekanie kary aresztu domowego bez zagwarantowania, że wykonanie tej kary zakończy się z chwilą, gdy stanie się możliwe fizyczne odtransportowanie zainteresowanego poza granice wspomnianego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Verhuizingen Coppens NV

(Sprawa C-441/11 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 EOG — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Porozumienie ogólne składające się z trzech porozumień szczególnych — Jednolite i ciągłe naruszenie — Brak dowodu na wiedzę uczestnika kartelu biorącego udział w jednym porozumieniu szczególnym o istnieniu pozostałych porozumień szczególnych — Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w całości lub w części — Artykuły 263 TFUE i 264 TFUE)

(2013/C 26/24)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, S. Noë i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Verhuizingen Coppens NV (przedstawiciele: J. Stuyck i I. Buelens, advocaten)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-210/08 Verhuizingen Coppens przeciwko Komisji, którym Sąd stwierdził nieważność art. 1 lit. i) i art. 2 lit. k) decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. [81 WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-210/08 Verhuizingen Coppens przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważności art. 1 lit. i) decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. [81 WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) w zakresie, w jakim w przepisie tym Komisja Europejska, nie ograniczając się do stwierdzenia udziału spółki Verhuizingen Coppens NV w porozumieniu w sprawie systemu fałszywych kosztorysów, zwanych „pozornymi kosztorysami”, od dnia 13 października 1992 r. do dnia 29 lipca 2003 r., uznaje tę spółkę odpowiedzialną za porozumienie w sprawie systemu kompensacji finansowych za odrzucone oferty lub za powstrzymanie się od złożenia ofert, zwanych „prowizjami”, i przypisuje jej odpowiedzialność za naruszenie jednolite i ciągłe.
- 3) Kwotę grzywny nałożonej na Verhuizingen Coppens NV w art. 2 lit. k) wspomnianej decyzji C(2008) 926 wersja ostateczna ustala się w wysokości 35 000 EUR.
- 4) Komisja Europejska zostaje obciążona, obok własnych kosztów, poniesionych zarówno w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym, dwiema trzecimi kosztów poniesionych przez Coppens w tych dwóch instancjach.
- 5) Coppens pokrywa jedną trzecią własnych kosztów poniesionych w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-562/11) (¹)

(Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 11 — Refundacje wywozowe — Wniosek o refundację dotyczący wywozu niedającego prawa do refundacji — Sankcja administracyjna)

(2013/C 26/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/97 z dnia 18 marca 1997 r. (Dz.U. L 77, s. 12), a w szczególności art. 11 ust. 1 owego rozporządzenia — Wniosek o przyznanie refundacji wywozowej w sytuacji, w której refundacja nie jest przewidziana — Możliwość zastosowania sankcji względem wnioskodawcy

Sentencja

Wykładni art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r. i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/97 z dnia 18 marca 1997 r., należy dokonywać w ten sposób, że z zastrzeżeniem zwolnień przewidzianych w art. 11 ust. 1 akapit trzeci tego rozporządzenia należy stosować obniżkę przewidzianą w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rzeczono rozporządzenia w szczególności w sytuacji, gdy okazuje się, że przeznaczony do wywozu towar, w odniesieniu do którego wystąpiono z wnioskiem o wypłatę refundacji, nie miał dobrej, uczciwej i handlowej jakości, i to bez względu na fakt, że eksporter działał w dobrej wierze, a także prawidłowo opisał charakter i pochodzenie wskazanego towaru.

(¹) Dz.U. C 39 z 11.2.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Josef Probst przeciwko mr.nexnet GmbH

(Sprawa C-119/12) (¹)

(Łączność elektroniczna — Dyrektywa 2002/58/WE — Artykuł 6 ust. 2 i 5 — Przetwarzanie danych osobowych — Dane o ruchu niezbędne do celów obliczenia i pobierania opłat — Windykacja wierzytelności przez spółkę zewnętrzną — Osoby działające z upoważnienia dostawców publicznych sieci łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej)

(2013/C 26/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Josef Probst

Strona pozwana: mr.nexnet GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 6 ust. 2 i 5 dyrektywy

2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201, s. 37) — Przekazywanie danych o ruchu dotyczących abonentów i użytkowników, przetwarzanych i przechowywanych przez operatorów publicznych sieci łączności — Przepisy krajowe zezwalające na takie przekazywanie cesjonariuszowi wierzytelności z tytułu opłat za usługi telekomunikacyjne w obecności klauzul umownych zapewniających poufne przetwarzanie przekazanych danych oraz przyznających drugiej stronie umowy możliwość zweryfikowania przestrzegania ochrony tych danych

Sentencja

Artykuł 6 ust. 2 i 5 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej) należy interpretować w ten sposób, że zezwala on dostawcy publicznych sieci łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej na przekazanie danych o ruchu cesjonariuszowi wierzytelności dotyczących świadczenia usług telekomunikacyjnych do celów ich windykacji, a temu cesjonariuszowi na przetwarzanie tych danych, pod warunkiem że, po pierwsze, ów cesjonariusz działa z upoważnienia dostawcy usług, jeśli chodzi o przetwarzanie tych danych, a po drugie, ogranicza się on do przetwarzania danych o ruchu, które są niezbędne do celów windykacji wierzytelności będących przedmiotem cesji.

Niezależnie od zakwalifikowania umowy cesji należy uznać, że cesjonariusz działa z upoważnienia dostawcy usług w rozumieniu art. 6 ust. 5 dyrektywy 2002/58, jeśli w odniesieniu do przetwarzania danych o ruchu działa on wyłącznie na polecenie i pod kontrolą tego dostawcy. W szczególności zawarta pomiędzy nimi umowa powinna uwzględniać postanowienia zapewniające zgodne z prawem przetwarzanie danych o ruchu przez cesjonariusza i zapewniać dostawcy usług możliwość przekonania się w każdej chwili, czy postanowienia te są przestrzegane przez cesjonariusza.

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Wyrok Trybunału (pełny skład) z dnia 27 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court — Irlandia) — Thomas Pringle przeciwko Government of Ireland, Ireland and the Attorney General

(Sprawa C-370/12) (¹)

(Mechanizm stabilności dla państw, których walutą jest euro — Decyzja 2011/199/UE — Zmiana art. 136 TFUE — Ważność — Artykuł 48 ust. 6 TUE — Uproszczona procedura zmiany traktatu — Traktat EMS — Polityka gospodarcza i pieniężna — Kompetencje państw członkowskich)

(2013/C 26/27)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thomas Pringle

Strona pozwana: Government of Ireland, Ireland and the Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Court — Ważność decyzji Rady Europejskiej 2011/199/UE z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie zmiany art. 136 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do mechanizmu stabilności dla państw członkowskich, których walutą jest euro (Dz.U. L 91, s. 1) — Kompetencje Unii — Prawo państwa członkowskiego należące do strefy euro do zawarcia umowy międzynarodowej takiej jak traktat ustanawiający europejski mechanizm stabilności

Sentencja

- 1) W wyniku rozpatrzenia pierwszego pytania nie stwierdzono niczego, co by podważało ważność decyzji Rady Europejskiej 2011/199/UE z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie zmiany art. 136 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do mechanizmu stabilności dla państw członkowskich, których walutą jest euro.
- 2) Artykuł 4 ust. 3 TUE, art. 13 TUE, art. 2 ust. 3 TFUE, art. 3 ust. 1 lit. c) TFUE i art. 3 ust. 2 TFUE, art. 119–123 TFUE i 125–127 TFUE oraz zasada ogólna skutecznej ochrony sądowej nie stoją na przeszkodzie zawarciu między państwami członkowskimi, których walutą jest euro, takiej umowy jak traktat ustanawiający europejski mechanizm stabilności między Królestwem Belgii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Irlandią, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Maltą, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką oraz Republiką Finlandii, zawarty w Brukseli w dniu 2 lutego 2012 r., ani ratyfikacji owego traktatu przez te państwa członkowskie.
- 3) Prawo państwa członkowskiego do zawarcia i ratyfikacji wskazanego traktatu nie jest uzależnione od wejścia w życie decyzji 2011/199.

(¹) Dz.U. C 303 z 6.10.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 3 października 2012 r. — W. P. Willems; druga strona postępowania: Burgemeester van Nuth

(Sprawa C-446/12)

(2013/C 26/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: W. P. Willems

Druga strona postępowania: Burgemeester van Nuth

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?
- 2) Czy — o ile odpowiedź na pytanie pierwsze brzmi w ten sposób, że art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny — art. 4 ust. 3 rozporządzenia należy w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 8 ust. 2 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 7 lit. f) dyrektywy nr 95/46 (¹) w związku z art. 6 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy interpretować w ten sposób, że w celu wykonania tego rozporządzenia przez państwa członkowskie wymagane jest ustawowe zagwarantowanie, że pobrane i zarejestrowane na podstawie rzeczowego rozporządzenia dane biometryczne nie mogą być pobierane, wykorzystywane i przetworzone w innym celu niż wydanie dokumentu?

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 5 października 2012 r. — H. J. Kooistra; druga strona postępowania: Burgemeester van Skarsterlân

(Sprawa C-447/12)

(2013/C 26/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H. J. Kooistra

dane biometryczne nie mogą być pobierane, wykorzystywane i przetworzone w innym celu niż wydanie dokumentu?

Druga strona postępowania: Burgemeester van Skarsterlân

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31)

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s.1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) należy rozumieć w ten sposób, że nie stosuje się jego w odniesieniu do wystawianych przez państwa członkowskie swoim obywatelom dowodów tożsamości takich jak niderlandzki dowód tożsamości, niezależnie od ich okresu ważności oraz niezależnie od możliwości wykorzystania ich jako dokument podróży?

2) Czy — o ile z odpowiedzi na pytanie pierwsze wynika, że rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s. 1) stosuje się do dowodów tożsamości takich, jak niderlandzki dowód tożsamości biorąc pod uwagę możliwości wykorzystania go jako dokumentu podróży — art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia jest ważny w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?

3) Czy — o ile odpowiedź na pytanie drugie brzmi w ten sposób, że art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s. 1) jest ważny — art. 4 ust. 3 tego rozporządzenia należy w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 8 ust. 2 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 7 lit. f) dyrektywy nr 95/46 (¹) w związku z art. 6 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy interpretować w ten sposób, że w celu wykonania tego rozporządzenia przez państwa członkowskie wymagane jest ustawowe zagwarantowanie, że pobrane i zarejestrowane na podstawie rzeczono rozporządzenia

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 8 października 2012 r. — M. Roest; druga strona postępowania: Burgemeester van Amsterdam

(Sprawa C-448/12)

(2013/C 26/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M. Roest

Druga strona postępowania: Burgemeester van Amsterdam

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?

2) Czy — o ile odpowiedź na pytanie pierwsze brzmi w ten sposób, że art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny — art. 4 ust. 3 rozporządzenia należy w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 8 ust. 2 Europejskiej Konwencji o ochronie

praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 7 lit. f) dyrektywy nr 95/46⁽¹⁾ w związku z art. 6 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy interpretować w ten sposób, że w celu wykonania tego rozporządzenia przez państwa członkowskie wymagane jest ustawowe zagwarantowanie, że pobrane i zarejestrowane na podstawie rzeczonoego rozporządzenia dane biometryczne nie mogą być pobierane, wykorzystywane i przetworzone w innym celu niż wydanie dokumentu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 8 października 2012 r. — L. J. A. van Luijk; druga strona postępowania: Burgemeester van Den Haag

(Sprawa C-449/12)

(2013/C 26/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: L. J. A. van Luijk

Druga strona postępowania: Burgemeester van Den Haag

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?
- 2) Czy — o ile odpowiedź na pytanie pierwsze brzmi w ten sposób, że art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny — art. 4 ust. 3 rozporządzenia należy w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii

Europejskiej, art. 8 ust. 2 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 7 lit. f) dyrektywy nr 95/46⁽¹⁾ w związku z art. 6 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy interpretować w ten sposób, że w celu wykonania tego rozporządzenia przez państwa członkowskie wymagane jest ustawowe zagwarantowanie, że pobrane i zarejestrowane na podstawie rzeczonoego rozporządzenia dane biometryczne nie mogą być pobierane, wykorzystywane i przetworzone w innym celu niż wydanie dokumentu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Krefeld (Niemcy) w dniu 9 października 2012 r. — NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd przeciwko Inter-Zuid Transport BV

(Sprawa C-452/12)

(2013/C 26/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Krefeld

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd

Strona pozwana: Inter-Zuid Transport BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 71 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych sprzeciwia się takiej wykładni konwencji, która jest dokonywana wyłącznie w sposób autonomiczny, czy też przy stosowaniu takich konwencji należy uwzględnić również cele i wymogi rozporządzenia?
- 2) Czy art. 71 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych sprzeciwia się takiej wykładni konwencji, zgodnie z którą powództwo o ustalenie rozstrzygnięte w jednym państwie członkowskim nie stoi na przeszkodzie powództwu o spełnienie świadczenia wniesionemu później w innym państwie członkowskim, jeżeli ta konwencja umożliwia w tym zakresie wykładnię zgodną również z art. 27 tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 10 października 2012 r. — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel i O, druga strona postępowania: B

(Sprawa C-456/12)

(2013/C 26/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel i O

Druga strona postępowania: B

Pytania prejudycjalne

[...]

- 1) Czy dyrektywę 2004/38/ WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy stosować przez analogię w odniesieniu do przesłanek prawa do swobodnego przemieszczania się członków rodziny obywatela Unii, którzy mają obywatelstwo państwa trzeciego, tak jak w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C 370/90 Singh ⁽²⁾ i w sprawie C 291/05 Eind ⁽³⁾, w sytuacji gdy obywatel Unii wraca do państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada, po tym jak przebywał w innym państwie członkowskim w ramach art. 21 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz jako odbiorca usług w rozumieniu art. 56 tego traktatu?
- 2) Jeśli tak, czy wymagane jest, by pobyt obywatela Unii w innym państwie członkowskim miał określony minimalny czas trwania, aby po powrocie obywatela Unii do państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada, członkowi jego rodziny mającemu obywatelstwo państwa trzeciego przysługiwało prawo pobytu w tym państwie członkowskim?
- 3) Jeśli tak, czy wymóg ten może być spełniony także wtedy, gdy w rachubę nie wchodzi nieprzerwany pobyt, lecz pobyt o pewnej częstotliwości, na przykład co tydzień w weekendy lub w formie regularnych odwiedzin?

[...]

- 4) Czy ewentualne uprawnienie członka rodziny mającego obywatelstwo państwa trzeciego do prawa pobytu wywodzonego z prawa Unii wygasa wskutek upływu czasu między powrotem obywatela Unii do państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada, a dołączeniem do

niego w tym państwie członkowskim członka rodziny z państwa trzeciego w takich okolicznościach jak w niniejszej sprawie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 158, s. 77.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 7 lipca 1992 r., Rec. s. I 4265.

⁽³⁾ Wyrok z dnia 11 grudnia 2007 r., Zb.Orz. s. I 10719.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 10 października 2012 r. — S i Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, druga strona postępowania: G

(Sprawa C-457/12)

(2013/C 26/34)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące odwołanie: S i Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Druga strona postępowania: G

Pytania prejudycjalne

1) [...]

Czy obywatel państwa trzeciego, który jest członkiem rodziny obywatela Unii mającego miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego obywatelstwo posiada, ale pracującego w innym państwie członkowskim na rzecz pracodawcy mającego siedzibę w tym innym państwie członkowskim, w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym może wywodzić prawo pobytu z prawa Unii?

2) [...]

Czy obywatel państwa trzeciego, który jest członkiem rodziny obywatela Unii mającego miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego obywatelstwo posiada, ale w ramach swojej działalności na rzecz pracodawcy mającego siedzibę w tym samym państwie członkowskim dojeżdżającego do innego państwa członkowskiego, w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym może wywodzić prawo pobytu z prawa Unii?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 22 października 2012 r. — Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH przeciwko Olbrich Transport und Logistik GmbH

(Sprawa C-469/12)

(2013/C 26/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH

Strona pozwana: Olbrich Transport und Logistik GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy umowa składu towarów jest umową „o świadczenie usług” w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 2000 r. sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (rozporządzenie nr 44/2001)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001 L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 22 października 2012 r. — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) przeciwko Geoffrey’owi Englebertowi, Immo 9 SPRL, Grégory’emu Francotte

(Sprawa C-473/12)

(2013/C 26/36)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)

Strona pozwana: Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 13 ust. 1 lit. g) in fine dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, iż pozostawia on państwu członkowskim swobodę w zakresie ustanowienia bądź nieustanowienia wyłączenia od obowiązku natychmiastowego przekazania informacji, o którym mowa w art. 11 ust. 1, jeżeli jest to konieczne dla zabezpieczenia praw i wolności innych osób, czy też państwa członkowskie podlegają w tym zakresie ograniczeniom?
- 2) Czy czynności zawodowe prywatnych detektywów, uregulowane w prawie krajowym i wykonywane na zlecenie instytucji uprawnionych do kierowania do sądów spraw o naruszenie przepisów regulujących posługiwanie się tytułem zawodowym oraz określających zasady wykonywania zawodu, mieszczą się, zależnie od okoliczności, w ramach wyłączenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. d) i g) in fine wspomnianej dyrektywy?

- 3) W przypadku odpowiedzi negatywnej na pytanie drugie, czy art. 13 ust. 1 lit. d) i g) in fine wspomnianej dyrektywy jest zgodny z art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, a w szczególności z zasadą równości i niedyskryminacji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 22 października 2012 r. — Schiebel Aircraft GmbH

(Sprawa C-474/12)

(2013/C 26/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Schiebel Aircraft GmbH

Organ, którego dotyczy postępowanie: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii, a w szczególności art. 18, 45 i 49 w związku z art. 346 ust. 1 lit. b) TFUE sprzeciwia się krajowemu przepisowi państwa członkowskiego, takiemu jak uregulowanie podlegające zastosowaniu w niniejszej sprawie zawieszony przed sądem odsyłającym, zgodnie z którym członkowie organów powołanych do ustawowej reprezentacji lub wspólnik uprawniony do prowadzenia spraw i reprezentacji spółki prowadzącej działalność gospodarczą, która ma zamiar prowadzić działalność w zakresie handlu bronią wojskową i amunicją wojskową oraz w zakresie pośrednictwa w nabywaniu i sprzedaży broni wojskowej i amunicji wojskowej, muszą posiadać obywatelstwo austriackie, przy czym obywatelstwo innego państwa członkowskiego EOG jest niewystarczające?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 22 października 2012 r. — UPC DTH Sárll przeciwko Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

(Sprawa C-475/12)

(2013/C 26/38)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék (dawny Fővárosi Bíróság)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UPC DTH SárI.

Strona pozwana: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhetese.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 lit. c) dyrektywy ramowej, to znaczy dyrektywy 2002/21/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, zmienionej przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE⁽²⁾ z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że jako usługę łączności elektronicznej należy uznać usługę, poprzez którą usługodawca gwarantuje za wynagrodzeniem warunkowy dostęp do pakietu programów, obejmującego jednocześnie usługi programów radiowych i telewizyjnych transmitowanych przez satelitę?
- 2) Czy Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, iż do usługi opisanej w pytaniu pierwszym znajduje zastosowanie zasada swobody świadczenia usług pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie, w jakim chodzi o usługę świadczoną z Luksemburga na terytorium Węgier?
- 3) Czy Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku usługi opisanej w pierwszym pytaniu państwo przeznaczenia, na który skierowana jest usługa, ma prawo ograniczenia świadczenia tego rodzaju usług poprzez postanowienie, że usługodawca ma obowiązek zarejestrować się w państwie członkowskim oraz że powinien mieć formę oddziału lub autonomicznej osoby prawnej, wymagając, aby taki rodzaj usług mógł być świadczony jedynie po wcześniejszym utworzeniu oddziału lub autonomicznej osoby prawnej?
- 4) Czy Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postępowania administracyjne dotyczące usług opisanych w pierwszym pytaniu, niezależnie od państwa członkowskiego, w którym działa lub jest zarejestrowana spółka świadcząca usługę, powinny podlegać organowi administracyjnemu państwa członkowskiego właściwemu ze względu na miejsce świadczenia usługi?
- 5) Czy art. 2 lit. c) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. (dyrektywy ramowej) należy interpretować w ten sposób, że usługę opisaną w pierwszym pytaniu należy zaklasyfikować jako usługę łączności elektronicznej, czy też usługę tę należy zaklasyfikować jako usługę warunkowego dostępu świadczoną z wykorzystaniem systemu dostępu warunkowego określonego w art. 2 ust. f) dyrektywy ramowej?

- 6) Na podstawie powyższego, czy właściwe przepisy należy interpretować w ten sposób, że usługodawca usługi opisanej w pytaniu pierwszym powinien zostać zaklasyfikowany jako świadczący usługi łączności elektronicznej zgodnie z uregulowaniem wspólnotowym?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, s. 33)

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 337, s. 37).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 24 października 2012 r. — Hogan Lovells International LLP przeciwko Bayer CropScience K.K.

(Sprawa C-477/12)

(2013/C 26/39)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hogan Lovells International LLP

Strona pozwana: Bayer CropScience K.K.

Pytanie prejudycjalne

Czy zastosowanie art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1610/96⁽¹⁾ zależy wyłącznie od zezwolenia na wprowadzenie produktu do obrotu wydanego zgodnie z art. 4 dyrektywy 91/414/EWG, czy świadectwo może być wydane także na podstawie zezwolenia na wprowadzenie produktu do obrotu wydanego zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy 91/414?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin, Dz.U. L 198, s. 30.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Feldkirch (Austria) w dniu 24 października 2012 r. — Armin Maletic, Marianne Maletic przeciwko lastminute.com GmbH i TUI Österreich GmbH

(Sprawa C-478/12)

(2013/C 26/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Feldkirch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Armin Maletic, Marianne Maletic

Strona pozwana: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ dotyczący ustanowienia jurysdykcji sądu miejsca, w którym konsument ma miejsce zamieszkania należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy, druga strona (tutaj pośrednik turystyczny mający siedzibę za granicą) posługuje się swoim kontrahentem (tutaj organizatorem podróży mającym siedzibę w kraju), w odniesieniu do powództw skierowanych przeciwko obu tym podmiotom art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 ma zastosowanie również do kontrahenta mającego siedzibę na terytorium krajowym?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 października 2012 r. — Minister van Financiën, druga strona postępowania: X

(Sprawa C-480/12)

(2013/C 26/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Minister van Financiën

Druga strona postępowania: X BV

Pytania prejudycjalne

1) a) Czy art. 203 i 204 kodeksu celnego⁽¹⁾ w związku z art. 859 [w szczególności pkt 2 lit. c)] rozporządzenia

wykonawczego do kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że (samo) przekroczenie terminu tranzytu wyznaczonego zgodnie z art. 356 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego do kodeksu celnego⁽²⁾ nie prowadzi do powstania długu celnego z powodu usunięcia spod dozoru celnego w rozumieniu art. 203 kodeksu celnego, lecz do długu celnego na podstawie art. 204 kodeksu celnego?

b) Czy dla udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1. a) wymagane jest, aby zainteresowani podali organom celnym powody przekroczenia terminu lub przynajmniej wyjaśnili im, gdzie znajdowały się towary w okresie między upływem terminu wyznaczonego zgodnie z art. 356 [rozporządzenia wykonawczego do kodeksu celnego] a chwilą faktycznego przedstawienia w urzędzie celnym przeznaczenia?

2) Czy szóstą dyrektywę⁽³⁾, a w szczególności jej art. 7, należy interpretować w ten sposób, że podatek VAT jest wymagalny, jeżeli dług celny powstaje wyłącznie na podstawie art. 204 kodeksu celnego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s.1).

⁽³⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 29 października 2012 r. — Pelckmans Turnhout NV przeciwko Walter Van Gastel Balen NV i in.

(Sprawa C-483/12)

(2013/C 26/42)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pelckmans Turnhout NV

Strony pozwane: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

Pytanie prejudycjalne

Czy zasadę równości ustanowioną w art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 15 i 16 tej karty oraz z art. 34-36, 56 i 57 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu takiemu jak znajdujące się w art. 8, 9, 16 i 17 ustawy z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie godzin otwarcia w handlu, rzemiośle i usługach, ponieważ zawarte w nim zobowiązanie do przestrzegania jednego wolnego dnia w tygodniu:

- (i) nie ma zastosowania do przedsiębiorców mających siedzibę na dworcach kolejowych lub w jednostkach oddziałów spółek transportu publicznego, do sprzedaży na lotniskach i w strefach portowych służących międzynarodowym przewozom podróży, do sprzedaży na stacjach paliw lub w jednostkach oddziałów znajdujących się na obszarze autostrad, a także do przedsiębiorców mających siedzibę w innych miejscach,
- (ii) nie ma zastosowania do przedsiębiorców sprzedających wyroby takie jak gazety, czasopisma, wyroby tytoniowe i artykuły dla palaczy, karty telefoniczne i produkty loterii krajowej, nośniki utworów audiowizualnych i gry wideo, lody, a także do przedsiębiorców oferujących inne wyroby,
- (iii) ma zastosowanie wyłącznie w handlu detalicznym, czyli do przedsiębiorstw zajmujących się sprzedażą na rzecz konsumentów, lecz nie ma zastosowania do innych przedsiębiorców,
- (iv) oznacza, przynajmniej dla przedsiębiorców prowadzących działalność za pośrednictwem fizycznego punktu sprzedaży i mających bezpośredni kontakt z konsumentem, wyraźne surowsze ograniczenie niż dla przedsiębiorców prowadzących działalność za pośrednictwem sklepu internetowego lub ewentualnie za pomocą innych form sprzedaży na odległość?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 31 października 2012 r. — Georgetown University przeciwko Octrooicentrum Nederland, działającemu pod firmą NL Octrooicentrum

(Sprawa C-484/12)

(2013/C 26/43)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Georgetown University

Strona pozwana: Octrooicentrum Nederland, działające pod firmą NL Octrooicentrum

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 ⁽¹⁾ z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, a w szczególności jego art. 3 lit. c), stoi na przeszkodzie temu, by w sytuacji gdy ważny patent podstawowy chroni wiele produktów, uprawnionemu z tego patentu podstawowego zostało wydane świadectwo dla każdego z chronionych produktów?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć twierdząco: Jak należy interpretować art. 3 lit. c) rozporządzenia nr 469/2009 w sytuacji, w której ważny patent podstawowy chroni więcej produktów i w chwili złożenia wniosku o wydanie świadectwa dla jednego z chronionych patentem podstawowym produktów (A) nie były wprowadzane jeszcze wydane świadectwa dla innych produktów (B, C) chronionych tym samym patentem podstawowym, ale świadectwa zostały wydane dla tych produktów (B, C), zanim została przyjęta decyzja w przedmiocie wniosku o wydanie świadectwa dla pierwszego z wymienionych produktów (A)?
- 3) Czy dla odpowiedzi na poprzednie pytanie ma znaczenie, czy wniosek o wydanie świadectwa dla jednego z chronionych patentem podstawowym produktów (A) został złożony w tym samym dniu co wnioski dotyczące innych chronionych tym samym patentem podstawowym produktów (B, C)?
- 4) Jeżeli na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć twierdząco: Czy można wydać świadectwo dla produktu chronionego ważnym patentem podstawowym, jeżeli już wcześniej wydano świadectwo dla innego produktu chronionego tym samym patentem podstawowym, ale wnioskodawca zrzeka się tego ostatniego świadectwa w celu uzyskania nowego świadectwa na podstawie tego samego patentu podstawowego?
- 5) Jeżeli dla odpowiedzi na poprzednie pytanie ma znaczenie, czy zrzeczenie się działa z mocą wsteczną: Czy kwestię retroaktywności zrzeczenia się reguluje art. 14 lit. b) rozporządzenia nr 469/2009 czy prawo krajowe? Jeżeli kwestia retroaktywności zrzeczenia się regulowana jest art. 14 lit. b) rozporządzenia nr 469/2009: Czy przepis ten należy interpretować w ten sposób, że zrzeczenie się działa z mocą wsteczną?

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 31 października 2012 r. — Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Sprawa C-485/12)

(2013/C 26/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 32 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że należy przeprowadzić inspekcję fizyczną, zanim będzie możliwe stwierdzenie na podstawie zdjęć lotniczych wykonanych w związku z kontrolą deklaracji, iż deklaracja rolnika nie jest dokładna?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 18).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 31 października 2012 r. — X przeciwko Poborcy skarbowemu gminy Z

(Sprawa C-486/12)

(2013/C 26/45)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Poborca skarbowy gminy Z

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy udzielenie dostępu (zgodnie z art. 79 ust. 2 Wet GBA [Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens — ustawy o gminnym podstawowym rejestrze danych osobowych]) odpowiada wspomnianej w art. 12 lit. a) tiret drugie dyrektywy [95/46/WE] ⁽¹⁾ informacji o danych przechodzących przetwarzanie?
- 2) Czy art. 12 lit. a) dyrektywy stoi na przeszkodzie pobraniu opłat za informację o danych osobowych przechodzących przetwarzanie udzieloną w postaci odpisu z GBA?

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: czy pobranie rozpatrywanych w tej sprawie opłat jest nadmierne w rozumieniu art. 12 lit. a) dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 35).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense (Hiszpania) w dniu 2 listopada 2012 r. — Vueling Airlines S.A. przeciwko Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia

(Sprawa C-487/12)

(2013/C 26/46)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vueling Airlines S.A..

Strona pozwana: Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia.

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 22 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego (art. 97 Ley 48/1960 de Navegación Aérea, ustawy 48/1960 o żegludze powietrznej), który zobowiązuje przewoźników dokonujących pasażerskich przewozów lotniczych do uznawania w każdym przypadku prawa pasażerów do rejestrowania jednej sztuki bagażu bez dodatkowych opłat, czy też dopłat do podstawowej ceny zakupionego biletu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 293, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 5 listopada 2012 r. — Conseil national de l'ordre des médecins przeciwko Ministère des affaires sociales et de la santé

(Sprawa C-492/12)

(2013/C 26/47)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Conseil national de l'ordre des médecins

Strona pozwana: Ministère des affaires sociales et de la santé

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada odrębności zawodu lekarza dentysty wynikająca z art. 36 dyrektywy 2005/36/WE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie utworzeniu wspólnego kierunku studiów uniwersyteckich trzeciego stopnia dla studentów medycyny i studentów dentystyki?
- 2) Czy przepisy dyrektywy dotyczące specjalności medycznych należy rozumieć w ten sposób, że wykluczają one, by przedmioty takie jak wymienione w pkt 3 niniejszej decyzji⁽²⁾ były wykładane w ramach kształcenia lekarzy dentyków?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22).

⁽²⁾ To jest, po pierwsze kształcenie teoretyczne w zakresie chirurgii twarzowo-szczękowej, w tym w szczególności chirurgii tkanek okołowierzchołkowych i torbieli korzeniowych pochodzenia zębego lub innego, chirurgii preprotetycznej i implantacyjnej, badania nowotworów łagodnych i patologii ślinianek oraz leczenia ortodontyczno-chirurgicznego i ortognatycznego, a po drugie szkolenie praktyczne obejmujące co najmniej trzy semestry praktyki w placówce specjalistycznej w zakresie dentystyki lub chirurgii szczękowo-twarzowej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2012 r. — Dixons Retail Plc przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-494/12)

(2013/C 26/48)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dixons Retail Plc

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r.⁽¹⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że znajduje zastosowanie w sytuacji gdy do fizycznego przekazania towarów doszło w wyniku oszustwa z uwagi na to, że przejmujący towary dokonał za nie płatności kartą płatniczą, co do której wiedział, że nie był upoważniony do jej użycia?
- 2) Czy jeżeli do fizycznego przekazania towarów doszło w wyniku nieuprawnionego użycia karty płatniczej, to czy miało miejsce przeniesienie prawa do rozporządzania rzeczą jak właściciel w rozumieniu art. 14 ust. 1 [dyrektywy 2006/12]?

3) Czy art. 73 [dyrektywy 2006/112] powinien być interpretowany w ten sposób, że znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy przekazujący towary otrzymuje płatność na podstawie umowy z osobą trzecią w sprawie płatności w związku z transakcją przeprowadzoną przy użyciu karty płatniczej, niezależnie od tego, że przejmujący towary wie, iż nie jest uprawniony do posługiwania się tą kartą?

4) Czy jeżeli płatność dokonywana jest przez osobę trzecią na podstawie umowy pomiędzy przekazującym towary a tą osobą trzecią w wyniku posłużenia się przez odbierającego towary kartą płatniczą, do której użycia nie był on uprawniony, to czy płatność dokonana przez tę osobę trzecią została otrzymana „w zamian za dostawę towarów” w rozumieniu art. 73 [dyrektywy 2006/112]?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Włochy) w dniu 7 listopada 2012 r. — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas przeciwko Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Sprawa C-497/12)

(2013/C 26/49)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

Strona pozwana: Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady swobody przedsiębiorczości, niedyskryminacji i ochrony konkurencji, o których mowa w art. 49 i nast. TFUE sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, które nie zezwalają farmaceutyce — uprawnionemu do wykonywania zawodu i należącemu do odnośnego samorządu zawodowego, lecz nieposiadającemu apteki objętej planem rozmieszczenia — na prowadzenie w punkcie sprzedaży produktów parafarmaceutycznych, którego jest właścicielem sprzedaży detalicznej obejmującej również produkty lecznicze, dostępne tylko na receptę zwaną „białą receptą”, tj. takie, których koszty nie obciążają krajowego systemu opieki zdrowotnej, a pokrywane są w całości przez obywatela, ustanawiając jednocześnie w tym sektorze zakaz sprzedaży określonej kategorii produktów leczniczych jak też reglamentując liczbę aptek, które mogą być utworzone na terytorium krajowym?

- 2) Czy wykładni art. 15 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że ustanowiona w nim zasada ma nieograniczone zastosowanie również do zawodu farmaceuty, przy czym znaczenie tego zawodu dla interesu publicznego nie uzasadnia różnic w uregulowaniach dotyczących właścicieli aptek i właścicieli punktów sprzedaży produktów parafarmaceutycznych w zakresie sprzedaży produktów wskazanych w pytaniu 1?
- 3) Czy wykładni art. 102 i 106 TFUE należy dokonywać w ten sposób, iż zakaz nadużywania pozycji dominującej ma bez ograniczeń zastosowanie do zawodu farmaceuty, jako że farmaceuta będący właścicielem tradycyjnej apteki sprzedając produkty farmaceutyczne na mocy umowy zawartej z krajową służbą zdrowia czerpie korzyść z nałożonego na właścicieli punktów sprzedaży produktów parafarmaceutycznych zakazu sprzedaży produktów leczniczych z kategorii C, przy czym okoliczność ta nie ma odpowiedniego uzasadnienia w niewątpliwie szczególnych cechach zawodu farmaceuty wynikających z interesu publicznego w ochronie zdrowia obywateli?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Tivoli (Włochy) w dniu 7 listopada 2012 r. — Antonella Pedone przeciwko Maria Adele Corrao

(Sprawa C-498/12)

(2013/C 26/50)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Tivoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonella Pedone

Strona pozwana: Maria Adele Corrao

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 130 DPR [dekretu prezydenta republiki] z dnia 30 maja 2002 r. nr 115 w sprawie przyznania pomocy prawnej we włoskim porządku prawnym — w zakresie w jakim przewiduje, że kwoty należne obrońcy, urzędnikowi sądowemu oraz biegłemu sądowemu są obniżone o połowę — jest zgodny z art. 47 akapit trzeci Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że pomoc prawna jest udzielana osobom, które nie posiadają wystarczających środków, w zakresie w jakim jest ona konieczna dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.
- 2) Czy art. 130 DPR [dekretu prezydenta republiki] z dnia 30

maja 2002 r. nr 115 w sprawie przyznania pomocy prawnej we włoskim porządku prawnym — w zakresie w jakim przewiduje, że kwoty należne obrońcy, urzędnikowi sądowemu oraz biegłemu sądowemu są obniżone o połowę — jest zgodny z art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności włączonej do prawa wspólnotowego zgodnie z art. 52 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 [TFUE].

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Tivoli (Włochy) w dniu 7 listopada 2012 r. — Elisabetta Gentile przeciwko Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli i in.

(Sprawa C-499/12)

(2013/C 26/51)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Tivoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elisabetta Gentile

Strona pozwana: Ufficio Finanziario della Direzione — Ufficio Territoriale di Tivoli, Fabrizio Penna, Gianfranco Di Nicola

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 130 DPR [dekretu prezydenta republiki] z dnia 30 maja 2002 r. nr 115 w sprawie przyznania pomocy prawnej we włoskim porządku prawnym — w zakresie w jakim przewiduje, że kwoty należne obrońcy, urzędnikowi sądowemu oraz biegłemu sądowemu są obniżone o połowę — jest zgodny z art. 47 akapit trzeci Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że pomoc prawna jest udzielana osobom, które nie posiadają wystarczających środków, w zakresie w jakim jest ona konieczna dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-500/12)

(2013/C 26/52)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: J. Hottiaux i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2011/18/UE z dnia 1 marca 2011 r. zmieniającej załączniki II, V i VI do dyrektywy Parlamentu europejskiego i Rady 2008/57/WE w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie (¹), a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 te same dyrektywy;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 31 grudnia 2011 r.

(¹) Dz. U. L 57, s. 21

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Thomas Specht przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-501/12)

(2013/C 26/53)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thomas Specht

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwotne lub wtórne prawo Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim dyrektywę 2000/78/WE (¹), należy interpretować w taki sposób, iż szeroko rozumiany zakaz nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na wiek obejmuje także przepisy krajowe dotyczące wynagradzania urzędników krajów związkowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, iż przepis krajowy, w myśl którego, na wysokość podstawowego wynagrodzenia urzędnika w momencie jego zatrudnienia zasadniczy wpływ ma jego wiek, a wzrost wynagrodzenia uzależniony jest przede wszystkim od okresu trwania stosunku pracy urzędnika, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 2: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu takiego

przepisu prawa krajowego, którego ustawowo przewidzianym celem jest wynagradzanie doświadczenia zawodowego?

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 3: Czy w świetle pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie osobie dyskryminowanej ze skutkiem wstecznym wynagrodzenia według najwyższego stopnia w jej grupie zaszeregowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

- 5) Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej dopuszczalny jest krajowy środek, który uzależnia istnienie roszczenia o zapłatę (zaległego) wynagrodzenia lub roszczenia odszkodowawczego od tego, czy urzędnicy zgłosili dane roszczenie w krótkim odstępie czasowym?

- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących na pytania 1 — 3: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, że ustawa przejściowa, mocą której urzędnicy pozostający w stosunku pracy zostają zaszeregowani w ramach nowego systemu na podstawie samej kwoty ich wynagrodzenia podstawowego uzyskanego w dniu wejścia w życie przepisów przejściowych zgodnie ze starą (o charakterze dyskryminującym) regulacją dotyczącą wynagradzania urzędników i na podstawie której to kwoty oblicza się dalszy awans do wyższych grup zaszeregowania, niezależnie od rzeczywistego okresu doświadczenia zawodowego urzędnika wyłącznie na podstawie okresu doświadczenia zdobytego od momentu wejścia w życie ustawy przejściowej, stanowi — trwające do momentu odpowiedniego uzyskania najwyższej grupy zaszeregowania — kontynuację istniejącej dyskryminacji ze względu na wiek?

- 7) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 6: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu tego trwającego w sposób nieograniczony nierównego traktowaniu z celem ustawodawczym, na podstawie którego w drodze ustawy przejściowej ochronie powinny podlegać nie (tylko) istniejące prawa nabyte, lecz (również) oczekiwane prognozowanego na podstawie starej regulacji dotyczącej wynagradzania urzędników wzrostu dochodu w danej grupie zaszeregowania?

Czy trwającą dyskryminację urzędników pozostających w stosunku pracy można w ten sposób uzasadnić, że alternatywna regulacja (indywidualne zaszeregowanie również urzędników pozostających w stosunku pracy w oparciu o okres doświadczenia) byłaby związana z podwyższonym nakładem administracyjnym?

- 8) W przypadku zaprzeczenia uzasadnieniu w pytaniu 7: Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników również dla

urzędników pozostających w stosunku pracy, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie urzędnikom pozostającym w stosunku pracy ze skutkiem wstecznym oraz nieprzerwanie wynagrodzenia według najwyższego stopnia w ich grupie zaszerzegowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 s. 16)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Jens Schombera przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-502/12)

(2013/C 26/54)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jens Schombera

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwotne lub wtórne prawo Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim dyrektywę 2000/78/WE (¹), należy interpretować w taki sposób, iż szerokokorozumiany zakaz nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na wiek obejmuje także przepisy krajowe dotyczące wynagradzania urzędników krajów związkowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, iż przepis krajowy, w myśl którego, na wysokość podstawowego wynagrodzenia urzędnika w momencie jego zatrudnienia zasadniczy wpływ ma jego wiek, a wzrost wynagrodzenia uzależniony jest przede wszystkim od okresu trwania stosunku pracy urzędnika, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 2: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu takiego przepisu prawa krajowego, którego ustawowo przewidzianym celem jest wynagradzanie doświadczenia zawodowego?

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 3: Czy w świetle pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie osobie dyskryminowanej ze skutkiem wstecznym wynagrodzenia według najwyższego stopnia w jej grupie zaszerzegowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

- 5) Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej dopuszczalny jest krajowy środek, który uzależnia istnienie roszczenia o zapłatę (zaległego) wynagrodzenia lub roszczenia odszkodowawczego od tego, czy urzędnicy zgłosili dane roszczenie w krótkim odstępie czasowym?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Alexander Wieland przeciwko Land Berlin.

(Sprawa C-503/12)

(2013/C 26/55)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alexander Wieland

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwotne lub wtórne prawo Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim dyrektywę 2000/78/WE (¹), należy interpretować w taki sposób, iż szerokokorozumiany zakaz nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na wiek obejmuje także przepisy krajowe dotyczące wynagradzania urzędników krajów związkowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, iż przepis krajowy, w myśl którego, na wysokość podstawowego wynagrodzenia urzędnika w momencie jego zatrudnienia zasadniczy wpływ ma jego wiek, a wzrost wynagrodzenia uzależniony jest przede wszystkim od okresu trwania stosunku pracy urzędnika, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 2: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu takiego przepisu prawa krajowego, którego ustawowo przewidzianym celem jest wynagradzanie doświadczenia zawodowego?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 3: Czy w świetle pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie osobie dyskryminowanej ze skutkiem wstecznym wynagrodzenia według najwyższego stopnia w jej grupie zaszerogowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

- 5) Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej dopuszczalny jest krajowy środek, który uzależnia istnienie roszczenia o zapłatę (zaległego) wynagrodzenia lub roszczenia odszkodowawczego od tego, czy urzędnicy zgłosili dane roszczenie w krótkim odstępie czasowym?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących na pytania 1 — 3: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, że ustawa przejściowa, mocą której urzędnicy pozostający w stosunku pracy zostają zaszerogowani w ramach nowego systemu na podstawie samej kwoty ich wynagrodzenia podstawowego uzyskanego w dniu wejścia w życie przepisów przejściowych zgodnie ze starą (o charakterze dyskryminującym) regulacją dotyczącą wynagradzania urzędników i na podstawie której to kwoty oblicza się dalszy awans do wyższych grup zaszerogowania, niezależnie od rzeczywistego okresu doświadczenia zawodowego urzędnika wyłącznie na podstawie okresu doświadczenia zdobytego od momentu wejścia w życie ustawy przejściowej, stanowi — trwające do momentu odpowiedniego uzyskania najwyższej grupy zaszerogowania — kontynuację istniejącej dyskryminacji ze względu na wiek?
- 7) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 6: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu tego trwającego w sposób nieograniczony nierównego traktowaniu z celem ustawodawczym, na podstawie którego w drodze ustawy przejściowej ochronie powinny podlegać nie (tylko) istniejące prawa nabyte, lecz (również) oczekiwane prognozowanego na podstawie starej regulacji dotyczącej wynagradzania urzędników wzrostu dochodu w danej grupie zaszerogowania?

Czy trwającą dyskryminację urzędników pozostających w stosunku pracy można w ten sposób uzasadnić, że alternatywna regulacja (indywidualne zaszerogowanie również urzędników pozostających w stosunku pracy w oparciu o okres doświadczenia) byłaby związana z podwyższonym nakładem administracyjnym?

- 8) W przypadku zaprzeczenia uzasadnieniu w pytaniu 7: Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników również dla urzędników pozostających w stosunku pracy, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie urzędnikom pozostającym w stosunku pracy ze skutkiem wstecznym oraz nieprzerwanie wynagrodzenia według najwyższego stopnia w ich grupie zaszerogowania?
- 9) Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Uwe Schönefeld przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-504/12)

(2013/C 26/56)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Uwe Schönefeld

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwotne lub wtórne prawo Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim dyrektywę 2000/78/WE (¹), należy interpretować w taki sposób, iż szeroko rozumiany zakaz nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na wiek obejmuje także przepisy krajowe dotyczące wynagradzania urzędników krajów związkowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, iż przepis krajowy, w myśl którego, na wysokość podstawowego wynagrodzenia urzędnika w momencie jego zatrudnienia zasadniczy wpływ ma jego wiek, a wzrost wynagrodzenia uzależniony jest przede wszystkim od okresu trwania stosunku pracy urzędnika, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 2: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu takiego przepisu prawa krajowego, którego ustawowo przewidzianym celem jest wynagradzanie doświadczenia zawodowego?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących na powyższe pytania: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, że ustawa przejściowa, mocą której urzędnicy pozostający w stosunku pracy zostają zaszeregowani w ramach nowego systemu na podstawie samej kwoty ich wynagrodzenia podstawowego uzyskanego w dniu wejścia w życie przepisów przejściowych zgodnie ze starą (o charakterze dyskryminującym) regulacją dotyczącą wynagradzania urzędników i na podstawie której to kwoty oblicza się dalszy awans do wyższych grup zaszeregowania, niezależnie od rzeczywistego okresu doświadczenia zawodowego urzędnika wyłącznie na podstawie okresu doświadczenia zdobytego od momentu wejścia w życie ustawy przejściowej, stanowi — trwające do momentu odpowiedniego uzyskania najwyższej grupy zaszeregowania — kontynuację istniejącej dyskryminacji ze względu na wiek?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 4: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu tego trwającego w sposób nieograniczony nierównego traktowaniu z celem ustawodawczym, na podstawie którego w drodze ustawy przejściowej ochronie powinny podlegać nie (tylko) istniejące prawa nabyte, lecz (również) oczekiwane prognozowanego na podstawie starej regulacji dotyczącej wynagradzania urzędników wzrostu dochodu w danej grupie zaszeregowania?

Czy trwającą dyskryminację urzędników pozostających w stosunku pracy można w ten sposób uzasadnić, że alternatywna regulacja (indywidualne zaszeregowanie również urzędników pozostających w stosunku pracy w oparciu o okres doświadczenia) byłaby związana z podwyższonym nakładem administracyjnym?

- 6) W przypadku zaprzeczenia uzasadnieniu w pytaniu 5: Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników również dla urzędników pozostających w stosunku pracy, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie urzędnikom pozostającym w stosunku pracy ze skutkiem wstecznym oraz nieprzerwanie wynagrodzenia według najwyższego stopnia w ich grupie zaszeregowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Antje Wilke przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-505/12)

(2013/C 26/57)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antje Wilke

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwotne lub wtórne prawo Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim dyrektywę 2000/78/WE (¹), należy interpretować w taki sposób, iż szerokokorozumiany zakaz nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na wiek obejmuje także przepisy krajowe dotyczące wynagradzania urzędników krajów związkowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, iż przepis krajowy, w myśl którego, na wysokość podstawowego wynagrodzenia urzędnika w momencie jego zatrudnienia zasadniczy wpływ ma jego wiek, a wzrost wynagrodzenia uzależniony jest przede wszystkim od okresu trwania stosunku pracy urzędnika, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 2: Czy ta wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu takiego przepisu prawa krajowego, którego ustawowo przewidzianym celem jest wynagradzanie doświadczenia zawodowego?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 3: Czy w świetle pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie osobie dyskryminowanej ze skutkiem wstecznym wynagrodzenia według najwyższego stopnia w jej grupie zaszeregowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

- 5) Czy w świetle tej wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej dopuszczalny jest krajowy środek, który uzależnia istnienie roszczenia o zapłatę (zaległego) wynagrodzenia lub roszczenia odszkodowawczego od tego, czy urzędnicy zgłosili dane roszczenie w krótkim odstępie czasowym?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących na pytania 1 — 3: Czy w wyniku tej wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, że ustawa przejściowa, mocą której urzędnicy pozostający w stosunku pracy zostają zaszerzegowani w ramach nowego systemu na podstawie samej kwoty ich wynagrodzenia podstawowego uzyskanego w dniu wejścia w życie przepisów przejściowych zgodnie ze starą (o charakterze dyskryminującym) regulacją dotyczącą wynagradzania urzędników i na podstawie której to kwoty oblicza się dalszy awans do wyższych grup zaszerzegowania, niezależnie od rzeczywistego okresu doświadczenia zawodowego urzędnika wyłącznie na podstawie okresu doświadczenia zdobytego od momentu wejścia w życie ustawy przejściowej, stanowi — trwające do momentu odpowiedniego uzyskania najwyższej grupy zaszerzegowania — kontynuację istniejącej dyskryminacji ze względu na wiek?
- 7) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 6: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu tego trwającego w sposób nieograniczony nierównego traktowaniu z celem ustawodawczym, na podstawie którego w drodze ustawy przejściowej ochronie powinny podlegać nie (tylko) istniejące prawa nabyte, lecz (również) oczekiwanie prognozowanego na podstawie starej regulacji dotyczącej wynagradzania urzędników wzrostu dochodu w danej grupie zaszerzegowania?

Czy trwającą dyskryminację urzędników pozostających w stosunku pracy można w ten sposób uzasadnić, że alternatywna regulacja (indywidualne zaszerzeganie również urzędników pozostających w stosunku pracy w oparciu o okres doświadczenia) byłaby związana z podwyższonym nakładem administracyjnym?

- 8) W przypadku zaprzeczenia uzasadnieniu w pytaniu 7: Czy w świetle tej wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników również dla urzędników pozostających w stosunku pracy, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie urzędnikom pozostającym w stosunku pracy ze skutkiem wstecznym oraz nieprzerwanie wynagrodzenia według najwyższego stopnia w ich grupie zaszerzegowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 8 listopada 2012 r. — Gerd Schini przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-506/12)

(2013/C 26/58)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gerd Schini

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwotne lub wtórne prawo Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim dyrektywę 2000/78/WE (¹), należy interpretować w taki sposób, iż szeroko rozumiany zakaz nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na wiek obejmuje także przepisy krajowe dotyczące wynagradzania urzędników krajów związkowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, iż przepis krajowy, w myśl którego, na wysokość podstawowego wynagrodzenia urzędnika w momencie jego zatrudnienia zasadniczy wpływ ma jego wiek, a wzrost wynagrodzenia uzależniony jest przede wszystkim od okresu trwania stosunku pracy urzędnika, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 2: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu takiego przepisu prawa krajowego, którego ustawowo przewidzianym celem jest wynagradzanie doświadczenia zawodowego?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 3: Czy w świetle pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania urzędników, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie osobie dyskryminowanej ze skutkiem wstecznym wynagrodzenia według najwyższego stopnia w jej grupie zaszerzegowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

- 5) Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej dopuszczalny jest krajowy środek, który uzależnia istnienie roszczenia o zapłatę (zaległego) wynagrodzenia lub roszczenia odszkodowawczego od tego, czy urzędnicy zgłosili dane roszczenie w krótkim odstępie czasowym?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 8 listopada 2012 r. — Jessy Saint Prix przeciwko Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-507/12)

(2013/C 26/59)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: Jessy Saint Prix

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Secretary of State for Work and Pensions

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo pobytu przysługujące „pracownikowi najemnemu” na mocy art. 7 dyrektywy w sprawie obywatelstwa (¹) należy interpretować w ten sposób, że znajduje ono zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do osób (i) pozostających w istniejącym stosunku pracy, (ii) (przynajmniej w niektórych okolicznościach) poszukujących pracy, lub (iii) objętych rozszerzeniami zakresu tego prawa, o których mowa w art. 7 ust. 3, czy też artykuł ten należy interpretować w ten sposób, że nie wyklucza on uznania innych osób za osoby pozostające „pracownikami najemnymi” do powyższych celów?
- 2) (i) Jeżeli zachodzi drugi przypadek, czy prawo to obejmuje kobietę, która na podstawie rozsądnych przesłanek zaprzestaje pracy lub poszukiwania pracy z uwagi na fizyczne ograniczenia wynikające z zaawansowanej ciąży (i okresu poporodowego)?
(ii) Jeżeli tak, czy jest ona uprawniona do skorzystania ze sposobu, w jaki prawo krajowe określa, kiedy istnieją ku temu rozsądne przesłanki?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 158, s. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalia) w dniu 12 listopada 2012 r. — Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David, Joaquim Albino Moreira David przeciwko Fundo de Garantia Salarial, IP

(Sprawa C-511/12)

(2013/C 26/60)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Central Administrativo Norte.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David, Joaquim Albino Moreira David.

Strona pozwana: Fundo de Garantia Salarial, IP.

Pytania prejudycjalne

Czy w konkretnej dziedzinie gwarantowanych roszczeń pracowniczych w przypadku niewypłacalności pracodawcy, prawo Unii, a w szczególności art. 4 i 10 dyrektywy 80/987/EWG (¹), należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się ono przepisowi prawa krajowego gwarantującemu jedynie roszczenia, które stały się wymagalne jedynie na sześć miesięcy przed wniesieniem wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, nawet wówczas, gdy pracownicy wystąpili przeciwko niemu do sądu pracy w celu sądowego ustalenia dłuższej kwoty i jej przymurowej windykcji?

(¹) Dyrektywa Rady z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 13 listopada 2012 r. — Octapharma France przeciwko Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé

(Sprawa C-512/12)

(2013/C 26/61)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Octapharma France

Strona pozwana: Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do osocza z pełnej krwi przeznaczonego do transfuzji, przygotowanego z wykorzystaniem procesu przemysłowego, można jednocześnie zastosować przepisy dyrektywy z dnia 6 listopada 2001 r. ⁽¹⁾ [w brzmieniu zmienionym dyrektywą z dnia 31 marca 2004 r. ⁽²⁾] i z dnia 27 stycznia 2003 r. ⁽³⁾, nie tylko w odniesieniu do jego pobierania i testowania, ale również do jego przetwarzania, przechowywania i dystrybucji; czy z tego tytułu zasada określona w art. 2 ust. 2 dyrektywy z dnia 6 listopada 2001 r. może być interpretowana jako prowadząca do zastosowania samego tylko uregulowania wspólnotowego dotyczącego produktu leczniczego do produktu objętego jednocześnie zakresem stosowania innego uregulowania wspólnotowego wyłącznie w przypadku, gdy to drugie uregulowanie jest mniej rygorystyczne niż uregulowanie dotyczące produktu leczniczego?
- 2) Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy z dnia 27 stycznia 2003 r. należy interpretować, w danym przypadku w świetle art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako pozwalający na utrzymanie w mocy lub wydanie przepisów krajowych, które ze względu na to, iż poddają osocze przygotowywane z wykorzystaniem procesu przemysłowego bardziej restrykcyjnemu systemowi niż ten, któremu podlegają produkty lecznicze, uzasadniają brak zastosowania wszystkich lub części przepisów dyrektywy z dnia 6 listopada 2001 r., w szczególności tych, które uzależniają sprzedaż produktów leczniczych jedynie od uprzedniego uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, a jeśli tak, to na jakich warunkach i w jakim zakresie?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67)

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 136 s. 34)

⁽³⁾ Dyrektywa 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r., ustanawiająca normy jakości i bezpiecznego pobierania, testowania, przetwarzania, przechowywania i dystrybucji krwi ludzkiej i składników krwi oraz zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE (Dz.U. L 33, s. 30)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 14 listopada 2012 r. — UAB 4finance przeciwko Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba i Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-515/12)

(2013/C 26/62)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB 4finance

Strony pozwane: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba i Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że zakładanie, prowadzenie lub propagowanie systemów promocyjnych typu „piramida” należy uważać za praktykę handlową wprowadzającą w błąd w każdych okolicznościach wyłącznie wtedy, gdy konsument jest zobowiązany do wykonania świadczenia w zamian za otrzymanie wynagrodzenia przede wszystkim za wprowadzenie innych konsumentów do systemu, a nie za sprzedaż lub konsumpcję produktów?
- 2) Jeśli jest konieczne, aby konsument wykonał świadczenie w zamian za prawo do otrzymania wynagrodzenia, to czy wysokość świadczenia wykonanego przez konsumenta w zamian za możliwość otrzymania wynagrodzenia przede wszystkim za wprowadzenie innych konsumentów do systemu a nie za sprzedaż lub konsumpcję produktów, ma wpływ na zakwalifikowanie systemu promocyjnego typu „piramida” do praktyk handlowych wprowadzających w błąd w rozumieniu pkt 14 załącznika I do dyrektywy? Czy świadczenia wykonane przez konsumentów, które stanowią kwotę czysto symboliczną i są wpłacane w celu umożliwienia identyfikacji konsumentów mogą być uważane za wykonanie świadczenia w zamian za możliwość otrzymania wynagrodzenia w rozumieniu pkt 14 załącznika I do dyrektywy?
- 3) Czy pkt 14 załącznika I do dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że aby uznać system promocyjny typu „piramida” za praktykę handlową wprowadzającą w błąd wyłączone znaczenie ma to, aby wynagrodzenie zostało zapłacone konsumentowi już zarejestrowanemu przede wszystkim za wprowadzenie innych konsumentów do systemu, a nie za sprzedaż lub konsumpcję produktów, czy ma też znaczenie zakres, w jakim wynagrodzenie wypłacone uczestnikom tego systemu za wprowadzenie nowych konsumentów jest finansowane poprzez wkłady nowych członków? Czy w niniejszej sprawie wynagrodzenie wypłacone już zarejestrowanym uczestnikom systemu promocyjnego typu „piramida” powinno być w całości lub w znacznej części finansowane poprzez wkłady członków nowowprowadzonych do tego systemu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 listopada 2012 r. — CTP przeciwko Regione Campania, Provincia di Napoli

(Sprawa C-516/12)

(2013/C 26/63)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Strona pozwana: Regione Campania, Provincia di Napoli

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 4 rozporządzenia WE nr 1191/69 ⁽¹⁾ prawo do rekompensaty powstaje jedynie w przypadku, gdy w wyniku złożenia odpowiedniego wniosku właściwe władze nie postanawiają znieść zobowiązania z tytułu świadczenia usług, które to zobowiązanie pociąga za sobą niekorzystne skutki gospodarcze dla przedsiębiorstwa transportowego lub też przepis ten ma zastosowanie tylko do tych zobowiązań do świadczenia usług, wobec których rozporządzenie przewiduje zniesienie i nie pozwala na ich utrzymanie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej, Dz.U. L 156, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 listopada 2012 r. — CTP przeciwko Regione Campania

(Sprawa C-517/12)

(2013/C 26/64)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Strona pozwana: Regione Campania

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 4 rozporządzenia WE nr 1191/69 ⁽¹⁾ prawo do rekompensaty powstaje jedynie w przypadku, gdy w wyniku złożenia odpowiedniego wniosku właściwe władze nie postanawiają znieść zobowiązania z tytułu świadczenia usług, które to zobowiązanie pociąga za sobą niekorzystne skutki gospodarcze dla przedsiębiorstwa transportowego lub też przepis ten ma zastosowanie tylko do tych zobowiązań do świadczenia usług, wobec których rozporządzenie przewiduje zniesienie i nie pozwala na ich utrzymanie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej, Dz.U. L 156, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 listopada 2012 r. — CTP przeciwko Regione Campania, Provincia di Napoli

(Sprawa C-518/12)

(2013/C 26/65)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Strona pozwana: Regione Campania, Provincia di Napoli

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 4 rozporządzenia WE nr 1191/69 ⁽¹⁾ prawo do rekompensaty powstaje jedynie w przypadku, gdy w wyniku złożenia odpowiedniego wniosku właściwe władze nie postanawiają znieść zobowiązania z tytułu świadczenia usług, które to zobowiązanie pociąga za sobą niekorzystne skutki gospodarcze dla przedsiębiorstwa transportowego lub też przepis ten ma zastosowanie tylko do tych zobowiązań do świadczenia usług, wobec których rozporządzenie przewiduje zniesienie i nie pozwala na ich utrzymanie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej, Dz.U. L 156, s. 1.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 13 września 2012 r. w sprawie T-369/11 Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE przeciwko Komisji Europejskiej, Delegatura Unii Europejskiej w Turcji, Central Finance & Contracts Unit (CFCU), wniesione w dniu 16 listopada 2012 r. przez Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE

(Sprawa C-520/12 P)

(2013/C 26/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (przedstawiciele: A. Krystallidis, Δικηγόρος)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Delegatura Unii Europejskiej w Turcji, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- uznanie jej skargi wniesionej do Sądu za dopuszczalną;
- orzeczenie co do istoty sprawy i naprawienie szkody wyrządzonej wnoszącą odwołanie przez niezgodną z prawem decyzję strony pozwanej z dnia 5 kwietnia 2011 r., wydaną przez Delegaturę Unii Europejskiej w Turcji i otrzymaną przez wnoszącą odwołanie w dniu 6 kwietnia 2011 r., w sprawie uchylenia zamówienia na realizację projektu „Rozszerzenie europejsko-tureckiej sieci centrów biznesu w Sivas, Antiochii, Batman i Van – Europe Aid/128621/D/SET/TR” udzielonego konsorcjum „DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANS S.A. (GR) – WYG INTERNATIONAL LTD (UK) – DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) – CYBER-PARK (TR)” z powodu rzekomo fałszywych oświadczeń z uwagi na interesy o charakterze horyzontalnym wnoszącej odwołanie w niniejszym przypadku;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo przy zastosowaniu art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), gdyż błędnie nie uznał, iż pojęcie „instytucja” zawarte w tym postanowieniu odnosi się nie tylko do instytucji Unii Europejskiej, ale także do pracowników Unii Europejskiej, jako że są oni tak samo zobowiązani do naprawienia szkody wyrządzonej osobom, które poniosły szkodę wskutek ich działań.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia i naruszył art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 (prawo do rzetelnego procesu sądowego) i art. 13 (prawo do skutecznego środka odwoławczego) europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności („EKPC”) jako zasady prawa

Unii, ponieważ odrzucił skargę wnoszącą odwołanie jako niedopuszczalną, nie ustosunkowując się do uwag, jakie przedłożyła ona w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez stronę pozwaną, odnoszących się do właściwego orzecznictwa dotyczącego szkód wyrządzonych przez pracowników Unii (wyroki Trybunału: z dnia 10 lipca 1969 r. w sprawie 9/69 Sayag i Zurich, Rec. s. 329; z dnia 28 kwietnia 1971 r. w sprawie 4/69 Lütticke przeciwko Komisji, Rec. s. 325; z dnia 11 listopada 1981 r. w sprawie 60/81 IBM przeciwko Komisji, Rec. s. 2639) oraz do wykładni art. 263 TFUE zgodnie z orzecznictwem przytoczonym powyżej. Sąd nie odpowiedział także w postanowieniu na argumenty wnoszącej odwołanie dotyczące poważnego naruszenia przez stronę pozwaną podstawowych zasad prawa Unii: zasady pewności prawa, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i prawa do bycia wysłuchanym oraz art. 4 europejskiego kodeksu dobrego postępowania administracyjnego.

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd błędnie przedstawił i przeinaczył dowody przedłożone przez wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji, uznając, że „w niniejszym przypadku jedynie CFCU przysługiwał status instytucji zamawiającej [...] w celu wydania decyzji o udzieleniu spornego zamówienia [...] [oraz że] uprawnienie Komisji polegało jedynie na ustaleniu, czy warunki finansowania przez Unię były spełnione czy też nie” na podstawie dokumentów przedłożonych Sądowi przez wnoszącą odwołanie, które faktycznie udowadniają, że CFCU działa pod kontrolą Komisji Europejskiej i w granicach wyznaczonych przez tę instytucję. Stwierdzenia zawarte w zaskarżonym postanowieniu są zatem błędne i przeinaczają dowody, jakimi dysponował Sąd.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-525/12)

(2013/C 26/67)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i G. Wilms, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (ramowa dyrektywa wodna), a w szczególności z jej art. 2 pkt 38 i art. 9, z tego powodu, że wyłącza niektóre usługi ze stosowania wykładni pojęcia „usługi wodne”;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że usługi wodne obejmują pobór, piętrzenie, magazynowanie, uzdatnianie i dystrybucję wód powierzchniowych lub podziemnych również do celów wytwarzania energii elektrycznej z siły wodnej, żegluga i ochrony przeciwpowodziowej. Poza tym do usług wodnych należy też zużycie własne.

Stosowanie pojęcia „usługi wodne” przez pozwaną jest sprzeczne z art. 9 ramowej dyrektywy wodnej (RDW). Wyłącza ona z zakresu stosowania pojęcia usług wodnych w rozumieniu dyrektywy usługi wodne takie jak spiętrzenia dokonywane dla celów wytwarzania energii elektrycznej z siły wodnej, żegluga i ochrony przeciwpowodziowej. Tak wąska wykładnia jest niezgodna z RDW, podważa skuteczność jej art. 9 i zagraża tym samym realizacji celów tej dyrektywy.

Prawdą jest, że państwa członkowskie dysponują pewnym zakresem uznania przy wyłączeniu usług wodnych ze zwrotu kosztów na podstawie art. 9 RDW. Mogą one uwzględniać w pierwszej kolejności społeczne, ekologiczne i gospodarcze skutki zwrotu kosztów oraz warunki geograficzne i klimatyczne. Ponadto państwo członkowskie może na podstawie art. 9 ust. 4 RDW postanowić, by nie stosować przepisów art. 9 ust. 1 akapit drugi RDW do polityki opłat wodnych i zwrotu kosztów za usługi wodne. Warunkiem tego jest, by chodziło o istniejącą praktykę w państwie członkowskim i by nie narażało to założeń tej dyrektywy i realizacji jej celów.

Całkowite wyłączenie usług wodnych o znacznym zakresie, tak jak dokonuje tego pozwana, wykracza jednak daleko poza ten zakres uznania.

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-527/12)

(2013/C 26/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche, F. Erlbacher, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 288 TFUE, art. 108 ust. 2 TFUE, zasady skuteczności, art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stoso-

wania art. 93 Traktatu WE⁽¹⁾, a także art. 1, 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 38/05 (ex NN 52/04), udzielonej przez Niemcy na rzecz grupy Biria⁽²⁾.

— Obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 288 TFUE, art. 108 ust. 2 TFUE, zasady skuteczności, art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, a także art. 1, 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 38/05 (ex NN 52/04), udzielonej przez Niemcy na rzecz grupy Biria, nie podejmując wszelkich działań niezbędnych do natychmiastowego i skutecznego wykonania decyzji Komisji poprzez odzyskanie przyznanej pomocy państwa.

Zdaniem Komisji sposób odzyskania pomocy wybrany przez pozwaną, na drodze roszczeń cywilnoprawnych i postępowania egzekucyjnego przed sądami niemieckimi nie pozwała na natychmiastowe i skuteczne wykonanie decyzji Komisji. Dodatkowo Komisja twierdzi, że do dnia wniesienia skargi pozwana nie skorzystała w celu wykonania decyzji ze środka tymczasowego wynikającego z wyroku zaocznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 195, s. 55.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 września 2012 r. w sprawie T-404/10 National Lottery Commission przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 21 listopada 2012 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-530/12 P)

(2013/C 26/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: P. Bullock, F. Mattina, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: National Lottery Commission

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- obciążenie National Lottery Commission (strony skarżącej przed Sądem) kosztami poniesionymi przez Urząd.

Zarzuty i główne argumenty

Urząd podnosi trzy zarzuty, mianowicie zarzuty: i) naruszenia art. 76 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾; ii) naruszenia prawa OHIM do bycia wysłuchanym; oraz iii) oczywistej niespójności i przeinaczenia okoliczności faktycznych, co miało wpływ na zaskarżony wyrok.

Zarzut pierwszy dzieli się na dwie części. Po pierwsze, Sąd naruszył art. 76 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego w wykładni nadanej mu przez Trybunału Sprawiedliwości w związku z art. 53 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i z zasadą 37 rozporządzenia wykonującego rozporządzenie w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽²⁾ w wyroku w sprawie Elio Fiorucci w zakresie, w jakim oparł się na przepisach prawa krajowego, mianowicie art. 2704 włoskiego kodeksu cywilnego, na które strony się nie powoływały i które tym samym nie były objęte sporem przed Izłą. Po drugie, Sąd naruszył art. 76 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego w zakresie, w jakim oparł się na orzecznictwie krajowym, mianowicie na wyżej wymienionym orzeczeniu nr 13912 z dnia 14 czerwca 2007 r. wydanym przez Corte Suprema di Cassazione, o którym mowa w ust. 32 zaskarżonego wyroku, a na które strony się nie powoływały i które nie było objęte sporem przed Izłą.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa OHIM do bycia wysłuchanym w zakresie, w jakim Urzędowi nie umożliwiono ustosunkowania się do proceduralnych i merytorycznych aspektów dotyczących orzeczenia wydanego przez Corte Suprema di Cassazione. Gdyby Urzędowi umożliwiono to, nie można wykluczyć, że rozumowanie i wnioski Sądu byłyby inne.

Zarzut trzeci dotyczy oczywistej niespójności i przeinaczenia okoliczności faktycznych, co miało wpływ na rozumowanie i wnioski Sądu. Urząd uważa, że Sąd błędnie zrozumiał i przeinaczył analizę Izby oraz własne argumenty National Lottery Commission i nie uwzględnił okoliczności, że Izba zastosowała poprawnie prawo włoskie, uznając, iż National Lottery Commission nie przedstawiło dowodu, że data znaczka pocztowego umieszczonego na umowie z 1986 r. nie jest decydująca.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-532/12)

(2013/C 26/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, O. Beynet, A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie wydając wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającej dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. 72 ust. 1 tej dyrektywy.
- Nakazanie Wielkiemu Księstwu Luksemburga na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 8 320 EUR dziennie licząc od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie.
- Obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2009/81/WE minął w dniu 21 sierpnia 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii**(Sprawa C-538/12)**

(2013/C 26/71)

Język postępowania: słoweński

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, A. Tokár i D. Kukovec)*Strona pozwana:* Republika Słowenii**Żądania strony skarżącej**

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE ⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającej dyrektywy 2004/17/WE ⁽²⁾ i 2004/18/WE ⁽³⁾, a w każdym razie nie informując o tych przepisach Komisji, Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 72 ust. 1 wskazanej dyrektywy;
- zasądzenie od Republiki Słowenii na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE dziennej okresowej kary pieniężnej w wysokości 7 038,72 EUR od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 21 sierpnia 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 216, s. 76.⁽²⁾ Dz.U. L 134, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 134, s. 114.**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 10 października 2012 r. w sprawie T-158/09 Grecja przeciwko Komisji, wniesione w dniu 28 listopada 2012 r. przez Republikę Grecką****(Sprawa C-547/12 P)**

(2013/C 26/72)

Język postępowania: grecki

Strony*Wnosząca odwołanie:* Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i S. Papaioannou, pełnomocnicy)*Druga strona postępowania:* Komisja Europejska**Żądania wnoszącej odwołanie**

- Uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Unii Europejskiej w części, w której Sąd Unii Europejskiej orzekł, iż w sprawie nr 4 Magrizos II, EL./1995/017, Komisja słusznie przypisała niedbalstwo władzom greckim w odniesieniu do nieodzyskania kwot, o których mowa;
- uwzględnienie pierwszego zarzutu skargi, w którym wniosła ona o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z powodu niespełnienia przesłanek prawnych do zastosowania art. 32 rozporządzenia nr 1290/2005 i do obciążenia Republiki Greckiej przez Komisję kwotą 276 347,86 EUR w tej samej sprawie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez Republikę Grecką.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd Unii Europejskiej błędnie zinterpretował okoliczności faktyczne w sprawie nr 4, Magrizos II, EL./1995/017, przeinaczając ewidentnie treść dowodów zawartych w aktach sprawy, co doprowadziło do błędnego wniosku, iż w sprawie tej spełnione zostały przesłanki prawne do zastosowania art. 32 rozporządzenia nr 1290/2005 i do obciążenia Republiki Greckiej przez Komisję kwotą 276 347,86 EUR.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. — CB przeciwko Komisji

(Sprawa T-491/07) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Decyzja związku przedsiębiorstw — Rynek wydawania kart płatniczych we Francji — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Przepisy taryfowe mające zastosowanie do „nowych członków” — Opłata za przystąpienie i mechanizmy zwane „regulacją funkcji nabywcy” i „budzikiem dla śpiących” — Rynek właściwy — Cel spornych przepisów — Ograniczenie konkurencji ze względu na cel — Artykuł 81 ust. 3 WE — Oczywiste błędy w ocenie — Zasada dobrej administracji — Proporcjonalność — Pewność prawa)

(2013/C 26/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Groupement des cartes bancaires (CB) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: początkowo A. Georges, J. Ruiz Calzado i É. Barbier de La Serre, a następnie J. Ruiz Calzado i F. Pradelles, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Arbault, O. Beynet i V. Bottka, a następnie O. Beynet i V. Bottka i B. Mongin, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: BNP Paribas (Paryż, Francja) (przedstawiciele: O. de Juvigny i D. Berg, adwokaci); BPCE, dawniej Caisse nationale des caisses d'épargne et de prévoyance (CNCEP) (Paryż) (przedstawiciele: B. Bär-Bouyssière i A. de Beaugrenier, adwokaci); i Société générale (Paryż) (przedstawiciele: A. Barav i D. Reymond, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2007) 5060 wersja ostateczna z dnia 17 października 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] (COMP/D1/38606 — Groupement des cartes bancaires „CB”).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Groupement des cartes bancaires «CB» pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) BPCE, BNP Paribas i Société générale pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Sądu z dnia 7 grudnia 2012 r. — A. Loacker przeciwko OHIM — Editrice Quadratum (QUADRATUM)

(Sprawa T-42/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego QUADRATUM — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy LOACKER QUADRATINI — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009] — Artykuł 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009) — Artykuł 74 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 76 rozporządzenia nr 207/2009))

(2013/C 26/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: A. Loacker SpA (Auna di Sotto, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci V. Bilardo, C. Bacchini i M. Mazzitelli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Sempio, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Editrice Quadratum SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pezzoi, P. Perani i G. Ghisletti)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 października 2008 r. (sprawa R 34/2008-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy A. Loacker SpA a Editrice Quadratum SpA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) A. Loacker SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2012 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji(Sprawa T-167/10) ⁽¹⁾

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wnioski o kosztorys — Odmowa dostępu — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Dopuszczalność — Wyjątek dotyczący ochrony polityki ekonomicznej Unii Europejskiej — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osób trzecich — Wyjątek dotyczący ochrony interesu publicznego w dziedzinie bezpieczeństwa publicznego — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 26/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermitzakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i C. ten Dam, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 stycznia 2010 r. w sprawie odmowy dostępu do wniosków o kosztorys dotyczących części 3 A przetargu DIGIT/PO/2005/113 — ESP-DESI (Dz.U. 2005/S 252-248566) oraz wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie odmowy dostępu do wniosków o kosztorys dotyczących pozostałych części ww. przetargu, wszystkich części przetargów DI/0005 ESP (Dz.U. 2001/S 53-036539) i ADMIN/DI/2/PO/2003/192 ESP-DIMA (Dz.U. 2003/S 249-221337) oraz umowy ramowej BUDG/0101.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 stycznia 2010 r. w sprawie odmowy dostępu do wniosków o kosztorys dotyczących części 3 A przetargu DIGIT/PO/2005/113 — ESP-DESI.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie odmowy dostępu do wniosków o kosztorys dotyczących pozostałych części wyżej wymienionego przetargu, wszystkich części przetargów DI/0005 ESP i ADMIN/DI/2/PO/2003/192 ESP-DIMA oraz umowy ramowej BUDG/0101.
- 3) Komisja pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2012 r. — Fuller-Tomlinson przeciwko Parlamentowi(Sprawa T-390/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Zabezpieczenie społeczne — Choroba zawodowa — Ustalenie stopnia niezdolności do pracy będącej następstwem choroby zawodowej — Zastosowanie europejskiej skali oceny niezdolności do pracy dla celów medycznych — Przeinaczenie okoliczności faktycznych — Rozsądny termin)

(2013/C 26/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Paulette Fuller-Tomlinson (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: K. Zejdová i S. Seyr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie F-97/08 Fuller-Tomlinson przeciwko Parlamentowi, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Paulette Fuller-Tomlinson pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament Europejski w ramach postępowania w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. — Adamowski przeciwko OHIM — Fagumit (FAGUMIT)(Sprawy T-537/10 i T-538/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy Fagumit i graficzny wspólnotowy znak towarowy FAGUMIT — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy FAGUMIT — Względna podstawa unieważnienia — Artykuł 8 ust. 3 i art. 165 ust. 4 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009)

(2013/C 26/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ursula Adamowski (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. von Schultz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Fabryka Węży Gumowych i Tworzyw sztucznych Fagumit sp. z o.o. (Fagumit) (Wolbrom, Polska) (przedstawiciele: adwokaci M. Krekora, T. Targosz i P. Podrecki)

Przedmiot

Dwie skargi, odpowiednio, na dwie decyzje Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 września 2010 r. (sprawy R 1002/2009-1 i R 1003/2009-1) dotyczące dwóch postępowań w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Fabryką Węży Gumowych i Tworzyw Sztucznych Fagumit sp. z o.o. a Ursulą Adamowski.

Sentencja

- 1) Sprawy T-537/10 i T-538/10 zostają połączone w celu wydania wyroku.
- 2) Skargi zostają oddalone.
- 3) Ursula Adamowski pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione w postępowaniu przed Sądem przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i przez Fabrykę Węży Gumowych i Tworzyw Sztucznych Fagumit sp. z o.o.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. — Thesing i Bloomberg Finance przeciwko EBC

(Sprawa T-590/10) (¹)

(Dostęp do dokumentów — Decyzja 2004/258/WE — Dokumenty dotyczące długu publicznego i deficytu publicznego państwa członkowskiego — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący polityki gospodarczej Unii i państwa członkowskiego — Częściowa odmowa dostępu)

(2013/C 26/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gabi Thesing (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Bloomberg Finance LP (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Stephens, R. Lands, solicitors, i T. Pitt-Payne, QC)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: początkowo A. Sáinz de Viqueña Barroso, M. López Torres i S. Lambrinoc, następnie M. López Torres i S. Lambrinoc, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zarządu EBC, doręczonej G. Thesing pismem prezesa EBC z dnia 21 października

2010 r., oddalającej wniosek złożony przez G. Thesing o udzielenie dostępu do dwóch dokumentów dotyczących deficytu publicznego i długu publicznego Republiki Greckiej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 2) Gabi Thesing i Bloomberg Finance LP pokrywają oprócz własnych kosztów koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny (EBC).

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2012 r. — Sina Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-15/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 26/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sina Bank (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci B. Mettetal i C. Wucher-North)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i G. Marhic, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Z jednej strony wniosek o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej, i po drugie, pisma z dnia 28 października 2010 r. „informującego” skarżącą o decyzji Rady, oraz z drugiej strony stwierdzenie bezskuteczności wobec skarżącej, po pierwsze, załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), zmienionej decyzją Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r., zmieniającą decyzję 2010/413 (Dz.U. L 281, s. 81), w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej, po drugie, art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 961/2010, i po trzecie, art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB, zmienionej decyzją Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r., zmieniającą decyzję 2010/413, oraz załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 w zakresie dotyczącym Sina Banku.
- 2) Skutki wynikające z załącznika II do decyzji 2010/413, zmienionej decyzją 2010/644, zostają utrzymane w mocy wobec Sina Banku do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności załącznika VIII do rozporządzenia nr 961/2010.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Rada pokrywa dwie trzecie kosztów Sina Banku i dwie trzecie kosztów własnych.
- 5) Sina Bank pokrywa jedną trzecią kosztów własnych i jedną trzecią kosztów Rady.
- 6) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 5 grudnia 2012 r. — Consorzio vino Chianti Classico przeciwko OHIM — FFR (F.F.R.)

(Sprawa T-143/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego „F.F.R.” — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe CHIANTI CLASSICO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 201/2009)

(2013/C 26/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Consorzio vino Chianti Classico (Radda in Chianti, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Corona, G. Ciccone i A. Loffredo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo V. Melgar i G. Mannucci, a następnie V. Melgar i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Fédération française de rugby (FFR) (Marcoussis, Francja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 stycznia 2011 r. (sprawa R 43/2010-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Consorzio vino Chianti Classico a Fédération française de rugby (FFR).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie R 43/2010-4 ze względu na to, że Izba Odwoławcza oddaliła sprzeciw w zakresie, w jakim opierał się on na art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Consorzio vino Chianti Classico i OHIM pokrywają własne koszty poniesione w związku z postępowaniem przed Sądem.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. — Hopf przeciwko OHIM (Clampflex)

(Sprawa T-171/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Clampflex — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009)

(2013/C 26/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans-Jürgen Hopf (Zirndorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat V. Mensing)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: K. Klüpfel, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 stycznia 2011 r. (sprawa R 1514/2010-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Clampflex jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 19 stycznia 2011 r. (sprawa R 1514/2010-4) w odniesieniu do towarów: „strzykawki”.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Hans-Jürgen Hopf pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów OHIM. OHIM ponosi połowę własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Sądu z dnia 5 grudnia 2012 r. — Qualitest przeciwko Radzie

(Sprawa T-421/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)

(2013/C 26/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Qualitest FZE (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: adwokat L. Catrain González oraz E. Wright i H. Zhu, barristers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Marhic i R. Liudvinavičiute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r., zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 65), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 503/2011 z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 26) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s.1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność, w zakresie dotyczącym Qualitest FZE:
- decyzji Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r., zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 503/2011 z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu;
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010.

- 2) Skutki wynikające z decyzji 2011/299 zostają utrzymane w mocy wobec Qualitest do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego nr 503/2011 i rozporządzenia nr 267/2012.

- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, również koszty poniesione przez Qualitest.

- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2012 r. — Strobl przeciwko Komisji

(Sprawa T-630/11 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Konkurs otwarty — Kandydat wpisany na listę odpowiednich kandydatów przed wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego — Ogłoszenie o wakacie — Powołanie — Zaszeregowanie do grupy zgodnie z nowymi, mniej korzystnymi zasadami — Artykuł 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego — Naruszenie prawa — Obowiązek uzasadnienia przez Sąd do spraw Służby Publicznej)

(2013/C 26/83)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Peter Strobl (Besozzo, Włochy) (przedstawiciel: H.J. Rüber, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, pełnomocnik, wspierany przez B. Wägenbaura, adwokata) i Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Herrmann i A. Jensen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 29 września 2011 r. w sprawie F-56/05 Strobl przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze) i zmierzające do uchylenia tego wyroku.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Peter Strobl poniesie własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską w postępowaniu w niniejszej instancji.
- 3) Rada Unii Europejskiej poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 49 z 18.2.2012.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2012 r. — Fomanu przeciwko OHIM (Qualität hat Zukunft)

(Sprawa T-22/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego „Qualität hat Zukunft” — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 26/84)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fomanu AG (Neustadt an der Waldnaab, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Raible)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: K. Klüpfel, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 października 2011 r. (sprawa R 1518/2011-1), dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego „Qualität hat Zukunft” jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fomanu AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Wyrok Sądu z dnia 28 listopada 2012 r. — Bauer przeciwko OHIM — BenQ Materials (Daxon)

(Sprawa T-29/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Daxon — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy DALTON — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 26/85)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Erika Bauer (Schauffling, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Merz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: K. Klüpfel, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: BenQ Materials Corp. (Gueishan Taoyuan, Tajwan)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 listopada 2011 r. (sprawa R 2191/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Eriką Bauer a BenQ Materials Corp.

Sentencja

- 1) Alva Management GmbH zostaje dopuszczona do udziału w sprawie w charakterze skarżącej w miejsce Eriki Bauer.
- 2) Skarga zostaje oddalona.
- 3) Alva Management zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2012 r. — Steinberg przeciwko Komisji

(Sprawa T-17/10) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty związane z decyzjami finansowymi dotyczącymi subwencji przyznanych pozarządowym organizacjom izraelskim i palestyńskim w ramach programu „Partnerstwo dla pokoju” oraz Europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka — Częściowa odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony interesu publicznego w dziedzinie bezpieczeństwa publicznego — Obowiązek uzasadnienia — Skarga częściowo oczywiście niedopuszczalna i częściowo oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)

(2013/C 26/86)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gerald Steinberg (Jerozolima, Izrael) (przedstawiciel: T. Asserson, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Tufvesson i C. ten Dam, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji SG.E.3/MV/psi D (2009) 3914 Komisji z dnia 15 maja 2009 r. odmawiającej częściowo udzielenia skarżącemu dostępu do pewnych dokumentów związanych z decyzjami finansowymi dotyczącymi subwencji przyznanych pozarządowym organizacjom izraelskim i palestyńskim w ramach programu „Partnerstwo dla pokoju” i Europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka (EIDHR).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna, a w części oddalona jako oczywiście pozbawiona podstawy prawnej

2) *Gerald Steinberg pokrywa poza własnymi kosztami koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 23 listopada 2012 r. — Crocs przeciwko OHIM — Holey Soles Holdings i PHI (Przedstawienie obuwia)

(Sprawa T-302/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o unieważnienie prawa do wzoru — Wycofanie wniosku o unieważnienie — Umorzenie postępowania)

(2013/C 26/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Crocs, Inc. (Niwot, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: I.R. Craig, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM były również: Holey Soles Holdings Ltd (Vancouver, Kanada) i Partenaire Hospitalier International (La Haie Foissière, Francja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 marca 2010 r. (sprawa R 9/2008-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru pomiędzy Holey Shoes Holdings Ltd i Partenaire Hospitalier International a Crocs, Inc.

Sentencja

- 1) *Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.*
- 2) *Strona skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez stronę pozwaną.*

(¹) Dz.U. C 260 z 25.9.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2012 r. — ADEDY i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-541/10) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzje skierowane do państwa członkowskiego w celu likwidacji nadmiernego deficytu — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2013/C 26/88)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Ateny, Grecja); Spyridon Papaspyros (Ateny); Ilias Iliopoulos (Ateny) (przedstawiciel: adwokat M.M. Tsipra)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: T. Middleton, A. de Gregorio Merino i E. Chatziioakeimidou, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, J.P. Keppenne i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2010/320/UE z dnia 10 maja 2010 r. skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 145, s. 6; sprostowanie Dz.U. 2011, L 209, s. 63), a po drugie, decyzji Rady 2010/486/UE z dnia 7 września 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/320 (Dz.U. L 241, s. 12).

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje odrzucona.*
- 2) *Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY), Spyridon Papaspyros i Ilias Iliopoulos pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.*
- 3) *Komisja Europejska pokrywa własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2012 r. — ADEDY i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-215/11) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja skierowana do państwa członkowskiego w związku z nadmiernym deficytem — Decyzja nie dotycząca skarżących bezpośrednio — Niedopuszczalność)

(2013/C 26/89)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Ateny, Grecja); Spyridon Papaspyros (Ateny) i Ilias Iliopoulos (Ateny) (przedstawiciel: M.M. Tsipra, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Maganza, M. Vitsentzatos i A. de Gregorio Merino, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, J.-P. Keppenne i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (UE) 2011/57 z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniającej decyzję (UE) 2010/320 skierowaną do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 26, s. 15)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY), Spyridon Papaspyros i Ilias Iliopoulos pokrywają własne koszty jak również koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 186 z 25.6.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 13 listopada 2012 r. — ClientEarth i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-278/11) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dorozumiana odmowa dostępu — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Oczywista niedopuszczalność)

(2013/C 26/90)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo); Friends of the Earth Europe (Amsterdam, Niderlandy); Stichting FERN (Lejda, Niderlandy); i Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam) (przedstawiciel: adwokat P. Kirch)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann i C. ten Dam, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji Komisji, sformułowanej w dniu 22 kwietnia 2011 r. i odmawiającej dostępu do pewnych dokumentów związanych z dobrowolnymi systemami certyfikacji, o których uznanie wystąpiono na podstawie art. 18 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140, s. 16).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i trzy czwarte kosztów poniesionych przez ClientEarth, Friends of the Earth Europe, Stichting FERN i Corporate Europe Observatory, które pokrywają jedną czwartą własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 19 października 2012 r. — Ellinika Nafpigeia i Hoern przeciwko Komisji

(Sprawa T-466/11) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Przemysł stoczniowy — Pomoc przyznana przez władze greckie na rzecz stoczni — Środki służące wykonaniu decyzji Komisji stwierdzającej niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem i nakazującej jej odzyskanie — Niedopuszczalność)

(2013/C 26/91)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Ellinika Nafpigeia AE (Skaramagka, Grecja); i 2. Hoern Beteiligungs GmbH (Kilonia, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K Chrysogonos i A. Mitsis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (B. Stromsky i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Demande d'annulation de la lettre C(2010) 8274 final de la Commission, du 1er décembre 2010, relative à l'„Aide d'État CR 16/2004 — exécution de la décision négative et récupération des aides d'État accordées à la société [Ellinika Nafpigeia AE] — invocation par la Grèce de l'article 346, paragraphe 1, sous b), TFUE et procédure au titre de l'article 348, paragraphe 1, TFUE”, telle que complétée par les documents et les autres éléments du dossier dont les requérantes ont pris en partie connaissance en juin 2011. Stwierdzenie nieważności pisma C(2010) 8274 wersja ostateczna Komisji z dnia 1 grudnia 2010 r. „Pomoc państwa CR 16/2004 — wykonanie decyzji odmownej i odzyskanie pomocy państwa przyznanej spółce [Ellinika Nafpigeia AE] — powołanie się przez Grecję na art. 346 ust. 1 lit. b) TFUE i na procedurę przewidzianą w art. 348 ust. 1 TFUE” uzupełnionego dokumentami i innymi elementami akt, z którymi skarżące zapoznały się częściowo w czerwcu 2011 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosku Nafpigikes kai viomichanikes epicheiriseis Elefsinas o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) Ellinika Nafpigeia AE i 2. Hoern Beteiligungs GmbH ponoszą własne koszty oraz zostają obciążone kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 4) Nafpigikes kai viomichanikes epicheiriseis Elefsinas, podmioty wnoszący o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

**Postanowienie Sądu z dnia 20 listopada 2012 r. —
Marcuccio przeciwko Komisji**

(Sprawa T-491/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Czas trwania postępowania w sprawie uznania częściowej trwałej niezdolności do pracy — Szkoda poniesiona jakoby przez wnoszącego odwołanie — Zwrot kosztów, których można było uniknąć — Oddalenie skargi w pierwszej instancji jako oczywiście pozbawionej podstawy prawnej — Artykuł 94 lit. a) regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej)

(2013/C 26/92)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Del Ferra)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie F-14/10 Marcuccio przeciwko Komisji, dotychczas niopublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

**Postanowienie Sądu z dnia 26 listopada 2012 r. — MIP
Metro przeciwko OHIM — Real Seguros (real,- QUALITY)**

(Sprawa T-548/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wygaśnięcie praw do wcześniejszych krajowych znaków towarowych — Umorzenie postępowania)

(2013/C 26/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Real Seguros, SA (Porto, Portugalia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 sierpnia 2011 r. (sprawa R 115/2011-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Real Seguros, SA a MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty postępowania przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 7.1.2012.

**Postanowienie Sądu z dnia 26 listopada 2012 r. — MIP
Metro przeciwko OHIM — Real Seguros (real,- BIO)**

(Sprawa T-549/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wygaśnięcie praw do wcześniejszych krajowych znaków towarowych — Umorzenie postępowania)

(2013/C 26/94)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Real Seguros, SA (Porto, Portugalia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 sierpnia 2011 r. (sprawa R 115/2011-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Real Seguros, SA a MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.

2) Każda ze stron pokrywa własne koszty postępowania przed Sądem.

(¹) Dz.U. C 6 z 7.1.2012.

**Postanowienie Sadu z dnia 8 listopada 2012 r. —
Marcuccio przeciwko Komisji**

(Sprawa T-616/11 P) (¹)

(Odwolanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Odrzucenie skargi w pierwszej instancji jako oczywiście pozbawionej podstawy prawnej — Zarzucana szkoda poniesiona przez wnoszącego odwołanie — Zwrot kosztów, których można było uniknąć — Artykuł 94 lit. a) regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej)

(2013/C 26/95)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferra)

Przedmiot

Odwolanie mające na celu uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 8 września 2011 r. w sprawie F-69/10 Marcuccio przeciwko Komisji, dotychczas niepublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

**Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2012 r. —
H-Holding przeciwko Parlamentowi**

(Sprawa T-672/11) (¹)

(Skarga o zaniechanie — Skarga odszkodowawcza — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna a w części oczywiście pozbawiona wszelkich podstaw prawnych)

(2013/C 26/96)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: H-Holding AG (Cham, Szwajcaria) (przedstawiciel: R. Závodný, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: U. Rösslein i P. Schonard, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie, że Parlament bezprawnie zaniechał wszczęcia postępowania o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego przeciwko Republice Czeskiej oraz wystąpienia do OLAF o wszczęcie postępowania wyjaśniającego w odniesieniu do jednej z czeskich partii politycznych na wniosek złożony w petycji z dnia 24 sierpnia 2011 r., a po drugie o zasądzenie odszkodowania z tytułu strat wynikających z tego rzekomego zaniechania Parlamentu.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) H-Holding AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

**Postanowienie Sądu z dnia 20 listopada 2012 r. — Shahid
Beheshti University przeciwko Radzie**

(Sprawa T-120/12) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Niedopuszczalność)

(2013/C 26/97)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Shahid Beheshti University (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Liudvinaviciute-Cordeiro i A Varnav, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r., zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 65), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 503/2011 z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 26), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11) w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącej, oraz decyzji zawartej w piśmie Rady skierowanym do skarżącej w dniu 5 grudnia 2011 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Shahid Beheshti University pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 165 z 9.6.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 20 listopada 2012 r. — Geipel przeciwko OHIM — Reeh (BEST BODY NUTRITION)

(Sprawa T-138/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2013/C 26/98)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Yves Geipel (Auerbach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Sachs)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: G. Marten i R. Pethke, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również Jörg Reeh (Buxtehude, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 stycznia 2012 r. (sprawa R 2433/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Jörgiem Reehem a Yvesem Geipalem.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez stronę pozwaną.

(¹) Dz.U. C 157 z 2.6.2012.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. — Alstom przeciwko Komisji

(Sprawa T-164/12 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Konkurencja — Decyzja Komisji o przekazaniu dokumentów sądowi krajowemu — Poufność — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych — Fumus boni iuris — Pilny charakter — Wyważenie interesów)

(2013/C 26/99)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alstom (Levallois-Perret) (przedstawiciele: J. Derenne, avocat, N. Heaton, P. Chaplin i M. Farley, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Antoniadis, N. Khan i P. Van Nuffel, pełnomocnicy)

Interwenient wspierający stronę pozwaną: National Grid Electricity Transmission plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: A. Magnus, C. Bryant i E. Coulson, solicitors, J. Turner i D. Beard, QC)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2012 r., zawartej w pismach dyrektora generalnego Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji D/2012/006840 i D/2012/006863, dotyczącej przekazania High Court of England and Wales pewnych dokumentów w celu ich wykorzystania jako dowodów w związku z powództwem wniesionym przeciwko skarżącej, oraz wniosek o nakazanie poufnego traktowania w ramach postępowania w przedmiocie środków tymczasowych tajemnic zawodowych zawartych w odpowiedzi skarżącej z dnia 30 czerwca 2006 r. na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów w sprawie COMP/F/38.899 — Rozdzielnicze z izolacją gazową

Sentencja

- 1) Wykonanie decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2012 r. zostaje zawieszono w zakresie, w jakim dotyczy ona przekazania do High Court of England and Wales wersji poufnej odpowiedzi Alstom z dnia 30 czerwca 2006 r. na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów w sprawie COMP/F/38.899 — Rozdzielnicze z izolacją gazową.
- 2) W pozostałym zakresie wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 16 listopada 2012 r. — Evonik Degussa przeciwko Komisji

(Sprawa T-341/12 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Konkurencja — Publikacja decyzji, w której Komisja stwierdza naruszenie przepisów zakazujących karteli — Oddalenie wniosku o zachowanie poufności informacji dostarczonych Komisji na podstawie komunikatu w sprawie współpracy — Wyważenie interesów — Pilny charakter — Fumus boni iuris)

(2013/C 26/100)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Degussa GmbH (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Steinle, M. Holm — Hadulla i C. von Köckritz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito, M. Kellerbauer i G. Meessen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji C(2012) 3534 wersja ostateczna z dnia 24 maja 2012 r. o oddaleniu wniosku strony skarżącej o zachowanie poufności informacji (sprawa COMP/38.620 — nadtlenek wodoru i nadboran sodu) a także wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zmierzający do nakazania zachowania poufności pewnych danych dotyczących skarżącej w związku z publikacją bardziej szczegółowej wersji decyzji 2006/903/WE Komisji z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/C.38.620 — nadtlenek wodoru i nadboran sodu) (Dz.U. L 353, s. 54).

Sentencja

- 1) Zawiesza się wykonanie decyzji Komisji C(2012) 3534 wersja ostateczna z dnia 24 maja 2012 r. o oddaleniu wniosku Evonik Degussa GmbH o zachowanie poufności informacji zgodnie z art. 8 decyzji Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (sprawa COMP/38.620 — nadtlenek wodoru i nadboran sodu)
- 2) Nakazuje się Komisji powstrzymanie się od publikacji na stronie internetowej tej instytucji lub w innym miejscu, bądź też udostępniania osobom trzecim wersji decyzji Komisji 2006/903/WE z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG w sprawie przeciwko Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OY, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA i Arkema SA (sprawa COMP/F/C.38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu), która byłaby bardziej szczegółowa w odniesieniu do strony skarżącej niż wersja opublikowana we wrześniu 2007 r. na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej do spraw Konkurencji.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Grupa T Diffusión przeciwko OHIM — ABR Producción Contemporánea (Lampe)

(Sprawa T-343/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku — Umorzenie postępowania)

(2013/C 26/101)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Grupo T Diffusión, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Lasala Grimalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: ABR Producción Contemporánea, SL (Barcelona, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 czerwca 2012 r. (sprawa R 1622/2010-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między ABR Producción Contemporánea, SL a Grupo T Diffusión, SA.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2012 r. — Zoo Sport przeciwko OHIM — K-2 (ZOOSPORT)

(Sprawa T-453/12)

(2013/C 26/102)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zoo Sport Ltd (Leeds, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat I. Rungg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: K-2 Corp. (Seattle, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 sierpnia 2012 r. w sprawie R 1119/2011-4 w celu oddalenia sprzeciwu w całości, oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ZOOSPORT” dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8909251

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: K-2 Corp.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 5233119 „ZOOT” dla towarów z klas 9 i 25; graficzny wspólnotowy znak towarowy w kolorach czarnym i białym nr 4719316 „SPORTS ZOOTS” dla towarów i usług z klas 25, 35, 36 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do części spornych towarów i usług

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie zakwestionowanej decyzji

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2012 r. — Sothys Auriac przeciwko OHIM -Grand Hotel Primavera (BEAUTY GARDEN)

(Sprawa T-470/12)

(2013/C 26/103)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sothys Auriac (Auriac, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Berthet)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Grand Hotel Primavera SA (Borgo Maggiore, San Marino)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 lipca 2012 r. w sprawie R 1419/2011-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „BEAUTY GARDEN” dla towarów z klas 3, 5, 29, 30 i 32 — wspólnotowy znak towarowy nr 3 456 134

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Grand Hotel Primavera SA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: krajowy graficzny znak towarowy zawierający element słowny „BEAUTY GARDEN” dla towarów z klas 3 i 5

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe oddalenie odwołania i stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Wydziału Unieważnień oraz jej zmiana przez Izbę Odwoławczą

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 76 ust. 1 i art. 75 rozporządzenia nr 207/2009
- naruszenie zasady ogólnej uzasadniania decyzji OHIM oraz zasady kontryktoryjności

Skarga wniesiona w dniu 1 listopada 2012 r. — Aer Lingus przeciwko Komisji

(Sprawa T-473/12)

(2013/C 26/104)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aer Lingus Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: K. Bacon, D. Scannell, barristers i A. Burnside, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności (lub, ewentualnie, stwierdzenie częściowej nieważności) decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.29064 (2011/C) (ex 2011/NN) — Zróżnicowane stawki podatku od pasażerskiego transportu lotniczego wprowadzone przez Irlandię; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła prawo, stwierdzając w zaskarżonej decyzji, że niższa stawka podatku stanowi niezgodną z prawem pomoc państwa. W szczególności Komisja błędnie uznała wyższą stawkę podatku za „podstawową” stawkę podatku do celów ustalenia czy niższa stawka podatku stanowiła selektywną korzyść. Ponieważ wyższa stawka podatku była nieważna zgodnie z bezpośrednio skutecznymi przepisami prawa UE, nie mogła być zgodnie z prawem uznana za „podstawową” stawkę referencyjną w tym celu. Z tych samych powodów Komisja błędnie stwierdziła, że linie lotnicze objęte niższą stawką podatku odniosły korzyść odpowiadającą 8 EUR za pasażera.
- 2) W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że nawet gdyby Komisja mogła zgodnie z prawem uznać niższą stawkę podatku za stanowiącą pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, nakaz odzyskania pomocy od linii lotniczych objętych niższą stawką podatku w okolicznościach, w których wyższa stawka podatku powinna być również jednocześnie odprowadzona, naruszył zasadę pewności prawa, zasadę skuteczności i zasadę dobrej administracji. Z tego powodu zaskarżona decyzja nakazująca odzyskanie pomocy stanowiła naruszenie art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/99 ⁽¹⁾.
- 3) W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że pozwana również naruszyła prawo i popełniła błąd w zakresie ustaleń faktycznych, wskazując operatorów linii lotniczych objętych niższą stawką podatku jako beneficjentów domniemanej pomocy w kwocie 8 EUR za pasażera i nakazując odzyskanie pomocy na tej podstawie w okolicznościach, w których Komisja przyznała, iż ciężar podatku mógł być poniesiony przez pasażerów, którzy byli zatem głównymi beneficjentami niższej stawki.
- 4) W ramach zarzutu czwartego skarżąca twierdzi, że ponieważ niemożliwe jest odzyskanie 8 EUR za pasażera a posteriori od pasażerów, którzy skorzystali z niższej stawki podatku, nakaz odzyskania w tych okolicznościach działa jak dodatkowe opodatkowanie danych linii lotniczych, a zatem jest równoznaczny z niezgodną z prawem penalizacją tych linii lotniczych zamiast z przywróceniem sytuacji istniejącej przed przyznaniem domniemanej pomocy. Jest to nieproporcjonalne i stanowi naruszenie zasady równego traktowania, a zatem kolejne naruszenie art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/99.
- 5) W ramach zarzutu piątego skarżąca twierdzi, że pozwana nie uzasadniła lub nie uzasadniła w wystarczającym stopniu nakazu odzyskania pomocy oraz określenia wysokości kwoty pomocy na 8 EUR za pasażera.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczególne zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2012 r. — Coca-Cola przeciwko OHIM — Mitico (Master)

(Sprawa T-480/12)

(2013/C 26/105)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Coca-Cola Company (Atlanta, USA) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, D. Stone i L. Ritchie, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) (Damaszek, Syria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie R 2156/2011-2; oraz
- nakazanie OHIM i Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) pokrycia własnych kosztów i kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico)

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Master” dla towarów z klas 29, 30 i 32 — wspólnotowy znak towarowy nr 9091612

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 8792475; graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 3021086; graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 2117828; graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 2107118; graficzny znak towarowy „C” zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod nr. 2428468

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 29 października 2012 r. —
Internationaler Hilfsfonds przeciwko Komisji**

(Sprawa T-482/12)

(2013/C 26/106)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Niemcy)
(przedstawiciel: adwokat: H.-H. -Heyland)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji pozwanej, którą załatwiła odmownie drugi wniosek skarżącego z dnia 4 października 2012 r.;
- posiłkowo — stwierdzenie częściowej nieważności decyzji pozwanej z dnia 28 sierpnia 2012 r. z powodu nie wypełnienia warunków określonych w wyroku Sądu z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-300/10;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi zasadniczo, że Komisja nie wypełniła warunków określonych w wyroku Sądu z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-300/10 Internationaler Hilfsfonds przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowany w Zbiorze).

**Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2012 r. — Nestlé
Unternehmungen Deutschland przeciwko OHIM — Lotte
(LOTTE)**

(Sprawa T-483/12)

(2013/C 26/107)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (Frankfurt am Main, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Jaeger-Lenz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Lotte Co. Ltd (Tokio, Japonia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2012 r. w sprawie R 2103/2010-4;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Lotte Co. Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy, zawierający element słowny „Lotte” oraz obrazek misia koali na drzewie, który trzyma mniejszego misia koalę dla towarów z klasy 30 — wspólnotowy znak towarowy nr 6 158 463

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe znaki towarowe zawierające elementy słowne „MISIE KOALA” i „KOALA” oraz obrazek misia koali, który trzyma mniejszego misia koalę dla towarów z klasy 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009, naruszenie zasady 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95 i art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2012 r. — CeWe
Color przeciwko OHIM (SMILECARD)**

(Sprawa T-484/12)

(2013/C 26/108)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: CeWe Color AG & Co. OHG (Oldenburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat U. Sander)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2012 r. w sprawie R 2279/2011-4;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SMILECARD” dla towarów i usług z klas 9, 16 i 40 — zgłoszenie nr 9 861 691

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2012 r. — Grupo Bimbo przeciwko OHIM (SANISSIMO)

(Sprawa T-485/12)

(2013/C 26/109)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Grupo Bimbo, SAB de CV (Meksyk, Meksyk) (przedstawiciel: N. Fernández Fernández-Pacheco, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o to, by ten, uwzględniając złożenie skargi wraz z załączonymi dokumentami, stwierdził jej prawidłowe wniesienie w terminie na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie R 1218/2011-2 i po przeprowadzeniu postępowania wydał wyrok stwierdzający nieważność tej decyzji i obciążający wyraźnie OHIM kosztami postępowania, zezwalając w ten sposób na rejestrację wspólnotowego znaku towarowego SANISSIMO pod numerem 9 274 119.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SANISSIMO” dla towarów z klas 29 i 30 — zgłoszenie nr 9 274 119

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009
- Naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2012 r. — Eckes-Granini przeciwko OHIM — Panini (PANINI)

(Sprawa T-487/12)

(2013/C 26/110)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat W. Berlit)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Panini SpA (Modena, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 2393/2011-2; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Panini SpA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „PANINI” dla towarów z klasy 32 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8721987

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy znak towarowy nr 121780 „GRANINI” między innymi dla towarów z klasy 32; słowny znak towarowy „GRANINI” zarejestrowany w Niemczech pod nr. 30315871 między innymi dla towarów z klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2012 r. — Planet przeciwko Komisji

(Sprawa T-489/12)

(2013/C 26/111)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Planet AE Anonimi Etairia parochis symvoulef-tikon ypiresion (spółka akcyjna świadcząca usługi konsultingowe) (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja Europejska, odrzucając koszty personelu związane z wyższą kadrą kierowniczą skarżącej, naruszyła umowy ONTOGOV, FIT i RACWeb oraz że koszty personelu związane z wyższą kadrą kierowniczą skarżącej przedłożone Komisji w związku ze wspomnianymi umowami w łącznej wysokości 547 653,42 EUR są kwalifikowalne i nie muszą zostać zwrócone przez skarżącą Komisji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga, oparta na art. 272 i art. 340 akapit pierwszy TFUE, dotyczy odpowiedzialności Komisji wynikającej z umów: a) nr 507237 w sprawie realizacji projektu „Ontology enabled E-Gov Service Configuration” (ONTOGOV), b) nr 027090 w sprawie realizacji projektu „Fostering self-adaptive e-government service improvement using semantic technologies” (FIT) oraz c) nr 045101 w sprawie realizacji projektu „Risk Assessment for Customs in Western Balkans” (RACWeb). W szczególności skarżąca utrzymuje, że chociaż wywiązała się ona w pełni, należy i z dużym powodzeniem ze swoich zobowiązań umownych, Komisja — z naruszeniem wymienionych powyżej umów i przepisów regulujących postępowanie audytowe — odrzuciła koszty personelu skarżącej, które dotyczyły trzech osób zajmujących wyższe stanowiska kierownicze.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi w szczególności dwa zarzuty:

- Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że wcale nie naruszyła swoich zobowiązań umownych dotyczących kosztów

personelu, ponieważ a) koszty personelu związane z trzema osobami zajmującymi wyższe stanowiska kierownicze w skarżącej spełniają wszystkie warunki kwalifikowalności zgodnie z postanowieniami umów, o których mowa oraz b) umowy nie zakazują udziału wyższej kadry kierowniczej w finansowanych projektach.

- Po drugie, skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła swoje zobowiązania umowne w trakcie postępowania audytowego, ponieważ a) audyt Komisji został przeprowadzony z naruszeniem greckich i międzynarodowych norm z zakresu audytu; b) żądanie Komisji, by Planet przedłożyła dokumenty, których nie ma ona w ogóle obowiązku przechowywać, stanowi naruszenie omawianych umów i próbę późniejszej jednostronnej zmiany zobowiązań umownych Planet oraz c) wnioski ze spornego audytu są sprzeczne z wnioskami z audytu przeprowadzonego wcześniej przez Komisję w Planet.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2012 r. — Mondadori Editore przeciwko OHIM — Grazia Equity (GRAZIA)

(Sprawa T-490/12)

(2013/C 26/112)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arnoldo Mondadori Editore SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Dragotti i R. Valenti)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Grazia Equity GmbH (Stuttgart, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 1958/2010-4; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Grazia Equity GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GRAZIA” dla usług z klas 35 i 36 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6840466

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: włoski graficzny znak towarowy „GRAZIA” zarejestrowany pod nr. 906507 dla towarów i usług z klas 3, 9, 16, 18, 25 i 38; graficzny wspólnotowy znak towarowy „GRAZIA” zarejestrowany pod nr. 1714146 dla towarów i usług z klas 3, 9, 16, 18 i 38; włoski słowny znak towarowy „GRAZIA” zarejestrowany pod nr. 1049965 dla towarów z klasy 16; włoski znak towarowy „GRAZIA” zarejestrowany pod nr. 1050165 oraz wyżej wskazane znaki towarowe zarejestrowane jako międzynarodowy znak towarowy pod nr. 276829, 276833 i 817006 dla towarów i usług z klas 9, 16 lub 38

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2012 r. — Sanofi przeciwko OHIM — GP Pharm (GEPRAL)

(Sprawa T-493/12)

(2013/C 26/113)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sanofi (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Hertz-Eichenrode)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: GP Pharm, SA (Sant Quinti de Mediona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 września 2012 r. w sprawie R 201/2012-2; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: GP Pharm, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GEPRAL” dla towarów z klasy 5 — międzynarodowa rejestracja nr 1010832 wskazująca Unię Europejską

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: znak towarowy „DELPRAL”, międzynarodowa rejestracja nr 418607 ze skutkiem w Austrii, dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i dopuszczenie dokonania międzynarodowej rejestracji w całości

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2012 r. — Biscuits Poult przeciwko OHIM — Banketbakkerij Merba (Krucze ciastka)

(Sprawa T-494/12)

(2013/C 26/114)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Biscuits Poult (Montauban, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Chapoullié)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Banketbakkerij Merba BV (Oosterhout, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności lub przynajmniej zmianę decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie R 914/2011-3;
- utrzymanie w mocy decyzji wydanej przez Wydział Unieważnień, którą stwierdzono ważność wzoru nr 001114292-0001;
- oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru zarejestrowanego pod nr. ICD 000007120; oraz
- obciążenie spółki Banketbakkerij Merba BV kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wzór kruchego ciastka z nadzieniem w środku dla kruchych ciastek z klasy 01-01 — Wzór wspólnotowy nr 001114292-0001

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Banketbakkerij Merba BV

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: naruszenie art. 4-9 rozporządzenia nr 6/2002

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie skargi o unieważnienie prawa do wzoru

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 4 ust. 2 i art. 6 rozporządzenia nr 6/2002

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — European Drinks przeciwko OHIM — Alexandrion Grup Romania (Dracula Bite)

(Sprawa T-495/12)

(2013/C 26/115)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Drinks SA (Ștei, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat V. von Bombard)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: SC Alexandrion Grup Romania Srl (Pleasa, Rumunia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 680/2011-4; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: SC Alexandrion Grup Romania Srl

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny kolorowy znak towarowy „Dracula Bite” dla towarów i usług z klas 33, 35 i 39 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7588247

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „Dracula” zarejestrowany w Rumunii pod nr 34847 dla towarów i usług z klasy 33 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 42 ust. 2 i 42 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — European Drinks przeciwko OHIM — Alexandrion Grup Romania (DRACULA BITE)

(Sprawa T-496/12)

(2013/C 26/116)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Drinks SA (Ștei, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat V. von Bomhard)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: SC Alexandrion Grup Romania Srl (Pleasa, Rumunia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 682/2011-4; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: SC Alexandrion Grup Romania Srl

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „DRACULA BITE” dla towarów i usług z klas 33, 35 i 39 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7588288

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: European Drinks SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Rumunii pod nr 34847 graficzny znak towarowy „Dracula” dla towarów i usług z klas 33 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 42 ust. 2 i art. 42 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 207/2003.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 42 ust. 2 i art. 42 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 207/2003.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — European Drinks przeciwko OHIM — Alexandrion Grup Romania (DRACULA BITE)

(Sprawa T-497/12)

(2013/C 26/117)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Drinks SA (Ștei, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat V. von Bomhard)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: SC Alexandrion Grup Romania Srl (Pleasa, Rumunia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 679/2011-4; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: SC Alexandrion Grup Romania Srl

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „DRACULA BITE” dla towarów i usług z klas 33, 35 i 39 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7588321

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: European Drinks SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Rumunii pod nr 34847 graficzny znak towarowy „Dracula” dla towarów i usług z klas 33 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou przeciwko Komisji

(Sprawa T-498/12)

(2013/C 26/118)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Koinopraxia Touristiki Loutrakiou AE OTA — Loutraki AE — Club Hotel Loutraki Casino Touristikos kai Xenodocheiakos Epicheiriseis AE (Loutraki, Grecja) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji potwierdzającej Komisji z dnia 18 września 2012 r. — Ares (2012)1082114 — którą został oddalony wniosek skarżącej o dostęp do niektórych dokumentów, i

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze skarżąca wnosi zgodnie z art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 18 września 2012 r., którą instytucja ta oddaliła ostatecznie wniosek potwierdzający skarżącej o dostęp do pisma władz greckich z dnia 16 maja 2012 r. dotyczącego określenia kwoty bezprawnej pomocy państwa podlegającej odzyskaniu zgodnie z decyzją Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej z dnia 24 maja 2011 r. (1)

Na poparcie skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze, skarżąca powołuje się na naruszenie spoczywającego na administracji obowiązku uzasadnienia decyzji oddalających wnioski, gdyż w swojej odpowiedzi administracja ograniczyła się do ogólnego odesłania do wyjątków przewidzianych w rozporządzeniu nr 1049/2001 bez dodatkowego rozwinięcia i faktycznego uzasadnienia decyzji.

Po drugie, skarżąca powołuje się na naruszenie zasady przejrzystości, co jest sprzeczne z rozporządzeniem nr 1049/2001 i z rozporządzeniem nr 659/1999 (2), jako że zaskarżona decyzja nie udziela opinii publicznej możliwie najszerszego dostępu do dokumentów, nie interpretując i nie stosując ściśle wyjątków przewidzianych w rozporządzeniu nr 1049/2001.

Wreszcie skarżąca powołuje się na naruszenie art. 108 ust. 2 TFUE oraz art. 6 i 20 rozporządzenia nr 659/1999 w związku z naruszeniem jej prawa do obrony i, przez rozszerzenie, zasady dobrej administracji.

(¹) Decyzja Komisji C(2011) 3504 wersja ostateczna z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Grecję na rzecz niektórych kasyn w Grecji [C 16/10 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009)] (Dz.U. L 285, s. 25).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2012 r. — HSH Investment Holdings Coinvest-C und HSH Investment Holdings FSO przeciwko Komisji

(Sprawa T-499/12)

(2013/C 26/119)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: HSH Investment Holdings Coinvest-C Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) i HSH Investment Holdings FSO Sàrl (Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci H. Niemeyer i H. Ehlers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 20 września 2011 r. w sprawie C 29/2009 (ex N 264/2009)
— HSH Nordbank AG;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty wobec obciążenia mniejszościowych akcjonariuszy:

1) Zarzut pierwszy dotyczący braku odrębnej pomocy na rzecz mniejszościowych akcjonariuszy

— Skarżące podnoszą, że Komisja błędnie zastosowała pojęcie pomocy zawarte w art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ niesłusznie uznała skarżące za beneficjentów pomocy. Podwyższenie wartości udziałów było dla mniejszościowych akcjonariuszy jedynie gospodarczym odzwierciedleniem pomocy udzielonej na rzecz HSH Nordbank, a nie pośrednią pomocą przyznaną na rzecz akcjonariuszy mniejszościowych.

2) Zarzut drugi dotyczący niewystarczającego uzasadnienia stwierdzenia, że skarżące odniosły korzyść

— Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 296 ust. 2 TFUE, ponieważ nie przedstawiła wystarczających powodów, dla których należało uznać, że skarżące otrzymały pośrednio pomoc państwa i że wartość przedsiębiorstwa HSH Nordbank nie została właściwie ustalona. Ponadto Komisja nie wskazała wysokości rzekomej pomocy na rzecz akcjonariuszy mniejszościowych i pomyliła badanie tej pomocy z badaniem podziału obciążenia.

3) Zarzut trzeci dotyczący błędnego ustalenia stanu faktycznego przy badaniu, czy skarżące odniosły korzyści finansowe

— W ramach tego zarzutu skarżące podnoszą, że Komisja błędnie ustaliła stan faktyczny. Ich zdaniem spółka wyceniająca HSH Nordbank nie zawyżyła wartości przedsiębiorstwa HSH Nordbank i w związku z tym także ceny emisji zwykłych akcji, a jedynie przeprowadziła wycenę zgodnie z uznanymi metodami

4) Zarzut czwarty dotyczący pominięcia przy podziale obciążenia wcześniej wpłaconych przez skarżące zaliczek

— Skarżące podnoszą, że Komisja błędnie zastosowała przy dokonywaniu podziału obciążenia wymogi wynikające z art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i z komunikatu w sprawie restrukturyzacji (¹), ponieważ w przeprowadzonym badaniu kwestii, czy skarżące wystarczająco są włączone w podział obciążenia, pominęła wpłacone przez nie wcześniej zaliczki.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 (²) i zasady pewności poprzez nieprawidłowe zakończenie formalnego postępowania wyjaśniającego

— Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja naruszyła art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 i zasadę pewności prawa, ponieważ zakończyła formalne postępowanie wyjaśniające bez przyjęcia decyzji, o której mowa w art. 7 rozporządzenia nr 659/1999.

6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 659/1999, art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i komunikatu w sprawie restrukturyzacji poprzez nałożenie niewłaściwych zobowiązań

— W ramach tego zarzutu skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 659/1999 i komunikat w sprawie restrukturyzacji, ponieważ nałożyła zobowiązania, które nie miały związku z restrukturyzacją HSH Nordbank, a jedynie stanowiły ukryte zezwolenie na udzielenie pomocy pośredniej pod pewnymi warunkami.

7) Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności poprzez nadmierne obciążenie skarżących

— Skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, ponieważ w ramach podziału obciążenia nadmiernie ją obciążała.

8) Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania z uwagi na dyskryminację skarżących

— Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, ponieważ w swej decyzji nałożyła na nie zobowiązania, których w innych porównywalnych przypadkach nie nakładała.

Dodatkowo skarżące wysuwają następujące zarzuty w stosunku do zaskarżonej decyzji jako całości:

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości^(?) poprzez błędne obliczenie niekompatybilnych elementów pomocy

W ramach tego zarzutu skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości, ponieważ zabezpieczone na rzecz HSH Nordbank tak zwane niekompatybilne elementy pomocy zostały przez nią błędnie obliczone.

2) Zarzut drugi dotyczący niewystarczającego uzasadnienia ustalenia rzeczywistej wartości ekonomicznej

Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja niewystarczająco uzasadniła, w jaki sposób nastąpiło ustalenie rzeczywistej wartości ekonomicznej zabezpieczonego portfela

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i komunikatu w sprawie aktywów o obniżonej wartości poprzez błędne obliczenie wycofania

Skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości, ponieważ błędnie obliczyła wycofanie.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania przy obliczeniu wycofania

W tym kontekście skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, ponieważ przy obliczaniu wycofania potraktowała HSH Nordbank w sposób mniej korzystny niż zwykła to czynić w porównywalnych przypadkach.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i zasady proporcjonalności poprzez udzielenie zezwolenia pod warunkiem nadmiernie wysokiego obniżenia sumy bilansowej

— Wreszcie skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i zasadę proporcjonalności także

z uwagi na to, iż uzależniła wydanie zezwolenia od nadmiernie wysokiego obniżenia sumy bilansowej dla HSH Nordbank.

-
- (1) Komunikat Komisji w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa (Dz.U. 2009, C 195, s. 9).
- (2) Rozporządzenie Rady z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, s. 1).
- (3) Komunikat Komisji w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym (Dz.U. 2009, C 72, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2012 r. — Ryanair przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-500/12)

(2013/C 26/120)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: B. Kennelly, Barrister, E. Vahida i I. Metaxas-Maragkidis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.29064 (2011/C, ex 2011/NN) stwierdzającej, że zróżnicowanie stawek stosowanych w ramach irlandzkiego pogłównego podatku lotniskowego (air travel tax, zwanego dalej „ATT”) w okresie pomiędzy dniem 30 marca 2009 r. a dniem 1 marca 2011 r. stanowi bezprawnie przyznaną pomoc państwa sprzeczną z art. 107 ust. 1 TFUE;

— stwierdzenie nieważności art. 4, 5 i 6 tej samej decyzji oraz

— obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania, w tym także tymi poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, jakiego miała dopuścić się Komisja ze względu na to, że stwierdziła, iż wynosząca 10 EUR stawka ATT jest stawką „normalną” lub zgodną z prawem stawką „standardową”, choć ta wyższa stawka była w całym rozpatrywanym okresie w świetle prawa UE bezprawna.

- 2) Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów, jakie miała popełnić Komisja w ocenie korzyści przyznanej w ramach ATT, wyciągając wniosek, że Ryanair i Aer Arann znajdują się w takiej samej sytuacji w zakresie dotyczącym korzyści finansowej i przewagi konkurencyjnej przysporzonej przez ATT, zupełnie nie uwzględniając szczególnych skutków konkurencyjnych, jakie pociągnął za sobą ATT dla Ryanaira i Aer Lingus, dokonując nieprawidłowej oceny korzyści rzekomo przysporzonej Ryanairowi w porównaniu z innymi, nieirlandzkimi przewoźnikami oraz nie uwzględniając szkody poniesionej przez Ryanaira ze względu na korzystne skutki dla konkurentów tego przewoźnika, jakie pociągnął za sobą ATT.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie, jakie miała popełnić Komisja w decyzji o nakazaniu odzyskania pomocy, pozbawiając Irlandię przysługującej jej swobody oceny tego, w jakim zakresie pomoc państwa zakłóciła konkurencję i, co za tym idzie, przywrócenia stanu poprzedzającego to zakłócenie, nie przeprowadzając analizy związku między możliwością przeniesienia ATT na pasażerów przewoźników, na których został nałożony ten podatek oraz nie uwzględniając zakłóceń konkurencji, jakie zaistnieją w efekcie połączenia skutków wykonania decyzji o odzyskaniu pomocy z będącym rzekomo „beneficjentami” pomocy przewoźnikom powietrznym prawem do zwrotu przyznanym na podstawie prawa irlandzkiego i prawa UE.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący niepodania przez Komisję do wiadomości Ryanaira decyzji o nakazie odzyskania pomocy, który to obowiązek wynika z art. 6 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾ oraz art. 41 Karty Praw Podstawowych UE
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia ciążącego na Komisji obowiązku uzasadnienia ze względu na to, że nie uzasadniła ona przyczyn, dla których, przyjmując za punkt wyjścia utrwaloną praktykę decyzyjną, wynoszącą 10 EUR stawka podatku może być sprzeczna z prawem UE, a jednocześnie może być ona „normalnym” i „zgodnym z prawem” punktem odniesienia oraz ze względu na to, że nie zbadała ona, jakie skutki gospodarcze będzie miał rozpatrywany środek, w szczególności w zakresie konkurencji.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. —
Farmaceutisk Laboratorium Ferring przeciwko OHIM —
Tillotts Pharma (OCTASA)**

(Sprawa T-501/12)

(2013/C 26/121)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Farmaceutisk Laboratorium Ferring (Kopenhaga, Dania) (przedstawiciele: I. Fowler, solicitor, adwokaci A. Renck i J. Fuhrmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tillotts Pharma AG (Ziefen, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 1214/2011-4; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, lub — w przypadku gdy druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania strony pozwanej — obciążenie strony pozwanej i interwenienta łącznie kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Tillotts Pharma AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „OCTASA” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8169881

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Austrii pod nr 102370 między innymi dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany na Węgrzech pod nr 136836 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany we Włoszech pod nr 40977 C/81 między innymi dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Polsce pod nr 71634 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Słowacji pod nr 175482 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Szwecji pod nr 173377 między innymi dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany we Francji pod nr 1699236 między innymi dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Irlandii pod nr 107207 dla towarów należących do klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Czechach pod nr 182567 dla towarów z klasy 5.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Ferring przeciwko przeciwko OHIM — Tillotts Pharma (OCTASA)**(Sprawa T-502/12)**

(2013/C 26/122)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ferring BV (Haarlem, Niderlandy) (przedstawiciele: I. Fowler, solicitor, A. Renck i J. Fuhrmann, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Tillotts Pharma AG (Ziefen, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 1216/2011-4; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania lub w przypadku przystąpienia przez drugą stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą do niniejszego postępowania w charakterze interwenienta popierającego żądania pozwanego obciążenie ich kosztami postępowania solidarnie.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Tillotts Pharma AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „OCTASA” dla towarów z klasy 5 — wspólnotowy znak towarowy nr 8169881

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Beneluksie pod nr 377513 między innymi dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Niemczech pod nr 1181393 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Portugalii pod nr 218845 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Danii pod nr VR 02/430 1980 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Finlandii pod nr 94367 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod nr 1131049 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Hiszpanii pod nr 1766091 dla towarów z klasy 5; słowny międzynarodowy znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany pod nr 605880 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „OCTOSTIM”

zarejestrowany w Beneluksie pod nr 430245 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „OCTOSTIM” zarejestrowany w Niemczech pod nr 2024737 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „OCTOSTIM” zarejestrowany w Finlandii pod nr 95782 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „OCTOSTIM” zarejestrowany we Francji pod nr 1537576 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „OCTOSTIM” zarejestrowany w Grecji pod nr 129507-A dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „OCTOSTIM” zarejestrowany w Irlandii pod nr 175341 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „OCTOSTIM” zarejestrowany w Portugalii pod nr 246194 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „OCTOSTIM” zarejestrowany w Danii pod nr VR 198601124 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „OCTOSTIM” zarejestrowany w Szwecji pod nr 2000103 dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art.8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009
- naruszenie zasady 80 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji**(Sprawa T-503/12)**

(2013/C 26/123)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: D. Wyatt, QC, V. Wakefield, barrister, oraz C. Murrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2012/500/EU z dnia 6 września 2012 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w części, w jakiej dotyczy ona czterech pozycji w załączniku dotyczących korekty ryczałtowej w wysokości 5 % wydatków poniesionych przez Irlandię Północną w roku budżetowym 2008 (wynoszącej 277 231,60 EUR i 13 671 558,90 EUR) oraz w roku budżetowym 2009 (wynoszącej 270 398,26 EUR i 15 844 193,29 EUR) (Dz.U. L 244, s. 11); i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na tym, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych oraz nie uwzględniła rozważań w przedmiocie zakresu ewentualnych strat dla funduszy Unii Europejskiej z uwagi na ryzyko, jakie dla takich funduszy stanowią wydatki ujęte we wnioskach za lata 2007 i 2008, wynikające w szczególności z błędów popełnionych w 2005 r. przy ustalaniu liczby hektarów kwalifikujących się do objęcia pomocą, mających wpływ na początkowy przydział uprawnień.
- 2) Zarzut drugi oparty na tym, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych, jako że doszła błędnie do wniosku, iż Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (zwany dalej „DARD”) niewłaściwie zastosował, a nawet w ogóle nie zastosował, przepisów dotyczących sankcji, odzyskiwania nienależnych płatności i celowej niezgodności oraz że w związku z tym Komisja przypisała zbyt duże znaczenie rozważaniom w przedmiocie zakresu ewentualnych strat dla funduszy Unii Europejskiej lub nie uwzględniła takich rozważań. W szczególności Komisja:

— błędnie zarzuciła rzekomo „systematyczne” ponowne przeliczanie uprawnień do płatności przez DARD;

— niesłusznie twierdziła, że błędy popełnione w 2005 r. mogły mieć materialny wpływ na historyczny element wartości uprawnień;

— przyjęła błędną metodę obliczania nadpłat;

— przyjęła błędne podejście do sankcji, w szczególności:

— przyjmując błędną metodę obliczania sankcji; i

— niesłusznie twierdząc, że sankcja powinna zostać nałożona za każdy rok w przypadkach, w których sankcja miała zastosowanie w 2005 r., lecz nie za kolejne lata objęte wnioskiem — w niniejszym przypadku 2007 i 2008 r. — w których nadpłata wynikała z tego samego błędu co błąd już ukarany w 2005 r.;

— przyjęła błędne podejście do celowej niezgodności.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Murnauer Markenvertrieb przeciwko OHIM (NOTFALL CREME)

(Sprawa T-504/12)

(2013/C 26/124)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Trebur, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci F. Traub i H. Daniel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 września 2012 r. w sprawie R 271/2012-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „NOTFALL CREME” dla towarów z klas 3 i 5 — zgłoszenie nr 10 107 134

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Compagnie des montres Longines, Francillon przeciwko OHIM — Cheng (B)

(Sprawa T-505/12)

(2013/C 26/125)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Compagnie des montres Longines, Francillon SA (Saint-Imier, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Xiuxiu Cheng (Budapeszt, Węgry)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 września 2012 r. w sprawie R 193/2012-5; oraz

— obciążenie strony pozwanej i Xiuxiu Cheng kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Xiuxiu Cheng

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „B” w kolorach czarnym i białym dla towarów z klas 9 i 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8483562

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny międzynarodowy znak towarowy nr 401319 przedstawiający emblemat rozłożonych skrzydeł z deseniem geometrycznym w środku dla towarów z klas 7, 9 i 14

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Automobile Association przeciwko OHIM — Duncan Petersen Publishing (Segregatory)

(Sprawa T-508/12)

(2013/C 26/126)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Automobile Association Ltd (St. Helier, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: N. Walker, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Duncan Petersen Publishing Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 września 2012 r. w sprawie R 172/2011-3 i przekazanie sprawy do OHIM w celu ponownego jej rozpatrzenia; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wzór dla „segregatorów” — zarejestrowany wzór wspólnotowy nr 11121404-0001

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Duncan Petersen Publishing Ltd

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: strona skarżąca wniosła o unieważnienie prawa do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego na podstawie art. 4–9 rozporządzenia Rady nr 6/2002

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 8 rozporządzenia Rady nr 6/2002;
- naruszenie art. 8 ust. 2 w związku z art. 62 rozporządzenia Rady nr 6/2002; oraz
- naruszenie art. 25 ust. 1 lit. a) w związku z art. 3 lit. a) rozporządzenia Rady nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — Advance Magazine Publishers przeciwko OHIM (TEEN VOGUE)

(Sprawa T-509/12)

(2013/C 26/127)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Advance Magazine Publishers, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: C. Aikens, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Nanso Group Oy (Nokia, Finlandia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 września 2012 r. w sprawie R 147/2011-4 i oddalenie sprzeciwu; oraz
- obciążenie wnoszącego sprzeciw kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „TEEN VOGUE” między innymi dla towarów z klasy 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3529476

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Nanso Group Oy

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „VOGUE” zarejestrowany w Szwecji pod nr. 126124 dla towarów z klasy 25; graficzny znak towarowy „Vogue” zarejestrowany w Szwecji pod nr. 43934 dla towarów z klasy 25; słowny znak towarowy „VOGUE” zgłoszony w Finlandii pod nr. T 199 803 628 dla towarów z klasy 25; zarejestrowana dodatkowa nazwa handlowa „VO Gue”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do wszystkich spornych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2012 r. — Conrad Electronic przeciwko OHIM — Sky IP International (EuroSky)

(Sprawa T-510/12)

(2013/C 26/128)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Conrad Electronic SE (Hirschau, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergermann, J. Vogtmeier i A. Kramer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Sky IP International Ltd (Isleworth, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 września 2012 r. w sprawie R 1183/2011-4;

— obciążenie kosztami postępowania, włącznie z kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izłą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „EuroSky” dla towarów z klasy 9 — zgłoszenie nr 4 539 896

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Sky IP International Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny i słowny krajowy i wspólnotowy znak towarowy „SKY” dla towarów i usług z klas 9, 16, 18, 25, 28, 35, 36, 38, 41, 42, 43 i 45

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2012 r. — NCL przeciwko OHIM (NORWEGIAN GETAWAY)

(Sprawa T-513/12)

(2013/C 26/129)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NCL Corporation Ltd (Miami, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat N. Grüger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 września 2012 r. w sprawie R 1014/2012-4 i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej celem ponownego rozpoznania;

— posiłkowo stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do usług z klasy 39: „Arranging of cruises (organizacja rejsów wycieczkowych), Cruise ship services (udostępnianie statku wycieczkowego), Cruise arrangement (organizacja przewozów statkiem wycieczkowym)”;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „NORWEGIAN GETAWAY” dla usług z klasy 39 — zgłoszenie nr 10 281 939

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2012 r. — NCL przeciwko OHIM (NORWEGIAN BREAKAWAY)

(Sprawa T-514/12)

(2013/C 26/130)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NCL Corporation Ltd (Miami, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat N. Grüger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 września 2012 r. w sprawie R 1017/2012-4 i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej celem ponownego rozpoznania;

— posiłkowo stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do usług z klasy 39: „Arranging of cruises (organizacja rejsów wycieczkowych), Cruise ship services (udostępnianie statku wycieczkowego), Cruise arrangement (organizacja przewozów statkiem wycieczkowym)”;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „NORWEGIAN BREAKAWAY” dla usług z klasy 39 — zgłoszenie nr 10 281 905

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2012 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — English Cut (The English Cut)

(Sprawa T-515/12)

(2013/C 26/131)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Seijo Veiguela, J. Rivas Zurdo i I. Munilla Muñoz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: The English Cut, SL (Malaga, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 1673/2011-1, po ustaleniu, że na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 odwołanie strony wnoszącej sprzeciw do OHIM powinno być zostać uwzględnione i decyzja Wydziału Sprzeciwów o całkowitym dopuszczeniu do rejestracji słownego wspólnotowego znaku towarowego nr 8 868 747 „The English Cut” powinna być zostać uchylona;

— obciążenie kosztami strony lub stron występujących przeciwko niniejszej skardze.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: The English Cut, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „The English Cut” dla towarów z klasy 25 — zgłoszenie nr 8 868 747

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowne i graficzne krajowe i wspólnotowe znaki towarowe „El Corte Inglés” dla towarów z klas 25 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

— Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2012 r. —
mobile.international przeciwko OHIM — Komisja (PL
mobile.eu)**

(Sprawa T-519/12)

(2013/C 26/132)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: mobile.international GmbH (Kleinmachnow, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Lührig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 1401/2011 dla następujących towarów i usług:

klasa 9: urządzenia i przyrządy naukowe, żeglarskie, fotograficzne, kinematograficzne, optyczne, do pomiaru wagi, miernicze, sygnalizacyjne, sprawdzające (nadzór), do ratowania życia i do nauczania; urządzenia do nagrywania, transmisji lub odtwarzania dźwięku lub obrazów; nośniki informacji (magnetyczne -), dyski z nagraniami; automatyczne maszyny sprzedające i mechanizmy do aparatów uruchamianych żetonami; maszyny liczące, sprzęt do przetwarzania danych i komputery, komputerowe urządzenia peryferyjne i programy komputerowe (ujęte w klasie 9) — i dla wszystkich wymienionych powyżej towarów wyłącznie w związku z rynkiem online dla zakupu i sprzedaży pojazdów, przyczep i akcesoriów samochodowych;

klasa 16: papier, tektura oraz przedmioty wykonane z tych materiałów (zawarte w klasie 16); materiały drukowane; fotografie; artykuły papiernicze; maszyny do pisania i sprzęt biurowy (z wyjątkiem mebli); środki szkoleniowe i dydaktyczne (o ile ujęte w klasie 16); materiał opakowaniowy z tworzywa sztucznego, zwłaszcza obwoluty, worki, torebki i folie — i dla wszystkich wymienionych powyżej towarów wyłącznie w związku z rynkiem online dla zakupu i sprzedaży pojazdów, przyczep i akcesoriów samochodowych;

klasa 35: reklama; administrowanie działalności handlowej; usługi w zakresie zarządzania działalnością gospodarczą; czynności biurowe — i dla wszystkich wymienionych powyżej towarów wyłącznie w związku z rynkiem online dla zakupu i sprzedaży pojazdów, przyczep i akcesoriów samochodowych;

klasa 36: ubezpieczenia; organizowanie ubezpieczenia; działalność finansowa; usługi kredytowe; działalność monetarna; zarządzanie finansami — i dla wszystkich wymienionych powyżej towarów wyłącznie w związku z rynkiem online dla zakupu i sprzedaży pojazdów, przyczep i akcesoriów samochodowych;

klasa 38: telekomunikacja, zwłaszcza usługi internetowe; zapisywanie i przesyłanie wiadomości, informacji, obrazów i tekstów; elektroniczne pośrednictwo ogłoszeniowe — i dla wszystkich wymienionych powyżej towarów wyłącznie w związku z rynkiem online dla zakupu i sprzedaży pojazdów, przyczep i akcesoriów samochodowych;

klasa 42: naukowe i technologiczne usługi oraz prace badawcze i związane z nimi usługi projektowe; projektowanie i rozwój komputerowego sprzętu i oprogramowania; wynajem oprogramowania komputerowego; udostępnienie wyszukiwarek internetowych — i dla wszystkich wymienionych powyżej towarów wyłącznie w związku z rynkiem online dla zakupu i sprzedaży pojazdów, przyczep i akcesoriów samochodowych;

— posiłkowo stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 1401/2011 dla towarów i usług z klas 35, 38 i 42 w zakresie wskazanym powyżej;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „PL mobile.eu”, zarejestrowany dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 38 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 8 307 779

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Komisja Europejska

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Wspólnotowy znak towarowy stanowi heraldyczne naśladownictwo godła Unii Europejskiej

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 6 ter konwencji paryskiej;

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 207/2009;

— Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2012 r. — DeMaCO Holland przeciwko Komisji

(Sprawa T-527/12)

(2013/C 26/133)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: DeMaCO Holland (Langedijk, Niderlandy) (przedstawiciele: L. Linders i S. Bishop, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— w związku z tym nakazanie Euratom natychmiastowego zaprzestania korzystania ze zmodyfikowanego projektu, do którego prawa należą do skarżącej oraz zapłaty przez

Euratom na rzecz skarżącej kwoty 100 000 EUR tytułem odszkodowania wstępnego w trybie odpowiedzialności pozaumownej;

— obciążenie Euratom ewentualnymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga ma na celu naprawienie szkody wyrządzonej pozaumownym działaniem Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, reprezentowanej przez Komisję Europejską, polegającym na wykorzystaniu rysunków technicznych należących do skarżącej i przekazaniu ich do wykorzystania przedsiębiorstwu do spraw programu ITER i rozwoju energii termojądrowej (Fusion for Energy) w ramach postępowania przetargowego.

Na poparcie skargi skarżąca twierdzi, iż pozwana wykorzystała bezprawnie należące do skarżącej rysunki techniczne.

Pozwana wykorzystała bez zgody skarżącej rysunki techniczne wykonane samodzielnie przez skarżącą, wykraczając poza wszelkie ramy umowne łączące strony. Ponadto pozwana umożliwiła wykorzystanie rysunków technicznych przez osoby trzecie, w szczególności przez Fusion For Energy.

Świadome bezprawne wykorzystanie rysunków technicznych należących do skarżącej stanowi czyn bezprawny oraz naruszenie praw autorskich skarżącej.

Z tego względu pozwana uzyskała nienależną korzyść gospodarczą w oparciu o zasoby intelektualne i finansowe skarżącej, co jest sprzeczne z dobrymi obyczajami gospodarczymi i stanowi akt nieuczciwej konkurencji.

Na szkodę poniesioną przez skarżącą składa się utrata dochodów na skutek postępowania przetargowego przeprowadzonego przez Fusion For Energy, co było możliwe wskutek działania pozwanej, a także szkoda wynikająca z naruszenia praw własności intelektualnej skarżącej.

Postanowienie Sądu z dnia 3 grudnia 2012 r. — JSK International Architekten und Ingenieure przeciwko BCE

(Sprawa T-468/09) ⁽¹⁾

(2013/C 26/134)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2012 r. — Nordzucker przeciwko Komisji

(Sprawa T-100/10) ⁽¹⁾

(2013/C 26/135)

Język postępowania: niemiecki

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 4 grudnia 2012 r. Arla Foods przeciwko OHIM — Artax (Lactofree)

(Sprawa T-364/11) ⁽¹⁾

(2013/C 26/136)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 14 listopada 2012 r. — S & S Szlegiel Szlegiel i Wiśniewski przeciwko OHIM — Scotch & Soda (SODA)

(Sprawa T-590/11) ⁽¹⁾

(2013/C 26/137)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 4 grudnia 2012 r. — Wahl przeciwko OHIM — Tenacta Group (bellissima)

(Sprawa T-77/12) ⁽¹⁾

(2013/C 26/138)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 12 listopada 2012 r. — Shannon Free Airport Development przeciwko Komisji

(Sprawa T-200/12) ⁽¹⁾

(2013/C 26/139)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 z 25.8.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Axa Belgium przeciwko Komisji

(Sprawa T-230/12) ⁽¹⁾

(2013/C 26/140)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

**Skarga wniesiona w dniu 27 września 2012 r. — ZZ
przeciwko Europolowi**

(Sprawa F-103/12)

(2013/C 26/141)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Europolu, wydanej w celu wykonania wyroku Sądu ds. Służby Publicznej z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie F-37/09 Doyle przeciwko Europolowi, na mocy której Europol przyznał skarżącej kwotę ryczałtową tytułem odszkodowania za szkodę, którą skarżąca poniosła w związku z decyzją, której nieważność stwierdzono we wspomnianym wyroku.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 listopada 2011 r., na mocy której pozwana przyznała skarżącej kwotę 3 000 EUR tytułem odszkodowania za poniesioną przez skarżącą szkodę i w celu pełnego wykonania wcześniejszego wyroku Sądu ds. Służby Publicznej, a także decyzji z dnia 29 czerwca 2012 r., na mocy której odwołanie skarżącej od decyzji z dnia 28 listopada 2011 r. zostało oddalone;

— obciążenie Europolu kosztami postępowania, w tym kosztami wynagrodzenia pełnomocnika skarżącej.

**Skarga wniesiona w dniu 27 września 2012 r. — ZZ
przeciwko Europolowi**

(Sprawa F-104/12)

(2013/C 26/142)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Europolu wydanej celem wykonania wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie F-27/09 Hanschmann przeciwko Europolowi, w której Europol przyznał stronie skarżącej ryczałtową kwotę, mającą wynagrodzić szkodę wyrządzoną jej decyzją, której nieważność stwierdzono we wspomnianym wyroku.

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 listopada 2011 r., w której strona pozwana przyznaje skarżącemu kwotę 13 000 EUR tytułem odszkodowania za poniesioną przez niego szkodę oraz wykonania w całości uprzedniego wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej, oraz decyzji z dnia 29 czerwca 2012 r., w drodze której oddalone zostało zażalenie skarżącego na decyzję z dnia 28 listopada 2011 r.;

— Obciążenie Europolu kosztami postępowania, w tym wynagrodzenia przedstawiciela.

**Skarga wniesiona w dniu 27 września 2012 r. — ZZ
przeciwko Europolowi**

(Sprawa F-105/12)

(2013/C 26/143)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Europolu wydanej celem wykonania wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie F-44/09 Knöll przeciwko Europolowi, w której Europol przyznał stronie skarżącej ryczałtową kwotę, mającą wynagrodzić szkodę wyrządzoną jej decyzją, której nieważność stwierdzono we wspomnianym wyroku.

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 listopada 2011 r., w której strona pozwana przyznaje skarżącemu kwotę 20 000 EUR tytułem odszkodowania za poniesioną przez niego szkodę oraz wykonania w całości uprzedniego wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej, oraz decyzji z dnia 29 czerwca 2012 r., w drodze której oddalone zostało zażalenie skarżącej na decyzję z dnia 28 listopada 2011 r.;

— Obciążenie Europolu kosztami postępowania, w tym wynagrodzenia przedstawiciela.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-113/12)

(2013/C 26/144)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Tymen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/204/10.

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 20 stycznia 2012 r. o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/204/10;

— Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 6 lipca 2012 r. oddalającej zażalenie skarżącego;

— obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2012 — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-114/12)

(2013/C 26/145)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: P. K. Rosiak, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji w sprawie przyznania skarżącej dodatku zagranicznego.

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie przyznania skarżącej dodatku zagranicznego we Włoszech, oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa F-115/12)

(2013/C 26/146)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji oddalającej żądanie naprawienia szkody, którą skarżący twierdzi, iż poniósł z powodu wysłania przez Komisję pisma dotyczącego zwrotu kwoty 4 875 EUR związanej z kosztami, którymi Sąd Pierwszej Instancji obciążył skarżącego w sprawie T-241/03.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej żądanie z dnia 19 lipca 2011 r., niezależnie od jej formy;

— stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie z dnia 19 lutego 2012 r. na decyzję oddalającą żądanie z dnia 19 lipca 2011 r.;

— *quatenus oportet*, stwierdzenie nieważności noty z dnia 12 czerwca 2012 r., zredagowanej w języku francuskim, opatrzonej w prawym górnym rogu pierwszej z pięciu stron odnośnikiem „Ref. Ares (2012) 704847 — 13/06/2012”;

— zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 5 500 EUR, podwyższonej o odsetki naliczone od tej kwoty według stawki 10 % rocznie, z coroczną kapitalizacją, począwszy od dnia 20 lipca 2011 r. do dnia efektywnej zapłaty tej ostatniej kwoty;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2012 r. — ZZ przeciwko Radzie**(Sprawa F-122/12)**

(2013/C 26/147)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat J. Lecuyer)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady o zwolnieniu skarżącego i odszkodowanie oraz zadośćuczynienie

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady o zwolnieniu skarżącego i w niezbędnym zakresie stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie na te decyzje
- zasądzenie od Rady na rzecz skarżącego kwoty określonej tymczasowo jako 160 181,85 EUR tytułem naprawienia poniesionej przez niego szkody;
- zasądzenie od Rady na rzecz skarżącego kwoty określonej tymczasowo jako 25 000 EUR tytułem zadośćuczynienia doznanej przez niego krzywdzie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2012 r. — ZZ przeciwko EMCDDA**(Sprawa F-124/12)**

(2013/C 26/148)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i E. Marchal)*Strona pozwana:* Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzedłużeniu zawartej ze skarżącym umowy członka personelu tymczasowego.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów o nieprzedłużeniu zawartej ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego na podstawie art. 2 lit. a) WZIP;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności odpowiedzi o oddaleniu zażalenia mającego na celu przedłużenie zawartej ze skarżącym umowy;
- obciążenie EMCDDA kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko OHIM**(Sprawa F-125/12)**

(2013/C 26/149)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny skarżącego za rok 2011 r. i decyzji wyznaczającej cele do osiągnięcia oraz zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności dotyczącego skarżącego sprawozdania z oceny (appraisal report) za rok 2011 w brzmieniu z dnia 1 lutego 2012 r. oraz wiadomości elektronicznych strony pozwanej wysłanych w dniu 2 lutego 2012 r. o godz. 14.51 i 15.49 w zakresie, w jakim ustalają one wyznaczone przez OHIM dla skarżącego celem w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 30 września 2012 r.;
- zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącego zadośćuczynienia za krzywdę w odpowiedniej wysokości ustalonej według uznania Sądu;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2012 r. — ZZ przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-128/12)

(2013/C 26/150)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci A. Salerno i B. Cortese)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o przystąpieniu, na podstawie art. 85 ust. 2 regulaminu pracowniczego, do odzyskania wszelkich kwot dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, wypłaconych skarżącemu bez podstawy prawnej, a nie tylko tych wypłaconych mu bez podstawy prawnej w okresie ostatnich pięciu lat

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 9 grudnia 2011 r. w zakresie, w jakim decyzja ta, na podstawie drugiego zdania art. 85 ust. 2 regulaminu pracowniczego, żąda zwrotu wszystkich kwot otrzymanych bez podstawy prawnej począwszy od września 1999 r. a nie tylko kwot otrzymanych bez podstawy prawnej w okresie pięciu ostatnich lat w związku z faktem, że organ powołujący uznał, iż strona skarżąca umyślnie wprowadziła w błąd administrację;

— w niezbędnym zakresie stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie;

— obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2012 r. — CH przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-129/12)

(2013/C 26/151)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CH (przedstawiciele: adwokaci L. Levi, C. Bernard-Glanz i A. Tymen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o zwolnieniu skarżącej oraz decyzji w sprawie oddalenia wniosku skarżącej o udzielenie pomocy w udowodnienia mobbingu i żądanie odszkodowawcze.

Żądania strony skarżącej

— uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie zwolnienia skarżącej;

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 20 marca 2012 r., oddalającej wniosek skarżącej z dnia 22 grudnia 2011 r. o udzielenie pomocy;

— w razie konieczności — stwierdzenie nieważności decyzji Sekretarza Generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 20 lipca 2012 r., otrzymanej w dniu 24 lipca 2012 r., oddalającej odwołanie skarżącej z dnia 30 marca 2012 r. od decyzji o jej zwolnieniu;

— w razie konieczności — stwierdzenie nieważności decyzji Sekretarza Generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2012 r., otrzymanej w dniu 11 października 2012 r., oddalającej odwołanie skarżącej z dnia 22 czerwca 2012 r. od decyzji oddalającej jej wniosek o udzielenie pomocy;

— zasądzenie od pozwanego kwoty 120 000 EUR tytułem odszkodowania;

— obciążenie Parlamentu wszystkimi kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2012 r. — ZZ i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-132/12)

(2013/C 26/152)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciele: adwokaci F. Di Gianni i G. Coppo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek, złożony na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego, o zadośćuczynienie za krzywdę doznaną przez skarżących w wyniku zabójstwa członka ich rodziny, byłego urzędnika Komisji, i jego małżonki.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 26 czerwca 2012 r., doręczonej w dniu 31 lipca 2012;
- zasądzenie od Komisji na rzecz każdego ze zstępnych zabitego urzędnika kwoty 463 050 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- zasądzenie od Komisji na rzecz pierwszego skarżącego kwoty 308 700 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- zasądzenie od Komisji na rzecz drugiego skarżącego kwoty 308 700 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- zasądzenie od Komisji na rzecz trzeciego skarżącego kwoty 154 350 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- zasądzenie od Komisji na rzecz czwartego skarżącego kwoty 154 350 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- zasądzenie od Komisji na rzecz zstępnych zabitego urzędnika kwoty 574 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za ból i cierpienie;
- zasądzenie od Komisji odsetek wyrównawczych i odsetek za zwłokę;
- obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Radzie**(Sprawa F-134/12)**

(2013/C 26/153)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, D. Abreu Caldas i S. Orlandi)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Po pierwsze stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 19

grudnia 2011 r. nr 2011/866/UE w sprawie nieprzyjęcia wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia dostosowującego wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej oraz, po drugie, rozliczeń wynagrodzenia skarżącego za styczeń, luty i marzec 2012 r., sporządzonych na podstawie tej decyzji.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji Rady z dnia 19 grudnia 2011 r. nr 2011/866/UE w sprawie nieprzyjęcia wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Rady dostosowującego, ze skutkiem od dnia 1 lipca 2011 r., wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej oraz współczynników korygujących, które zostały zastosowane do tych wynagrodzeń i emerytur;
- stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie z dnia 30 lipca 2012 r. wymierzonej przeciwko rozliczeniom wynagrodzenia za styczeń, luty i marzec 2012 r., sporządzonym na podstawie decyzji Rady z dnia 19 grudnia 2011 r. nr 2011/866/UE;
- zasądzenie od Rady zapłaty na rzecz skarżącego zaległych kwot wynagrodzeń i emerytur, do których jest uprawniony on od dnia 1 lipca 2011 r., powiększonych o odsetki za zwłokę, naliczone od dnia wymagalności należnych zaległych kwot, ustalone w oparciu o stawki określone przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansowania, podwyższone o 2 punkty;
- zasądzenie od Rady na rzecz skarżącego symbolicznej kwoty 1 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną mu poprzez niezgodne z prawem działanie administracji polegające na przyjęciu decyzji (2011/866/UE) Rady z dnia 19 grudnia 2011 r.;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko REA**(Sprawa F-135/12)**

(2013/C 26/154)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues, A. Blot, A. Tymen)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieumieszczeniu strony skarżącej na liście rezerwy kadrowej postępowania w sprawie naboru REA/2011/TA/PO/AD5.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 21 lutego 2012 r. o nieumieszczeniu strony skarżącej na liście rezerwy kadrowej postępowania w sprawie naboru REA/2011/TA/PO/AD5;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 10 sierpnia 2012 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Radzie**(Sprawa F-136/12)**

(2013/C 26/155)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Przedmiot i opis sporu**

Po pierwsze stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 19 grudnia 2011 r. nr 2011/866/UE w sprawie nieprzyjęcia wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia dostosowującego wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej oraz, po drugie, rozliczeń wynagrodzenia skarżącego za styczeń, luty i marzec 2012 r., sporządzonych na podstawie tej decyzji.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady odzwierciedlonych w paskach wypłaty za miesiące styczeń 2012 r. i następne oraz w informacjach o wynagrodzeniu za rok 2011 w zakresie, w jakim nie stosują one proponowanego przez Komisję współczynnika dostosowawczego w wysokości 1,7%;
- zasądzenie od Rady zapłaty na rzecz skarżącego różnicy pomiędzy kwotami wynagrodzenia wypłaconymi w oparciu o zastosowanie decyzji Rady z dnia 19 grudnia 2011 r. do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie oraz kwotami, które powinny być zostać mu wypłacone gdyby korekta wynagrodzenia została prawidłowo wyliczona, powiększonej o odsetki za zwłokę ustalone w oparciu o stawki określone przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansowania, stosujące się w okresie mającym znaczenie dla sprawy, podwyższone o 3,5 punktu od momentu, gdy żądane kwoty były należne;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-137/12)**

(2013/C 26/156)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o niewpisaniu nazwiska skarżącego na listę osób, które pomyślnie przeszły egzaminy kończące szkolenie przewidziane w ramach procedury certyfikacji, oraz żądanie odszkodowawcze.

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 10 000 tytułem odszkodowania za poniesioną przez niego szkodę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-138/12)**

(2013/C 26/157)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o nieuwzględnieniu skarżącej na liście osób, które zdały egzaminy na zakończenie szkolenia wpisującego się w ramy procedury certyfikacji oraz żądanie odszkodowania.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o nieuwzględnieniu skarżącej na liście osób, które zdały egzaminy na zakończenie szkolenia wpisującego się w ramy procedury certyfikacji;

- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej kwoty 10 000 EUR tytułem odszkodowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-139/12)

(2013/C 26/158)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o niezamieszczeniu skarżącego na liście osób, które zdały egzaminy na zakończenie szkolenia wpisującego się w ramy procedury certyfikacji oraz żądanie odszkodowania.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- Zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 10 000 EUR tytułem odszkodowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-140/12)

(2013/C 26/159)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat R. Duta)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności oddalenia wniosku potwierdzającego, złożonego przez skarżącego do Komisji, o uzyskanie dostępu do kilku pytań zadanych skarżącemu w ramach procesu preselekcji konkursu otwartego EPSO/AD/230-231/12.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o oddaleniu złożonego przez skarżącego wniosku potwierdzającego o uzyskanie dostępu do dokumentów;
- w razie potrzeby i w szczególności o ile zostanie ustalone, że mają one charakter decyzji, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 20 lipca 2012 r. EPSO, na podstawie których odmówiono skarżącemu przekazania siedmiu pytań będących przedmiotem fazy preselekcji konkursu zewnętrznego EPSO/AD/230-231;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-141/12)

(2013/C 26/160)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o niewpisaniu nazwiska skarżącego na listę osób, które pomyślnie przeszły egzaminy kończące szkolenie przewidziane w ramach procedury certyfikacji, oraz żądanie odszkodowawcze.

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;
 - zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 10 000 tytułem odszkodowania za poniesioną przez niego szkodę;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
-

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji Europejskiej**(Sprawa F-142/12)**

(2013/C 26/161)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci B. Cambier i A. Paternostre)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji wydanej w odpowiedzi na wniesiony przez skarżącego na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego wniosek o uznanie choroby zawodowej, zgodnie z którą to decyzją stopień częściowej trwałej niezdolności do pracy skarżącego został określony na 20 %, a data utrwalenia/stabilizacji choroby została określona na dzień 25 lutego 2010 r., jak również odszkodowanie i zadośćuczynienie.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż Komisja ponosi odpowiedzialność za naruszenie rozsądnego terminu oraz za rozmaite działania niezgodne z prawem, popełnione przez nią samą lub jej organy w ramach rozpoznawania wniosku o uznanie choroby zawodowej, wniesionego przez skarżącego na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego i w związku z tym:
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 11 stycznia i z dnia 7 sierpnia 2012 r.;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego i jego rodziny kwoty 100 000 EUR celem zadośćuczynienia krzywdzie wyrządzonej skarżącemu niezależnie od jego choroby;
- stwierdzenie iż Komisja ponosi odpowiedzialność za rozmaite działania niezgodne z prawem, popełnione przez nią samą lub przez jej organy, które doprowadziły do zaistnienia, utrzymania się i pogorszenia stanu zdrowia skarżącego i zasądzenie od niej w konsekwencji na rzecz skarżącego kwoty 1 798 650 EUR celem naprawienia szkody oraz kwoty 145 850 EUR tytułem zadośćuczynienia krzywdzie i tytułem zwrotu rozmaitych kosztów; ta łączna kwota może zostać pomniejszona o kwotę 268 679,44 EUR, która została już wypłacona skarżącemu na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego;
- zasądzenie od Komisji odsetek według stawki 12 % od całości wszystkich wymienionych kwot i to od listopada 2004 r., kiedy to wniosek skarżącego, złożony na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego, mógł być zostać rozstrzygnięty;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-143/12)**

(2013/C 26/162)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Tymen)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o niezamieszczeniu skarżącej na liście osób, które zdały egzaminy na zakończenie szkolenia wpisującego się w ramy procedury certyfikacji oraz żądanie odszkodowania.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO z dnia 16 grudnia 2011 r. o niezamieszczeniu skarżącej na liście certyfikowanych urzędników w postępowaniu w sprawie certyfikacji za lata 2010-2011;
- W razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji EPSO z dnia 16 sierpnia 2012 r. oddalającej zażalenie skarżącej;
- zasądzenie odszkodowania w kwocie 5 000 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-144/12)**

(2013/C 26/163)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis, E. Marchal i D. Abreu Caldas)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącego do systemu emerytalnego Unii, która została wydana na podstawie nowych ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie niezgodności z prawem art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 lutego 2012 r. o zastosowaniu parametrów, o których mowa w ogólnych przepisach wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r., w celu przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-146/12)**

(2013/C 26/164)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis, E. Marchal i D. Abreu Caldas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącego do systemu emerytalnego Unii, która została wydana na podstawie nowych ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie niezgodności z prawem art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 lutego 2012 r. o zastosowaniu parametrów, o których mowa w ogólnych przepisach wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r., w celu przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

2013/C 26/162	Sprawa F-143/12: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	77
2013/C 26/163	Sprawa F-144/12: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	77
2013/C 26/164	Sprawa F-146/12: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	78

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

